

Χρυσάνθος
Τραπεζούντος

ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ

Με άμειωτον τήν πίστην στά άπαράγραπτα πεπρωμένα του ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ξεκινάμε τόν ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ άγώνα πού οι περιστάσεις επιβάλλουν.

ΕΝΩΜΕΝΟΙ πλέον καλούμε για ΑΡΧΗΓΟ τόν γεμάτο ΕΛΛΑΔΑ

Ε. ΑΒΕΡΩΦ

για να ανατείλη ο λαμπρότερος ήλιος της Έλληνικής Ιστορίας.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ Β. ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΝΕΩΝ "ΜΑΚΕΔΟΝ,"

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ
ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ

Γ. ΡΑΛΛΗ

ΣΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ 4.30 Μ.Μ.

Ο.Ν.ΝΕ.Δ.

Άντι για Ένότητα, Διαίρεσι!

ΓΙΟΡΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑΣ 80

11, 12, 13, 14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ
ΠΑΡΚΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΠΑΛΛΑΔΕΩΝ

ΝΕΟΛΑΙΑ ΚΑΙ ΛΑΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΜΑΣ ΔΡΑΣΗ ΚΑΤΑΧΤΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΑΝΟΙΓΟΥΜΕ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΛΑΔΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΑΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ

Ν. ΠΑΣΟΚ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

Ο Λ Ο Ι

ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑΣ '80

Στο παρκο νεας παραλιας

25, 26, 27, 28 Σεπτεμβρη

Ν. ΠΑΣΟΚ - ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

ΠΕΡΙ ΑΡΜΕΝΙΩΝ

Τό θέμα στό όποιο άναφερόμαστε κατωτέρω είναι ένα από αυτά πού ή μνήμη τών Νεοελλήνων θέλει νά άπαλείψη. Συγκεκριμένα, ό κ.Ν.Χ. Κασνακίδης, σέ έπιστολή του προτείνει τήν διοργάνωση συνεντεύξεως τύπου γιά τήν υπόθεση τών Άρμενίων, όχι όμως διά τίς σφαγές πού έχουν ύποστη από τούς βαρβάρους Τούρκους, αλλά γιά εκείνες πού διέπραξαν οί Άρμένιοι.. είς βάρος τών Έλλήνων!

Γράφει ό κ. Κασνακίδης:

... Έπειδή οί νέοι έθνικιστάι τής ΦΕΠ είναι ΕΘΝΙΚΙΣΤΑΙ φρονώ ότι αυτόι ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ πρέπει σέ PRESS CONFERENCE τους στήν Θεσσαλονίκη νά καταγγείλουν τό διαπραχθέν έγκλημα είς βάρος τών Έλλήνων τής Μικρασίας υπό τών ΑΡΜΕΝΙΩΝ....

Πρέπει νά πληροφορηθοῦν πάντες πώς δέν ήσαν μόνοι θύματα τών Τούρκων αλλά καί θύτες τών Έλλήνων...

Πρίν άσχοληθοῦμε μέ τήν ουσία τής υπόθεσεως, πρέπει νά ξεδιαλύνουμε μιά παρεξήγησι. Η ΦΕΠ δέν είναι τοπική όργάνωσι τής Θεσσαλονίκης. Λειτουργεί καί στήν Άθήνα καί στήν Λάρισα καί σ' άλλες πόλεις τής Ελλάδος. Τό αν "φαίνεται" περισσότερο στόν Μακεδονικό χώρο, αυτό όφείλεται σέ "ειδικούς λόγους", όπως συνήθίζεται νά λέγεται! Αλλά γιά τούς άναγνώστες μας.

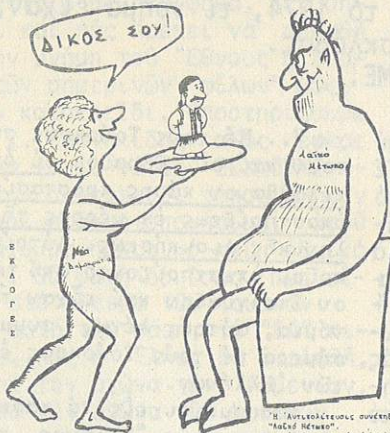
Στό θέμα μας τώρα.

Τό "ΕΑ" άσχολήθηκε μέ αυτό τόν Μάρτιο του 1979. Τότε μάλιστα είχαν γίνει συζητήσεις γιά μιά συνάντησι μας μέ τούς ύπευθύνους τών Άρμενίων, αλλά τήν τελευταία στιγμή τήν ματαίωσαν. Δικαιώματός. Σέ μιά παληότερη προσπάθειά μας, σταματήσαμε στά πρώτα βήμα-

τα όταν πληροφορηθήκαμε πώς ύπάρχουν διαφωνίες μεταξύ τους, σχετικά μέ τό αν θά έγκαθιδρυθή δημοκρατία ή σοσιαλισμός στήν χώρα τους ΟΤΑΝ θά τήν ελευθερώσουν!

Είναι πάγιο αξίωμα τής πολιτικής κοινωνιολογίας, ότι σύμμαχος είναι ό ΕΧΘΡΟΣ του ΕΧΘΡΟΥ. Οί Βυζαντινοί τό γνώριζαν καλά αυτό. Έτσι, στήν περίπτωσή μας, άφοῦ οί άμεσοί έχθροί μας είναι οί Τούρκοι καί έχθροί τών έχθρών μας είναι οί Άρμένιοι, τό Έθνικό συμφέρον επιτάσσει τήν παροχή βοήθειας πρός αυτούς, αν αυτή διατεθῆ διά τήν βλάβη τών ΚΟΙΝΩΝ έχθρών.

Τό ίδιο συμβαίνει καί μέ τούς Κούρδους. Ο κ. Κασνακίδης λησμόνησε νά αναφέρη πώς ΚΑΙ οί Κούρδοι διέπραξαν τίς ίδιες βαρβαρότητες είς βάρος τών Έλλήνων. Καί εκτός από τό 1922, έδειξαν τήν ανθρωπιά τους καί πρόσφατα στήν Κύπρο, όπου τά Τουρκικά στρατεύ-

Η "Αυτοκράτορας συνέθεσε" "το δικό σου" (κυβερνητικός κόλλος).

ΧΘΕΣ Ο ΜΑΛΛΙΟΣ
ΣΗΜΕΡΑ Ο ΜΠΑΜΠΑΛΗΣ
ΑΥΡΙΟ ;

Τό "ΕΑ" θέλει τήν ύποστήριξή σου
στόν ΑΓΩΝΑ του

Τό ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΥΡΙΟΝ είναι
ή ΔΙΚΗ σου φωνή

Κοῦρδοι (στό Ἰράν) μάχονται γιά τήν ἐλευθερία τους. Τό ἴδιο πράττουν καί στό Ἰράκ, τό ἴδιο καί στήν Τουρκία. Ἱερός ὁ σκοπός τους καί συγχρόνως μέ ὄφελος γιά μᾶς ἂν πετύχουν τήν ἀνεξαρτησία τους, πού θά σημαίνει συγχρόνως καί τόν διαμελισμό τῆς Τουρκίας.

Ἀλλά, οἱ σφαγές εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων τό 1922 καί τό 1974, τί νόημα εἶχαν; Λαός μέ τέτοια ἔνστικτα, δέν εἶναι περίεργο πού εἶναι ἀκόμη σκλάβος.

Μᾶς συμφέρει ἡ ἀνεξαρτησία τους, ΑΛΛΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΜΕ!

ματα κατά πλειονότητα ἀπό Κούρδους ἀπετελοῦντο.

Παρ' ὅλο πού θά ξεφύγουμε ἀπό τό θέμα μας, θάπρεπε νά πούμε δυό τρία πράγματα περισσότερο γιά τίς μειονότητες πού ἔχοντας τήν Τουρκική ὑπηκοότητα συμμετεῖχαν στόν ξεριζωμό καί τίς σφαγές τῶν Ἑλλήνων.

Ὅταν λέμε ὅτι οἱ Τούρκοι "ἔσφαξαν" τοὺς Ἀρμενίους καί τοὺς Ἕλληνας, ποιοὺς Τούρκους ἔννοοῦμε; Οἱ πραγματικοὶ Τούρκοι, οἱ ἀπόγονοι δηλαδή τῶν Μογγόλων, εἶναι τό ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΠΟΣΟΣΤΟ μέσα στό Τουρκικό Κράτος. Δεκάδες φυλές τό ἀποτελοῦν. Γι' αὐτό καί στό "ΕΑ" τονίσαμε πῶς ἡ βία στήν Τουρκία εἶναι περισσότερο ΦΥΛΕΤΙΚΗ παρά πολιτική. Ὅταν λοιπόν λέμε ὅτι

οἱ Τούρκοι ἔσφαξαν, ἔννοοῦμε καί τοὺς ΑΡΜΕΝΙΟΥΣ, καί τοὺς ΚΟΥΡΔΟΥΣ καί τοὺς ΕΒΡΑΙΟΥΣ καί χίλιους δυό ἄλλους. Οἱ Ἀρμένιοι εἰδικά θάπρεπε νά μᾶς ἐξηγήσουν καί γιά τήν ὑποδοχή τῶν ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ στρατευμάτων στήν Ἀνατ. Μακεδονία ὅπου τόνισαν ὅτι τοὺς ἀπελευθέρωσαν ἀπό τοὺς... Ἕλληνας. Ἄς μᾶς διευκρινίση ἡ Ἀρμενική Κοινότητα τί συνέβη τότε, καί ἂν αὐτό εἶναι ἀναληθές.

Ἀλλά καί οἱ ΕΒΡΑΙΟΙ δέν εἶναι ἀμέτοχοι στά ὅσα συνέβησαν τότε εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων. Ἄς μᾶς ἐπιτρέψουν οἱ ἀναγνώσται μᾶς νά παραθέσουμε ἕνα ἀπόσπασμα ἀπό τό βιβλίο τοῦ Ἀντωνίου Πισάνου "Αἰχμάλωτοι τοῦ Κεμάλ":

"...Μέ τοὺς Τούρκους συμπτύχον καί οἱ Ἑβραῖοι οἱ ὅποιοι ἀπελάμβανον πάσης προστασίας καί ὑποστηρίξεως ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Διοικήσεως. Αὐτοὶ οἱ ὅποιοι ὑπεστηρίζοντο ἀπό τὸν ἄθλιον Στεργιάδη καί εἶχαν τόσα προνόμια, αὐτοῦ, λέγω, συμμαχοῦσαν σήμερα μέ τοὺς Τούρκους ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων.

Καθισμένοι εἰς τὰ καφενεῖα, ἐχλεύαζον τοὺς Ἕλληνας, τοὺς κτυποῦσαν, τοὺς παρέδιδον εἰς τοὺς σφαγεῦς. Καί ὅταν διήρχοντο τὰ τάγματα τῶν αἰχμαλώτων, ἔρριχναν γυαλιὰ στοὺς δρόμους διὰ νά ἐσχίζωνται τὰ γυμνά των πόδια καί νά ὑποφέρουν περισσότερο τὰ θύματα τῆς Κεμαλικῆς θηριωδίας.

Ὅταν οἱ Τούρκοι μπῆκαν στήν

Σμύρνη, πολλοί Έβραίοι προσέφερον τὴν ὑπηρεσίαν τους. Εἰς τὰ ἀστυνομικά τμήματα ὑπῆρχαν προδότες Έβραίοι. Εἰς τὸν σταθμὸν τῶν διαβατηρίων αὐτοῦ ἕκαμον τὸν ἔλεγχον. Εἰς τὴν ἀποβάθρα ἐπίσης. Αὐτοὶ ὑπέσχοντο εἰς τοὺς Ἕλληνες ὅτι θὰ τοὺς ἐσωζαν, διὰ νὰ πάρουν χρήματα καὶ νὰ τοὺς παραδώσουν ὕστερα εὐκολώτερα εἰς τοὺς σφαγεῖς των. Δέν ὑπῆρξεν εὐκαιρία πού νὰ μὴν τὴν ἐξεταλλεῦθῃσαν εἰς βάρους τῶν Ἑλλήνων. Εἰργάσθησαν σάν τὰ φύδια. Ἡ Ἑλληνική Διούκησης τοὺς ἐξέσταυσε, τοὺς ἐπροστάτευε, καὶ αὐτοὶ σήμερον ἔγιναν ὄργανα καταστροφῆς διὰ τοὺς Ἕλληνας. Τουλάχιστον θὰ γύρουν αὐτὰ μαθήματα εἰς τοὺς Κυβερνήτας μας; θὰ μάθουν νὰ λαμβάνουν μέτρα ἀμύνης καὶ προνοίας;

Εἰς τὴν συνοικίαν Μπᾶς - Ὁτουράκ ἀπ' ὅπου διερχόμεθα οἱ Έβραῖοι εἰρωνεύονται μέ τὴν γνωστήν προφορά των: Ζήτω Βενιζελός... Ζήτω Κωσταντινός... Καὶ ἕνας ἄλλος φωνάζει εἰς ἀπαιστον Ἑλληνικήν; "Ἐμπρός μέ τόν στέφανον τῆς δόξης πρὸς τὴν Ἁγιά Σοφιά!". Ἐν τῷ μεταξύ οἱ ὑποκόπανοι τῶν στρατιωτῶν ἀνεβοκατεβαίνουσι εἰς τὰ πλευρά των Ἑλλήνων αἰχμαλώτων, ἐνῶ οἱ πολῦται, Έβραῖοι καὶ Τοῦρκοι... χειροκροτοῦν".

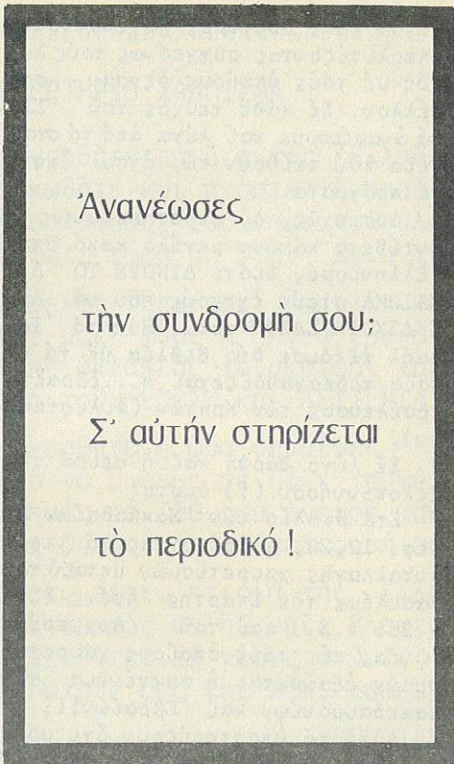
Οἱ Ἕλληνες ὑπέφεραν τὰ πάνδεινα ἀπὸ τοὺς ὑπῆκόους τῆς Τουρκίας. Ἀλλά γιὰ λόγους "πολιτικῆς", ἀπεισιπήσαν ὅσα διέπραξαν εἰς βάρους τους οἱ Ἀρμένιοι, Έβραῖοι, Κοῦρδοι, κ.ἄ., καὶ "φόρτωσαν" τὴν ἐγκληματικὴν ἐνέργειαν MONON στοὺς μογγόλους Τούρκους. Ἄν ὅμως ἡ "πολιτικὴ" ἐπέβαλε τέτοια συμπεριφορά, δέν σημαίνει καὶ πῶς πρέπει νὰ σβησθῇ ἀπὸ τὴν μνήμη τοῦ ἔθνους ἡ διαγωγὴ τῶν σημερινῶν "φίλων" μας.

Ἐν κατακλείδι, ὑποστηρίζουμε πῶς ὁ κ. Κασνακίδης καλῶς ἔφερε τὸ θέμα - γιὰ νὰ μὴν ΞΕΧΝΟΥΜΕ - ἀλλά τὴν συνέντευξιν τύπου δέν τὴν βλέπουμε πραγματοποιήσιμη, ἀφοῦ δέν θάχοιμε πολιτικὸ καὶ ἐθνικὸ ὄφελος. Θὰ φανῇ δὲ ἴσως, πῶς εἴμαστε στό πλευρὸ των Τούρκων.

Σ' αὐτὴ τὴν φάση, τὸ "ΕΑ" πιστεύει, πῶς ἡ Ἑλλάς θὰ ὠφεληθῇ, καὶ ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τῶν Ἀρμενίων, καὶ ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τῶν Κούρδων.

Ἄξιότιμο κ. Διευθυντὰ τοῦ "ΕΑ"

Θὰ ἤθελα νὰ κάνω μιὰ παρατήρηση σχετικὰ μέ τὸ ἄρθρο (τεῦχος 24) "Ἡ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ καὶ ἡ εὐθύνη τοῦ Βενιζέλου" καὶ συγκεκριμένα στό σημεῖο πού ρω-

Ἀνανέωσες

τὴν συνδρομὴ σου;

Σ' αὐτὴν στηρίζεται

τὸ περιοδικό!

τάει ὁ Ρῶσος στρατηγὸς Γρηγόριεφ "Τὶ διάβολο θέλετε σεῖς οἱ Ἕλληνες ἐδῶ στὴν Οὐκρανία" (καὶ ἐνοεῖ τὴν Ὀδησσό).

Στὴν Ὀδησσό ἱδρυσαν οἱ Ἀρχαῖοι Ἕλληνες τὴν ὀμνύμη ἀποικία τους ἡ ὁποία ἔφθασε σὲ σημαντικὴ ἀκμὴ. Ἀλλὰ ἀπὸ τὸν 4ο αἰ. μ.Χ. ἔπαυσε νὰ ὑπάρχη. Ἀπὸ τότε τὴν θέσιν της τὴν ἐξουσία αὐτὴν διαφόροι λαοὶ: Λιοθούανοι, Πολωνοί, Τάταροι, οἱ ὁποῖοι τὴν ἀχώρυσαν μέ φρούριο καὶ Τοῦρκοι οἱ ὁποῖοι ἔκτισαν ἄλλο φρούριο. Τὸ 1789 οἱ Ρῶσοι ἐξεδύωσαν τοὺς Τούρκους, τὸ 1794 δὲ ἡ Αἰκατερίνη Β' διέταξε νὰ ἱδρυθῇ πόλις ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ Τουρκικοῦ φρουρίου, καὶ νὰ κατασκευασθῇ λιμὴν. Ἡ νέα πόλις ἔλαβε τὸ ὄνομα τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἀποικίας. Οἱ πρῶτοι οἰκιστὰς της ἦσαν καὶ αὐτὴν τὴν φοράν κατὰ τὸ πλεῖστον Ἕλληνες. Μολονότι δὲ συνέρρευσαν συντόμως ἐκεῖ ἄνθρωποι διαφόρων ἐθνότητων τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον παρέμεινε ἐπικρατέστερο. Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Ὀδησσοῦ, ὑποθαλάσσιμος ὑπὸ τῶν Ρῶσων, λόγω τῆς θρησκευτικῆς ὁμοδοξίας καὶ τῆς κοινῆς ἐχθρότητος πρὸς τὴν Τουρκία, ἐκνεῖτο μέ ἀνεσιν διὰ τὰς ἐθνικὰς ἐπιδιώξεις. Δέν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε ἐπίσης ὅτι στὴν Ὀδησσό ἐγεννήθη ἡ φιλικὴ Ἐταιρεία καὶ βρῆκε κατάληλο περιβάλλον.

Δέν ἀμφισβητοῦμε φυσικὰ ὅτι ἐκείνη τὴν χρονικὴν περιόδο ἔπρεπε ὁ Στρατὸς μας νὰ βρῖσκεται στὴν Σμύρνη καὶ ὄχι στὴν Ὀδησσό (ὅπως μᾶς ἐπέβαλαν οἱ Σύμμαχοι γιὰ

δικὸν τους συμφέρον).

Δέν πρέπει ὅμως καὶ νὰ ξεχνᾶμε τὴν καταγωγὴν καὶ ἱστορίαν τῆς Ὀδησσοῦ.

Μετά τιμῆς
Ν. Καρρᾶς

Ἀπάντησις "ΕΑ". Αὐτὰ ὅλα ἀγαπητέ συναγωνιστά, εἶναι πολὺ ὀρθά. Καὶ χρήσιμο ἐπίσης εἶναι νὰ τὰ πληροφορηθοῦν, ὅσοι ἐνδεχομένως τὰ ἀγνοοῦν.

Μόνον πού, ὁ Βενιζέλος δέν ἐξεστράτευσε στὴν Ὀδησσό γιὰ νὰ τὴν καταλάβῃ, ἀλλὰ γιὰ νὰ πολεμήσῃ τὸν Κόκκινο Στρατό! Ἄν δὲ σκεφθοῦμε ὅτι οἱ Μποσεβίκοι εἶχαν συντρίψει τὰ στρατεύματα τῶν Τσάρων, τότε ὑφίσταται αἰωρούμενο τὸ ἐρωτηματικὸ, περὶ τοῦ πῶς θὰ συνέτριβαν τοὺς Μποσεβίκοις λίγες χιλιάδες Ἑλλήνων, καταπονημένων ἀπὸ τὸν Α' Πόλεμο, καὶ ὀργανωμένων γιὰ μιὰ ὑπόθεσιν ξένη πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἐπιδιώξειν; Καὶ ἦταν ἡ ὑπόθεσις ξένη, διότι ἀφ' ἑνὸς ὅπως εἶπαμε δέν ἐπεδιώκετο ἡ ὑπαγωγή τῆς Ὀδησσοῦ στὴν Ἑλληνικὴ ἐπικράτεια καὶ ἀφ' ἑτέρου γεωπολιτικῶς δέν εἶναι διεκδικήσιμη καθε Ἑλληνικὴ ἀποικία. Ἀλλοίμονο ἂν ἦταν. Θᾶπρεπε νὰ ἀρχίσουμε ἀπὸ τὴν Μασσαλία καὶ νὰ τελειώσουμε στό Δελχί!

Οἱ Δυτικοί, πού δέν εἶχαν καμιὰ διάθεσιν νὰ στείλλουν στό θάνατον τοὺς δικούς τους, βρῆκαν... πρόχειλους τοὺς Ἕλληνες γιὰ νὰ τηρήσουν τὰ προσχήματα, ὅτι δὴθεν ἐκπληρῶνουν τὴν ὑποχρέωσιν, πού εἶχαν βάσει συνθηκῶν, μέ τὸν Τσάρο. Οἱ πάντες γνώριζαν ὅτι πρόκειται περὶ αυτοκτονίας. ΚΑΙ ὁ Βενιζέλος. Μόνον πού πίστευε ὅτι ἔτσι θὰ καλοπιάσῃ (;) τοὺς "συμμάχους" ὥστε νὰ καταλάβουμε τὴν Μικρὰ Ἀσίαν.

Ὅταν ὅμως οἱ Δυτικοὶ ἄρχισαν νὰ στέλλουν στὴν Μικρὰ Ἀσίαν πυρομαχικὰ ἀκατάλληλα γιὰ τὰ ὅπλα μας καὶ συγχρόνως νὰ ἐνισχύουν.. τὸν Κεμάλ, τότε φάνηκε πόσο ἐγκληματικὸ ἦταν τὸ "λάθος" τοῦ Βενιζέλου.

Ἐπὶ τῶν ἀναφερόμενων ἐπιστολῶν οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται σὲ δύο θέματα μέ τὰ ὁποῖα ἀσχοληθήκαμε σὲ προηγούμενα τεύχη. Ἐπειδὴ ἔχουν μεταξὺ τους κοινὰ σημεῖα, θὰ μᾶς ἐπιτρέψουν οἱ φίλοι νὰ μὴν τὴν δημοσιεύσουμε - λόγω ἐλλείψεως ἀπαιτήτου χώρου - ἀλλὰ νὰ ἀναφερθοῦμε σ' αὐτὰς μέ γενικὸς τρόπον.

Τὸ πρῶτον θέμα πού προκάλεσε ἀκοῖες, ἦταν ἡ ὑπό τοῦ Φαλμεράυερ ὑποστηριζομένη ἀποφ. περὶ... σλαβικῆς καταγωγῆς τῶν Πελοποννησίων. Περιττὸ νὰ τονισθῇ ὅτι οἱ

φύλοι πού μᾶς ἔγραψαν ἢ τηλεφώνησαν, εἶναι κατά τὸ κλειστόν Πελοποννησιακῆς καταγωγῆς! Καί μέ τὸ δίκαιό τους, γιατί ἡ ἐπικρατοῦσα μεταξύ ΚΑΚΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ἀποφίς εἶναι, πῶς Σλάβοι εἶναι μόνο οἱ..Μακεδόνες, γεγονός πού ἐκμεταλλεύεται ἡ Βουλγαρικὴ προπαγάνδα, ἀφοῦ οἱ Μακεδόνες ἀθλητές ἀπεκαλοῦντο μέχρι πρότινος στά Νοτιοελλαδικά γήπεδα "βούλγαροι"! Καί μὴν πῆ κανεῖς ὅτι οἱ 40.000 φύλαθλοι (;) πού φωνάζουν ἐν χορῶ τὴν προσβλητικὴ αὐτὴ λέξι, εἶναι κομμουνιστές!

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, δέν εἶναι αὐτό τὸ θέμα μας.

Οἱ θεωρίες τοῦ φαμεράϋερ δέν ἔγιναν ἀποδεκτές ἀπό κανένα σοβαρό ἐπιστήμονα, ὅπως τονίσθηκε ἄλλωστε στό ἄρθρο. Ἀλλά δυστυχῶς, τὴν πολιτικὴ δέν τὴν ρυθμίζουν οἱ ἐπιστήμονες - οἱ εἰδικοὶ δηλαδή - μά οἱ πολιτικοί. Κι αὐτοῦ μέ λίγα ρούβλια εἶναι πρόθυμοι νά πιστεύσουν ὄχι μόνο τόν φαμεράϋερ, ἀλλά ὁποιοῦνδήποτε γελοῦ. Ἡ δέ ἐπίσημη Βουλγαρικὴ προπαγάνδα ἔχει τὴν ἀπόφίς του, ὡς εἶναι εὐνόητο, γιὰ τὸ σημαντικό τικώτερό της ἐπιχειρήμα.

Ἐπάρχουν ὅμως καί "Ἕλληνες" πού ἔγραψαν μελέτες περὶ "Σλαβικῶν τοπωνυμῶν" στήν Πελοπόννησα. Ὅσοι ἐνδιαφέρονται, μποροῦν νά προμηθευθοῦν τὰ βιβλία ἀπό κομμουνιστικὰ βιβλιοπωλεῖα.

Ἀλλά δέν εἶναι μόνον οἱ Σλάβοι πού διεκδικοῦν τοὺς Πελοποννησίους! Ἀσφαλῶς θά ἐκπλαγοῦν οἱ ἐκ Πελοποννήσου συναγωνισαί, ὅταν θά πληροφορηθοῦν πῶς τοὺς διεκδικοῦν καί οἱ... Ἑβραῖοι! Μάλιστα!

Ἀλλά ἄς δοῦμε τὰ πράγματα ὅπως μᾶς τὰ παρουσιάζουν.

Ἡ ἀποφίς τῶν Ἑλλήνων ἀστῶν ἐπιστημόνων εἶναι πῶς οἱ Ἕλληνες ἀνήκουν στήν Ἰνδοευρωπαϊκὴ, ἀπὸ τὸ Παμύρ τῆς Κεντρικῆς Ἀσίας, φυλῆ. Γράψαμε καί ἄλλοτε πῶς εἶναι ἐντελῶς ἀυθαίρετη αὐτὴ ἡ ἀποφί (ὅπως καί τὸ ὅτι ὑπάρχει.. φυλῆ Ἑρυθροδέρμων!).

Ἡ δικὴ μας ἀποφί, πού στηρίζεται σέ πλῆθος ἐπιχειρημάτων, ἀναφερομένων καί στό νέο βιβλίό τοῦ Κ. Πλεύρη "Τὸ Ἔπος τοῦ Ἑλληνισμοῦ" εἶναι ἐντελῶς ἀντίθετη. Οἱ ὁμοιότητες δηλαδή πού ὑπάρχουν στήν Ἰνδικὴ Μυθολογία, δέν σημαίνει ὅτι ὀφείλονται στήν ἐξ Ἰνδίας ἀφιξι στήν Εὐρώπη τῆς Λευκῆς φυλῆς, ἀλλά τὸ ἀντίθετο!! Μετά τὴν καταβύθισι τοῦ Αἰγαίου (περὶ τὸ 10.000-15.000 π.Χ., γεγονός τοῦ γνωστοῦ ἀπὸ τὴν Μυθολογία μας ὡς κατακλυσμὸς τοῦ Ὠγύγου) ὅσοι πρόφθασαν νά σωθοῦν ἔ-

φυγαν πρὸς διάφορες κατευθύνσεις ἐκπολιτίζοντας συγχρόνως τοὺς λαοὺς μέ τοὺς ὁποίους ἔζησαν στό μέλλον. Σέ κάθε τεῦχος τοῦ "ΕΑ" θά ἀναφέρουμε καί λίγα ἀπὸ τὰ στοιχεῖα πού πεῖθουν πῶς εἶσι ἔχουν τὰ πράγματα.

Δυστυχῶς, οἱ ὑποστηρίζοντες τὰ ἀντίθετα κάνουν μεγάλο κακό στόν Ἑλληνισμό, διότι ΔΙΝΟΥΝ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ στοὺς ἐχθροὺς του νά ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ ΕΔΑΦΗ του. Ἡδη τὸ Ἰσραήλ ἐξέδωσε δύο βιβλία μέ τὰ ὁποῖα προπαγανδίζεται ἡ...Ἑβραϊκὴ προέλευσις τῶν Κρητῶν (Φιλισταίων).

Σέ λίγο θάρθῃ καί ἡ σειρά τῆς Πελοποννήσου (!) διότι:

Στό βιβλίό τῶν "Μακκαβαίων Α" Κεφ. 12,20, ἀναφέρονται τὰ περὶ ἀνταλλαγῆς χαιρετισμῶν μεταξὺ τοῦ Βασιλέως τῆς Σπάρτης Ἀρέως (309 - 265 π.Χ.) καί τοῦ Ἀρχιερέως Ὀνία, εἰς τοὺς ὁποίους χαιρετισμοὺς ἐξαίρεται ἡ συγγένεια τῶν Λακεδαιμονίων καί Ἑβραίων!!!

Αὐτό τὸ ὑποστηρίζουν ὄχι μόνο οἱ Ἑβραῖοι ἀλλά καί "οἱ δικοί" μας ἐπιστήμονες. Οὔτε λίγο, οὔτε πολύ, ἀφοῦ οἱ Ἕλληνες ἦλθαν ἀπὸ τὴν Ἀσία, καί ὁ πολιτισμὸς τους εἶναι φοινικικὸς ἢ Αἰγυπτιακός, δηλαδή Σημιτικὸς, τότε οἱ Σπαρτιατῆς εἶναι ἀπόγονοι τῶν... Ἑβραίων! Προβάλουν καί δύο ἐπιχειρήματα: Τὰ ἀναγραφόμενα σέ Γραφῆ τῶν Ἑβραίων καί στήν ἐρυθροβλαστικὴ ἀναιμία τύπου Cooley, πού ἐμφανίζεται κυρίως στοὺς Σικελούς, τοὺς Ἕλληνες, τοὺς Ἑβραῖους καί τοὺς Σύρους!

Εἰς μάτην ξένοι ἐπιστήμονες ὑποστηρίζουν πῶς τὸ ἀγράφτό μας ΔΕΝ εἶναι φοινικικό, ἀλλά δικό ΜΑΣ. Οἱ "Ἕλληνες" ἐπιστήμονες τὸ βιολογί τους! Ὁχι, λένε, τὸ πήραμε ἀπὸ τοὺς φοῖνικες! Εἰς μάτην ξένοι ἐπιστήμονες διαβεβαιώνουν, πῶς δέν ἦλθαν οὔτε ἀπὸ τὸν Βορρᾶ οἱ Ἕλληνες, ἀλλά εἶναι αὐτό-

χοινοί! Ὁχι, ξαναλένε, οἱ "δικοί" μας. Ἡ κάθοδος τῶν Δωριέων δείχνει ὅτι εἴλαμε ἀπὸ τὸν Βορρᾶ. Κι ἄς ἀναφέρει ἡ μυθολογία ὅτι οἱ Δωριεῖς (Ἡρακλεῖδες) ΞΑΝΑ ἐπέστρεψαν στόν τόπο τους μετὰ ἀπὸ περιπλάνησι ἐτῶν.

Μόνοι μας δηλαδή δύνουμε τὰ ἐπιχειρήματα στοὺς ἀλλοφύλους νά διεκδικοῦν ἐδάφη μας. Παρ' ὅλον ὅτι θά ἦταν πολὺ πιὸ εὐκολο νά πεῖσομε τοὺς ἄλλους, πῶς ἂν ὑπάρχη συγγένεια μεταξὺ Σπαρτιατῶν καί Ἑβραίων αὐτὸ ὀφείλεται στό ὅτι οἱ Ἑβραῖοι εἶναι ἐκεῖνοι πού θά μποροῦσαν νά θεωρηθοῦν..ἀπόγονοι τῶν Κρητῶν καί τῶν Σπαρτιατῶν.

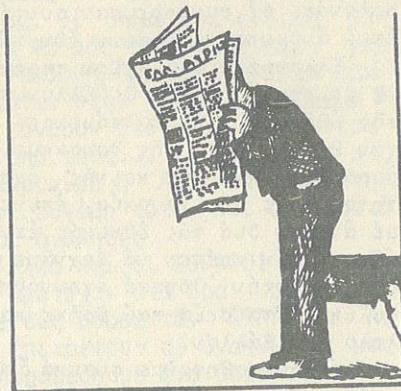
Θά συνεχίσουμε ὅμως ἄλλη φορὰ γιὰ τὴν διεκδικήσεως τῶν.. Ἀλβανῶν (ἐκτός ἀπὸ τὴν Ἠπειρο θεωροῦν δική τους καί τὴν..Λειβαδιά καί ἕνα μὲν στήν Καλαμπάκα) καί τῶν Ἑβραίων στήν...Νάξο ὅπου ἴδρυσαν κατὰ τὴν Τουρκοκρατία ὁμόνομο Βασίλειο μέ..Βασίλεα τὸν Ἑβραῖο Ἰωσήφ Νάξη!.

Δεύτερο θέμα, οἱ ξένες λέξεις πού χρησιμοποιοῦμε γιὰ νά δείξουμε τὴν..μόρφωσί μας, καί δέν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἐπανεσαχθεῖσες Ἑλληνικές.

Πολλοὶ φίλοι ἐπικοινωνήσαν γιὰ τὸ θέμα αὐτό, μετὰ τὴν πληροφῶρῃ πού δώσαμε γιὰ τὴν λέξι "χαράτσι" (χορηγία). Ὅσοι ἐξακολοῦθοῦν νά πιστεύουν πῶς πρόκειται γιὰ μεμονωμένη περίπτωσι θά πεισθοῦν ὅταν στό μέλλον ἐκδώσομε, ἀφοῦ συγκεντρώσομε ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερες περιπτώσεις, εἰδικὸ βιβλίό. Σήμερα θά ἀναφέρουμε δύο ἄλλες περιπτώσεις γιὰ τοὺς..ἀπιστους.

Ἡ λέξι "ΣΟΥΠΕΡ" εἶναι πέρα ἀπὸ κάθε ἀμφιβολία Ἑλληνική. Εἶναι τὸ ΥΠΕΡ πού κι αὐτὸ προέρχεται ἀπὸ τὸ ἐπίθετο Ὑπερος=ὑψηλός. Ὑπάρχει καί ὄνομα Ὑπερίων. Αὐτὸ τὸ τόσο ἀπλό καί τὸ τόσο πασίγνωστο, δέν τὸ χρησιμοποιοῦμε, προτιμώντας νά λέμε ΣΟΥΠΕΡ-ΜΑΡΚΕΤ, ἀντὶ ΥΠΕΡΑΓΟΡΑ.

Ἄλλη λέξι εἶναι τὸ ΧΙΟΥΜΟΡ. Στὴν καθομιλουμένη, τὸ ἐρμηνεύομε σάν "ἀστεῖο ἢ ἀνέκδοτο". Ἡ σημασία του ὅμως στήν ἀγγλικὴ εἶναι διαφορετικὴ. Ἐννοοῦν τὴν "οὐσία τῆς ὑποθέσεως". Καί ὁ ἄνθρωπος μέ χιούμορ, εἶναι αὐτὸς πού συλλαμβάνει τὴν οὐσία τῆς ὑποθέσεως, ἀντιλαμβάνεται τὴν λεπτὴς ἀποχρώσεις, εἶναι εὐφυής, ἔχει ἔννευμα. Στὴν Ἑλληνικὴ ἡ λέξι "οὐσία" ἀποδίδεται μέ τὴν λέξι "ΧΥΜΟΣ"! Ὁ Ἑλληνικὸς ΧΥΜΟΣ, λοιπὸν ἡ πραγματικὴ οὐσία δηλαδή, εἶναι τὸ ἀγγλικὸ χιούμορ, τὸ ὁποῖο ἀ-

Τὸ "ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΥΡΙΟΝ" γράφει μόνο τὴν ΑΛΗΘΕΙΑ

ποδύδουμε σήμερα παρηλλαγμένο.

Αυτό δέν πρέπει νάχη σχέσι μέ τήν χρησιμοποιούμενη έκφρασι "τό ζουμί τής υποθέσεως", παρόλο πού έκ πρώτης όψεως φαίνεται ότι εχει. Χυμός = ζουμί! Μάλλον προέρχεται από τό άγγλικό καί γαλλικό RESUME, γιατί χρησιμοποιοεΐται καί ή φράσι "τό ρεζουμέ" δηλαδή, ή περίληψι, τό κεντρικό νόημα.

Αυτά για σήμερα, μέ τήν παράκλησι πρós τούς άναγνώστες νά μäs παράσχουν τήν βοήθειά τους. Κάθε τι πού άναφέρεται στην Έλλάδα ΜΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ. Εΐναι ή ζωή μας! Καί δέν εΐναι άσήμαντα αυτά τά θέματα, όπως θά βρεθοΐν μερικοί καλοθεληταί νά πούν. Διότι οί ΐξένες Άκαδημίες ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΝ τέτοιες έρευνες.

Στόν συναγωνιστή κ. Καραγιαννίδη πού ρωτά, πώς συμβαίνει νά έχουν οικονομική άνεσι οί έβραΐοι τής Κρήτης κατά τήν έποχή τής Ένετοκρατίας, ένώ οί Έλληνες στέναζαν, άπαντοΐμε:

Τήν υλική καί ήθικη δύναμι οί έβραΐοι τής Κρήτης, τήν ώφειλαν στην δύναμι τών όμοφύλων τους πού εΐχαν στην Ένετική Δημοκρατία.

Ο κ. Ν. ΑΓΓΕΛΗΣ, στό περιολδικό ΙΣΤΟΡΙΑ (τεΐχος 10, σελ.88) γράφει: "Η οικονομική κατάσταση των φεουδαρχών - έφθασε σε τέτοια χάλια, πού όταν τό 1405 ή Αΐθεντία άποφάσισε νά συστήσει τριμελή επιτροπή για νά μελετήσει τό τρομερό θέμα τών χρεών πρós τούς Έβραΐους, δέν βρέθηκε ούτε ένας Ένετός φεουδάρχης πού νά μήν ήταν χρεωμένος στους Έβραΐους".

Συμπληρώνουμε λέγοντας πώς ή Καθολική Έκκλησία, εΐχε άπαγορεύσει τίς τραπεζικές εργασίες σε κάθε Χριστιανό. Καί φυσικά, ένάδυναμια τών Μουσουλμάνων, έμειναν οί ΐουδαΐοι άποκλειστικώς έπαγγελόμενοι τόν Τραπεζίτη. Δέν χρειάζεται από κεΐ πέρα περισσότερη άνάλυσι, για νά άντιληφθή κανείς τί πλούτη συνεκέντρωσαν.

Φύλος του περιολδικού έπισκέφθηκε αυτό τό καλοκαΐρι τήν Ρώμη καί μäs μετέφερε δυό χαρακτηριστικά περιστατικά:

1) Ρωτάει τόν υπάλληλο του Μουδείου του Βατικανού: Μιλάτε Έλληνικά; (Δέν κατάλαβε καί δέν άπάντησε). Ξαναρωτάει στα Άγγλικά "Μιλάτε Άγγλικά"; Καί ό υπάλληλος: Μπένε Ιταλιάνο! Δηλαδή, εΐναι καλύτερα τά Ιταλικά! Πολύ όρθή άπάντησι. Καί νά σκεφθή κανείς ότι οί Ιταλοί, μιά πανσπερ-

ΕΓΕΡΤΗΡΙΟ ΣΑΛΠΙΣΜΑ

Έγερθητε παιδιά τής Έλλάδος σηκωθητε καί πιΐστε τό σπαθί λαοπλάνους, μασώνους καί σλάβους διώξτε τώρα άπ' τήν Άγια τήν γη!

Βόρειος Ήπειρος, Ρωμυλία καί Κύπρος καί μαζί τους ή Άγια Σοφία στής σκλαβιάς τό σκοτάδι χαμένες άπαιτοΐν ΕΝΩΣΗ καί ΛΕΥΤΕΡΙΑ.

Έγερθητε ή ώρα σημαίνει για νά μποΐμε σε Πόλι τρανή όδηγός τά Έθνικά όνειρά μας τής Φυλής μας νά ροδίση ή αύγή.

Νέες, νέοι, παιδιά τής Έλλάδος τής άρείας φυλής σεΐς βλαστοί. Έγερθητε!. Σε νέους άγώνες ή Πατρίς μας καί πάλι καλεΐ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΙΛΟΠΟΙΜΗΝ

ΘΡΗΝΟΣ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΗΡΩΑ (Δ. ΜΠΑΛΟΠΟΥΛΟΣ)

Μητέρα Έλλάδα κλάψε μαζί μας τό παιδί σου π' άποχαιρέτησε τήν φυλακή για μακρινό ταξίδι.

Δέξου στα σπλάχνα σου βαθιά, τά τιμημένα στήθη, π' άτρωτα από βόλι, τρωτά από καΐμό.

Κι άποκήρυξε αυτούς πού βάλαν τήν πίκρα, τήν άντρεία ν' άμαυρώνη αΐσχους κάγκελλα ό τάφος του νά γίνουν.

ΣΩΤΗΡΙΑ

Στα Άριστοκρατικά ποδητεύματα οι άνδριάντες

γίνονται από όρείχαηκο.

Στα Δημοκρατικά από πηλό!!

μια τών φυλών, άπέκτησαν Έθνική συνείδησι καί έμεΐς έξακολουθοΐμε ακόμα νά εΐμαστε ραγιάδες!

2) Στην Πομπηΐα έλαβε μιά γεΐσι από Έλληνικό πνεΐμα (χιούμορ... για τούς μορφωμένους!):

Συνάντησε μιά ομάδα Έλλήνων. Μιά Έλληνίδα μιλοΐσε δυνατά στη διπλανή της: - Καλέ κι αυτή Έλληνίδα εΐναι. Έλληνή, κατάλαβες; (δέν γνωρίζουμε τήν όρθο-

γραφία τής λέξεως!).

Αυτές εΐναι οί Έλληνικές έξυπνάδες. Μ' αυτές τροφοδοτεΐται ό Έλληνικός λαός από τήν Τηλεορασι καί τόν Κινηματογράφο καί τό θέατρο. Καί αυτές έπαναλαμβάνει!

Καί μ' αυτό τό πνευματικό έπίπεδο άποφασΐζει για τά κοινά του τόπου!

Μέ λένε ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ!

Γειά σας. Μέ λένε Δημοκρατία. Άλλά μή μέ ρωτᾶτε τί σημαίνει τό ὄνομά μου, γιατί καί ἄ γώ δέν ξέρω. Ξέρω μόνον ὅτι ὅλοι ἀγωνίζονται γιά μένα. Ὅλοι φωνάζουν τόνομά μου. Δέν τό πιστεύετε ἔτσι; Κι ὅμως. Ἐτσι εἶναι!

Ἄλλοι μέ θέλουν ἀγκαλιά, γιά νά ἀναζωογονήσω ἕναν Πρόεδρο, λές κι εἶμαι δεκαοκτάρικο μπουμπούκι. Αὐτοί μέ λένε Προεδρική. Ἄλλοι μέ θέλουν ἀγκαλιά μέ τόν Βασιληᾶ. Αὐτοί μέ λένε Βασιλευόμενη. Ἄλλοι μέ θέλουν λαϊκή, δηλαδή νά κοιμοῦμαι μέ ὄλους. Μ' φαντάζονται κοινή, ἀνώμαλη. Αὐτοί μόλις ψηφιστοῦν, δίνουν ἕνα δεκάρικο στόν λαό νά πάη σινεμά καί γώ μαζί τους ὅλη νύχτα. Δράμα ἢ κατάσταση.

Ἄλλοι πάλι γίνονται ἐγκληματίες γιά χάρη μου. Νά, αὐτοί πού πού ἐπί δικτατορίας βάζανε βόμβες καί σκοτώνανε ἀθώους. Γιά μένα τό κάνανε. Δέν μέ ρωτήσανε βέβαια, ἀλλά καί πότε μέ ρωτήσανε. Μόνο νά μέ τραβολογᾶνε ἀπό δῶ κι ἀπό κεῖ ξέρουνε. Ἄς εἶναι.

Πολλοί πάλι, ἐρπετά ἀληθινά μέ μηδαμινῆ ἀξία, χάρις σέ μένα ἀποκτήσανε ἀξιώματα.

Μερικοί φθάνανε νά πουλᾶνε καί τούς φί-

λους τους. Ἐτσι κ. Τσάτσο Δημητράκη;

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἀπό τότε πού γεννήθηκα ταλαιπωροῦμαι. Ὅλοι μέ κακομεταχειρίζονται. Ὅσοι λέγανε ὅτι ἀγωνίζοταν γιά μένα, μᾶλλον γιά τόν ἑαυτό τους ἀγωνίζονταν.

Στό ὄνομά μου ἐγίναν προδοσίες καί προδοσίες.

Ἐπάρχουν βέβαια καί μερικοί πού νομίζουν ὅτι ἂν ἐπισκευασθῶ λίγο θά γίνω ὤραία τοῦ παραμυθιοῦ. Νά, λίγο νά ἀδυνατίσω, παραπάχυνα πιά, μιᾶ μικρή ἐπέμβασι νά διορθώσω τήν μύτη, τά μάτια, τά αὐτιά, τά χεῖλη, τά χέρια, τά πόδια, τήν μέση... Λίγο βάψιμο τά φρύδια, λίγη πούδρα στό πρόσωπο, τά μαλλιά νά μήν ξεχάσω, εἶναι κι αὐτή ἡ κυταρίτιδα...

Τότε θά γίνω κούκλα. Βέβαια ΤΟΤΕ δέν θά ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ. Ἄλλά ποιός τά προσέχει αὐτά. Ὁ λαός; Μ' αὐτόν τόν τάιζαν τρεῖς μῆνες μέ τό νερό τοῦ Καματεροῦ, κι οὔτε πού βαρυστομάχιασε. Τί στομάχι ἔχει βρέ παιδί μου! Καταπίνει ὅτι κι ἂν τοῦ δώσης!

Ἐχω μερικά ἐλαττώματα καί γώ, ἀλλά θά μοῦ τά διορθώσουν. Ἐτσι μοῦ εἶπαν. Μόνο πού μοῦ τό λέν 2500 χρόνια τώρα, κι ἀπό διορθωμα τίποτε!

Λές νᾶρθε ἡ ὥρα νά βγῶ στήν σύνταξι;

ΚΩΝ. ΚΟΥΤΕΛΟΣ

Αὐτοί οἱ ΥΠΕΡΟΧΟΙ Ἑλληνας

Ἴσως θᾶπρεπε σέ κάθε τεῦχος νά καλοῦμε τούς καλομαθημένους ἀστούς νά μιμηθοῦν τούς ἀποδήμους.

Δέν ἔφυγαν ἀπό τοῦτο τόν τόπο βέβαια ἐπειδή εἶχαν ὄρεξι γιά περιπέτειες. Μά γιατί τό ψωμί ἦταν λειψό. Καί φεύγοντας ἄφησαν πίσω τους ἕνα κομμάτι ἀπό τήν Ἑλληνική ψυχή τους, πού λαχταρᾶ νᾶρθε κείνη ἡ ὥρα πού θά σμίξη μέ τᾶλλο.

Χρόνια τώρα, ἔχοντας ἀλληλογραφία μαζί τους, συμβαίνει τό παράξενο ἀντί νᾶμαστε ἐμεῖς πού νά τούς στέλνουμε λίγη Ἑλλάδα, μᾶς στέλνους αὐτοί! Ἐχουν περίσσεια στήν καρδιά τους.

Καί μεῖς; Ἐμεῖς εἶμαστε ἀγνώμονες. Τούς βλέπουμε σάν μάρκα καί δολλάρια. Δέν μᾶς ἀγγίζουν τά προβλήματά τους. Εἶναι μακριά ἀπό μᾶς. Ἄλλωστε ἔχουμε τά δικά μας. Ἄκριβηναν οἱ κονσέρβες τῆς "ψιψίνας". Τί κακό κι αὐτό. Κι οἱ γάτες ἔχουν ψυχή. Μερικοί μάλιστα λέν πῶς εἶναι ἐφτάψυχες. Οἱ ἀπόδημοι; Ποιοί ἀπόδημοι; Ἄ! τούς λαντσιέρηδες

λέτε; Ποιός τούς εἶπε νά φύγουν;

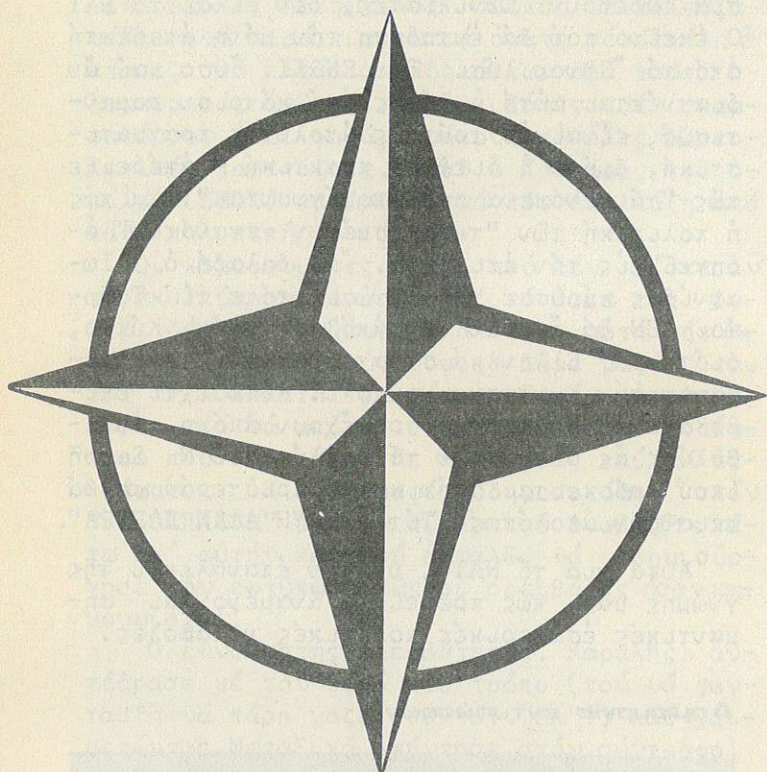
Μόνο πού αὐτοί οἱ "λαντσιέρηδες"... ἰσοσκελίζουν τόν μόνιμα παθητικό προϋπολογισμό. Κάθε δολλάριο πού ἔρχεται, ἔχει ἰδρώτα πάνω του. Καί δάκρυα. Καί αἷμα. Ἐχει γραμμένη μιᾶ ἱστορία, ἕνα πόθο, ἕνα καῦμό.

Συγχωρέστε μας φίλοι, πού ζητοῦμε ἀντί νά δίνουμε. Δέν φταῖνε μόνο οἱ Κυβερνήσεις μά φταῖμε ΟΛΟΙ μας. Ξένος πόνος ὄνειρο!

Τά ὄσα μᾶς δίνετε εἶναι πολλά. Μᾶς δίνετε δύναμι, κουράγιο. ΕΣΕΙΣ! Θᾶπρεπε νᾶναι ἀλλοιώτικα. Πολλά θᾶπρεπε ὄμως!

Προσπαθοῦμε νά κρατήσουμε ψηλά τό λάβαρο. Νά βρῆτε στήν ἐπιστροφή σας μιᾶ Ἑλλάδα ὅπως τήν ποθεῖτε, κι ὄχι ὅπως εἶναι σήμερα. Μιᾶ Μάννα Ἑλλάδα. Μέ φροντίδα καί στοργή γιά τά παιδιά της. Μ' ἀνοικτή ἀγκαλιά. Μιᾶ μάνα προστάτη, παρηγορήτρα.

Ἄγωνιζόμαστε κι ἐλπίζουμε. Δέν θά διαψεύσουμε τίς προσδοκίες σας. Γιατί ἐμεῖς οἱ Ἑθνικιστές σᾶς νοιώθουμε. Ἐχουμε κάτι κοινό μαζί. Τόν ἴδιο πόθο γιά μιᾶ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΟΛΩΝ ΜΑΣ!

NATO:

Έμεις μαζί δέν κάνουμε

και χώρια δέν μπορούμε!

Θά μπορούσε νά χαρακτηρισθῆ ΚΥΝΙΚΗ ἡ ὁμολογία τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι βγήκαμε ἀπό τό NATO γιά λόγους...ψυχολογικούς!! "Ὅχι διότι ἔτσι ἐπέβαλε ἡ ἀσφάλειά μας, ἀλλά διότι τό κλιμα τῆς ἐποχῆς ἦταν τέτοιο πού ἡ ἀπόφασι ἐξόδου ἀπό τό NATO ἦταν προσηρμοσμένη πρὸς αὐτό! Τά ἐθνικά συμφέροντα λοιπόν ὑποχωροῦν πρὸ τοῦ...κλίματος!

Ἡ Κυβέρνησις ἀρνεῖται βέβαια πὺς ἐπρόκειτο περὶ ψηφοθηρικῆς ἐνεργείας. Καί οὔτε ἐθεώρησε ἀπαραίτητο νά μᾶς ἐξηγήσῃ εἰς τί ἄλλαξαν οἱ συνθήκες, ὡστε νά ἀλλάξῃ καί ἡ γραμμή.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ ἐπανένταξις εἶναι μιά πολιτικὴ ἐνέργεια καθοριστικὴ τῶν πολιτικῶν ἐξελίξεων στὴν χώρα μας. Τό NATO ἔδεξε πὺς χρειάζεται τὴν Ἑλλάδα καί εἶναι φυσικό νά ἐπιθυμῆ τὴν ἐξάλειψι ἢ ἔστω μείωσι τοῦ ἀντιαμερικανισμοῦ εἰδικῶς καί ἀντιδυτικῶς κλίματος γενικώτερον. Κατὰ τὴν κρίσιμας, ἂν τό NATO πιστεῦε πὺς ἡ πολιτικὴ κα-

τάστασις τῆς χώρας μας θά παραμείνῃ ἡ ἴδια δέν εἶχε λόγους νά ἐπανεντάξῃ τὴν Ἑλλάδα στὴν συμμαχία, μὲ κίνδυνο νά ξανααποχωρήσῃ μετὰ ἀπὸ λίγους μῆνες!

Λαμβανομένων ὑπ' ὄφιν τῶν ἐκτιμήσεων ἀμερικανικῶν κύκλων περὶ ἀνόδου τῆς ἐκλογικῆς δυνάμεως τοῦ ΠΑΣΟΚ καί μὲ δεδομένη τὴν θέσι τοῦ κ. Α. Παπανδρέου περὶ ἐξόδου τῆς Ἑλλάδος ΚΑΙ ἀπὸ τό πολιτικὸ σκέλος τοῦ NATO, ἀναρωτᾶται κανεὶς γιὰτί τό NATO διακινδυνεύει μιά ἐκ νέου ἀποχώρησι τῆς Ἑλλάδος.

Νά ὑποθέσῃ κανεὶς ὅτι ὁ κ. Α. Παπανδρέου "ὑποκρίνεται" καί ὅτι τὰ λόγια του θά βρῶσκωνται εἰς δυσαρμονία μὲ τὰ ἔργα του, εἶναι δικαιολογημένο ἀσφαλῶς, πλὴν ὁμως ἔχει δεσμευθῆ εἰς τόσα θέματα πού θά τοῦ εἶναι δύσκολο νά ὑπαναχωρήσῃ. Δύσκολο ὑπὸ τὴν ἔννοια ὅτι θά ἀποκαλυφθῆ τό "παιχνίδι" του.

Πιθανώτερο εἶναι νά πιστεῦσῃ κανεὶς πὺς τό NATO ἔχει λόγους νά θεωρῆ ἀδύνατη τὴν ἄνοδο τοῦ ΠΑΣΟΚ εἰς τὴν ἐξουσία. Τοῦτο ἔρχεται εἰς ἀντίθεσι μὲ τίς ἐκτιμήσεις τῶν Δυτικῶν πού θεωροῦν ἐνδεχομένη τὴν ἄνοδό του! "Ἄρα, δέν θά πρέπει νά ἀποκλείσουμε τὴν χρησιμοποίησι ἄλλου εἴδους μηχανισμῶν πού θά ἀποτρέψουν τὴν ἐνδυνάμωσι τῶν μαρξιστικῶν κομμάτων καί θά δημιουργήσουν φιλικὸ κλιμα διὰ τό NATO.

Ὅπερ ἔδει δεῦξαι!

Ἡ θέσις τοῦ "ΕΑ" διὰ τὴν ἔνταξιμας εἰς τό NATO εἶναι γνωστὴ, ἀλλὰ θά τὴν ἐπαναλάβουμε περιληπτικῶς.

Πιστεῦουμε κατ' ἀρχὴν ὅτι τὰ περὶ "οὐδετερότητος", εἶναι ἀερολογίες. Εἰδικῶς διὰ τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἡ Γεωπολιτικὴ τῆς θέσις εἶναι τέτοια πού δέν θά τῆς ἐπιτραπῆ, ὅσο ἰσχύουν οἱ συμφωνίες τῆς Γιάλτας, οὔτε νά σκεφθῆ τὴν οὐδετερότητα.

Μεγάλες Δυνάμεις, πλὴν τῶν Ρώσων καί Ἀμερικανῶν δέν ὑπάρχουν σήμερα. Ἡ Κίνα βρῶσκει ἀκόμη πολὺ πίσω καί ἡ Εὐρώπη ἀναμένει τὴν ἀφύπνισι τῆς Γερμανίας διὰ νά ἀρχίσῃ νά ἐνεργῆ ὡς ἀνεξάρτητη καί Μεγάλῃ. Ἡ Ἑλλάς δέ, διὰ ἀρκετὸ καιρὸ ἀκόμη, δέν ἔχει τὴν δυνατότητα νά μεταβληθῆ εἰς πυρηνικὴ δύναμι ὡστε νά συμπεριφέρεται ἀναλόγως.

Ἐτσι, θά πρέπει νά διαλέξῃ μετὰ τῶν δύο Ὑπερδυνάμεων. Ἀποκλειομένης τῆς περιπτώσεως νά εἰσέλθῃ εἰς τό Σύμφωνον... τῆς Βαρσοβίας, θέλει δέν θέλει ΜΕ ΤΑ ΣΗΜΕΡΙΝΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ, εἶναι ὑποχρεωμένη νά συμμαχήσῃ μὲ τὴν Δύσι.

Ἄλλὰ Δύσις εἶναι τό NATO.

Ἡ ἄνευ ἐπιφυλάξεως ἔνταξις τῆς εἰς αὐτό, προσκρούει εἰς δύο ἀπωθητικούς παράγον

τες. 'Ο πρώτος είναι ή ύπαρξις τής Τουρκίας εις τήν συμμαχία, γεγονός πού θεωρείται "κωμικοτραγικό". Νά συμμαχίς δηλαδή μέ έναν θανάσιμο έχθρό σου, πού επιδιώκει τήν φυλετική σου εξέλιξι! 'Ο δεύτερος παράγων είναι ή ύπαρξις στήν συμμαχία χωρών όπως ή Δανία, τής όποιας ό ρόλος είναι λιγώτερο από διακοσμητικός. Καί ενώ ή 'Ελλάς ταχέως θά τρέξη εις βοήθειάν της, αυτή βεβαίως θά άρνηθί.

Μέ βάσι τά άνωτέρω, διατυπώσαμε τήν άποφι πώς προκειμένου νά άπαλειφθοϋν τά άρνητικά σημεΐα τής Συμμαχίας, προτιμώτερον θά ήταν ή ΔΙΜΕΡΗΣ 'Ελληνοαμερικανική συμμαχία. Οί λόγοι διά τούς όποιους οί 'Αμερικανού 'Ώως ήρνοϋντο μία τέτοια συμφωνία δέν είναι άνατρέψιμοι, διότι οί βάσεις - οί όποϋες εις τελευταία άνάλυσι είναι αυτό τό όποϋο επιθυμοϋν - θά τούς δοθοϋν. Παρόμοιες διμερείς συμμαχικές συμφωνίες μποροϋν νά ύπογραφοϋν μέ τήν Γερμανία, 'Αγγλία, Γαλλία καί 'Ιταλία. "Ετσι, δέν θά ήταν ύποχρεωμένη ή 'Ελλάς νά ταυτίση τήν τύχη της μέ τήν Τουρκία, οϋτε νά άκολουθί Νατοϊκή πολιτική σέ θέματα πού τά συμφέροντα της επιβάλλουν άλλως, όπως φερ' είπειν στόν φιλοαραβικό προσανατολισμό της.

Λεπτομέρειες μποροϋν νά βροϋν οί άναγνώστες μας στά προηγούμενα τεϋχη τοϋ "ΕΑ".

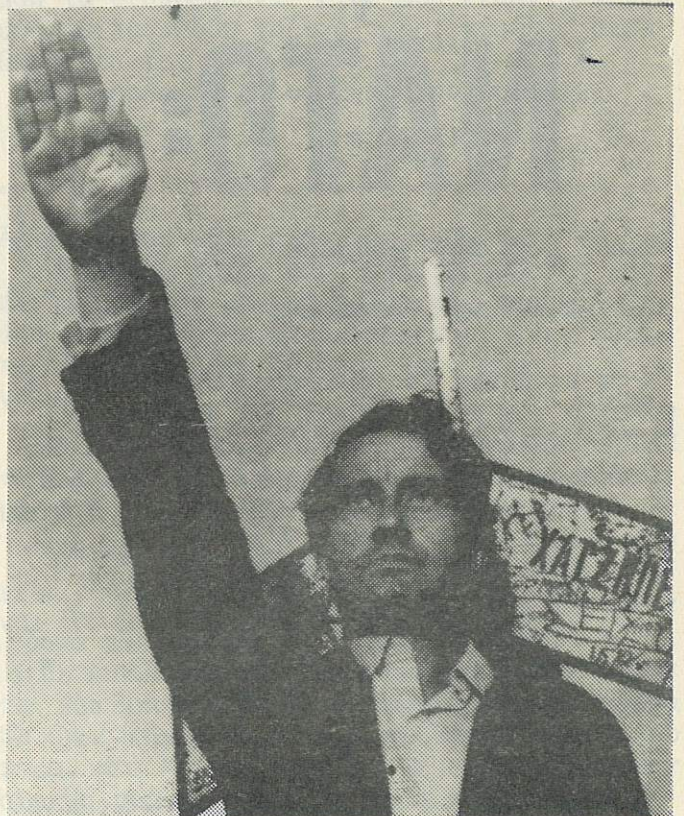
'Αφοϋ δέν έπετεύχθη αυτό πού έμεΐς θεωροϋμε τό καλύτερο δυνατό - πάντα μέ τά σημερινά δεδομένα - τότε ή λύσις πού έδόθη είναι άσφαλώς καλύτερη από τό προηγούμενο καθεστώς τοϋ "εΐμαστε - δέν εΐμαστε", όπου διατηρούσαμε μόνον τά άρνητικά σημεΐα τής Συμμαχίας, παραχωρώντας στήν Τουρκία τά θετικά. Θά άντιτάξη κανείς πώς τώρα τό Κυπριακό θά άντιμετωπισθί μέ Νατοϊκό βλέμμα γεγονός πού σημαίνει ότι ή λύσις πού θά δοθί δέν θά είναι ΟΥΤΕ ή 'Ενωσις, ΟΥΤΕ ή οϋσιαστική άνεξαρτησία τοϋ νησιού. "Ετσι θεαροϋμε ότι θά συμβή πράγματι. 'Αλλά θά συνέβαινε οϋτως ή άλλως, από τήν στιγμή πού ό κ. Κ. Καραμανλής δήλωσε πώς "ή Κύπρος είναι μακριά"! "Όλες οί ύπ' αυτόν, καί μετ' αυτόν, κυβερνήσεις άκολούθησαν τήν ίδια πολιτική. Τά πράγματα δείχνουν πώς για τίς 'Ελληνικές κυβερνήσεις τό Κυπριακό έχει έγκαταλειφθί στα "χέρια" τοϋ ΟΗΕ. Καί πώς ή Μητέρα 'Ελλάς, προτίμησε τόν ρόλο τής Μητρούας.

Δέν πιστεύουμε λοιπόν πώς ή ένταξις ή μή στό ΝΑΤΟ, είναι καθοριστικός παράγων επίλυσεως τοϋ Κυπριακού. "Αν ή 'Ελλάς θεωρεϋ τό Κυπριακό ΕΘΝΙΚΟ θέμα καί αν στήν έξου-

σία εύρεθοϋν 'Εθνικιστές, δέν είναι τό ΝΑΤΟ έκεينو πού θά έμποδίση τήν μόνη άποδεκτή από τό 'Εθνος λύσι: Τήν ΕΝΩΣΙ. "Όσο καί αν διαπνέεται αυτή ή θέσις από κάποιον ρομαντισμό, είναι έν τούτοις άπολύτως πραγματιστική, διότι ή διεθνής πρακτική απέδειξε πώς "τά γενόμενα οϋκ άπογύγονται". Καί πώς ή πολιτική τών "τετελεσμένων γεγονότων" οδηγεί εις τήν επιτυχία. "Αν δηλαδή ό 'Ιωαννίδης κήρυσσε τήν 'Ενωσι, τότε οί Τοϋρκοι ΔΕΝ θά έκαναν τήν άπόβασι στήν Κύπρο, διότι τά 'Ελληνικά στρατεύματα θά κατελάμβαναν τήν Κωνσταντινούπολι. Αυτό έχει επιβεβαιωθεί σήμερα. "Όσοι έχουν άκόμη άμφιβολίες ως διαβάσουν τό βιβλίο τοϋ Ν. Σαρρή (πού πρόσκειται στήν κεντροαριστερά) καί θά πεισθοϋν άπολύτως. Τίτλος: "Η ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ".

Αυτά για τό ΝΑΤΟ, μέ τήν επανάλεψι τής γνώμης μας, πώς πρέπει νά αναμένονται σημαντικές έσωτερικές πολιτικές μεταβολές.

Δημιουργία έντυπώσεων

'Η φωτογραφία πού δημοσιεύουμε, τοϋ Τρικαλινοϋ έθνικιστοϋ μέ τόν Μεταξικό χαιρετισμό έχει μιá μικρή ιστορία άξια πός δημοσίευσι. Εικονίζεται σ' αυτήν ή πινακίδα τής κορυφής "Χατζηπέτρος" (στόν Κόζιακα) σέ ύψόμετρο 1901 μέτρων, όπου κάθε 4 χρόνια ό

Έκδρομικός Μορφωτικός Όμιλος Τρικάλων, ά-νάβει μιά τεράστια φωτιά όρατή σέ μεγάλη έ-κταση, σιά πλαίσια έκδηλώσεων διά τούς Ό-λυμπιακούς άγώνες. Οί όρειβάτες πού σκαρ-φαλώνουν εκεί ψηλά, άνήκουν σ' όλες τές πο-λιτικές παρατάξεις, άφού ό Πρόεδρος του ό-μίλου (ΕΜΟΤ) κατώρθωσε νά τόν άπαλλάξη άπό κάθε πολιτική χροιά.

Οί κομμουνιστές όμως, πού δέν δίστασαν νά σκυλεύσουν τά ίερά καί τά όσια τής φυ-λής, δέν άφησαν άνεκμετάλλευτη αύτή τήν έκ-δήλωσι. Κάποιος "σύντροφος" πήρε μαζί του τόν "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ" μέ τόν όποιον.. άπεθανα-τίσθη γιά νά μεύνη.. στήν ίστορία μέ τό έν-τυπο του Κόμματος τής προδοσίας καί του έγ-κλήματος. Η φωτογραφία έδημοσιεύθη στόν "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ" μέ τόν τίτλο πού διαβάζετε κά-τω άπ' αύτήν καί πού άσφαλώς θά έδημιούρ-γησε τήν έντύπωσι πώς οί όρειβάτες ήσαν κομ-μουνισταί!

Ό έθνικιστής όρειβάτης κ. Καραλής άν-τέδρασε μέ τόν δικό του τρόπο (πού νά φαν-τασθή νά πάρη μαζί του τό.. "ΕΑ"!) καί χαί-ρετώντας Μεταξικά άπήντησε στόν σύντροφο!

Καί έδω φαίνεται ή διαφορά άπό τούς κομ-μουνιστές. Αύτού, άπό τόν ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ έπε-χείρησαν νά δημιουργήσουν έντυπώσεις, κάτι πού ή δική μας ίδεολογία δέν τό έπιτρέπει, άφού ύπηρετούμε τήν Άλήθεια.

Μεταχειριζόμενοι οί "σύντροφοι" τέτοια μέσα, δείχνουν τήν άδυναμία τους!

Βιομηχανία κατασκευής ψευδοπρών.

Θά ξυνηθήσθ ό... κυρίαρχος Λαός;

Η άσυδοσία (καί άσυνειδησία) πολιτικών καί του Τύπου, φάνηκε σέ "όλο της τό...με-γαλεΰο" μέ τήν ύπόθεσι Λυσσαρίδη. Δυό φω-τοβολίδες άνηλίκων, έδωσαν τήν εύκαιρία σέ μερίδα πολιτικών νά όμιλήση "περί ένόπλου έπιθέσεως" καί περι "σκοτεινών σχεδίων φα-σιστικών κύκλων"! Άλλά μέ τά φέμματα δέν γίνονται οί ήρωες (ή γίνονται;).

Η Κυπριακή άστυνομία άνεκάλυψε τούς... συνωμότες καί τούς.. πληρωμένους δολοφόνους πού δροϋν "ένάντια" σιά έθνικά συμφέροντα" καί πού δέν ήσαν άλλοι άπό δυό.. παιδάκια πού έπαιζαν μέ φωτοβολίδες! Στό άνακοινω-θέν τονύζεται πώς "ούδεμία ένοπλη έπίθεσι έγινε κατά τής έξοχικής κατοικίας του Λυσ-σαρίδη"!

Θά περιέμενε κανείς νά άπογοητευθή ό ό-μογάλακτος του κ. Α. Παπανδρέου καί νά κρύ-ψη τό πρόσωπο άπό ντροπή. Τό ύδιο καί ό δη-μοκρατικός Τύπος! Άλλά έδω εΐναι.. Μπαλ-κάνια, δέν εΐναι παΐξε-γέλασε!

Μερικές έφημερίδες άνέφεραν τήν άνακού-νωσι σιά "ψιλά", οί πολιτικοί "κατάπιαν τή γλῶσσα" τους, άλλα οί περι τόν Λυσσαρίδη εύρισκόμενοι, Κύπριοι καί Έλλαδίτες, πέ-ρασαν.. στήν άντεπίθεσι. "Τό πόρισμα εΐναι

προϊόν έκβια-σμοϋ καί άπά-της πάνω στήν Κυπριακή Κυ-βέρνησι" έδή-λωσαν οί "προ-οδευτικοί".

Καί τούς εΐ-ναι άδιάφορο, πού γελοϋν κι οί κόττες μα-ζί τους. Γνω-ρίζουν πώς ό "κυρίαρχος λα-ός".. χάφτει ό-τι καί νά του ποϋν άρκεΐ νά του τό σερβί-ρουν μέ όλίγη δημοκρατική - προοδευτική - σάλτσα!

Η δημοκρα-τία.. νίκησε πάλι!

Ό «Ριζοσπάστης» στήν κορυφή του Κόκκου, μαζί με τούς Τρικαλινούς όρειβάτες, πού ή-σαν μέρος σιά «Άναμμα τής πυράς». Η γιοσιγή όργανώθηκε άπό τόν Ε.Μ.Ο, Τρικάλων, σιά πλαίσια τών έκδηλώσεων προς τιμή τής Όλυμπιακής Ίδέας. Οί έκδηλώσεις αυτές γί-νονται κάθε τέσσερα χρόνια, παράλληλα μέ τούς Όλυμπιακούς Άγώνες...

Είς τήν θέσι τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΜΟΨΥΧΙΑΣ,

ἡ Διαιρεσι κι ὁ Ἀλληλοσπαραγμός!

Κύριο χαρακτηριστικό τῆς πολιτικῆς ζωῆς τοῦ τόπου, εἶναι οἱ "διασπάσεις" καί οἱ ἀντιθέσεις τῶν διαφορετικῶν ρευμάτων μέσα σέ κάθε μεγάλη παράταξι.

Στήν Ἑλλάδα, ὑπάρχουν 4 μεγάλες ὁμάδες διαφορετικῆς πολιτικῆς καί ἰδεολογικῆς κατευθύνσεως ἡ κάθε μία. Ἡ Δεξιὰ, τό Κέντρο ἡ Ἀριστερά καί οἱ Κομμουνισταί. Ὅλες οἱ ὁμάδες πού κάποτε, σέ διάφορο χρόνο ἡ κάθε μία, διεκρίνοντο διά τήν συνοχή τους, ἀντιμετωπίζουν σήμερα προβλήματα.

Ἡ περίφημη μονολιθικότης τῶν Κομμουνιστῶν, ἔπαυσε νά ἰσχύει. Πλήν τῶν πολλῶν ὁμάδων τῶν λεγομένων ἀριστεριστῶν, ἐκπροσωποῦνται στό Κοινοβούλιο μέ τρία Κόμματα. Οἱ πρόσφατες ἀποχωρήσεις καί διαγραφές στό ὄρθοδοξο ΚΚΕ (καί ἡ περίεργη δηλητηρίασι τῆς κ. Δαμανάκη) εἶναι σημεῖα πού δέν κατέστη δυνατόν νά ἀποκρυβοῦν.

Τό ΠΑΣΟΚ ἔχει στίς τάξεις του φορεῖς τῶν πλιό ἀντιθέτων προσανατολισμῶν. Ἡ ἀρχηγική του μορφή δέν μπόρεσε νά ἀποτρέψη τίς ἀποσκιρτήσεις καί τίς διαγραφές. Ὅταν μάλιστα ἀναλογισθῆ κανεῖς πῶς στηρίζει τήν δύναμῆ του στήν Νεολαία, καί πῶς αὐτή παραμένει πιστή στίς ἰδρυτικές διακηρύξεις τῆς 3ης Σεπτεμβρίου ἐν ἀντιθέσει πρὸς τόν Ἀρχηγό πού ἀνέκρουσε πρύμνα, ἀντιλαμβάνεται πῶς τά ἑτερόκλητα στοιχεῖα πού ἀπαρτίζουν τό Κίνημα θά διατηροῦν κάποια ἐνότητα μόνον ὅσο καιρό τά πράγματα θεωροῦνται εὐνοϊκά γιά τό ΠΑΣΟΚ ἢ μέχρις ὅτου "κάποια" κέντρα ἀποφάσεων θεωρήσουν ὅτι ἔξετέλεσαν τήν ἀπόστολή τους.

Τό Κέντρο διελύθη ἤδη. Εἶναι πρωτοπόρο στίς ἐξελίξεις!

Ἡ Δεξιὰ, ἐθεωρεῖτο τό Κόμμα τῆς συνοχῆς. Ὅχι γιά ἰδεολογικούς λόγους, ἀλλά ἐπειδή εἶναι στήν ἐξουσία ἐπί 30 χρόνια. Ἡ αὐτοῦ τοῦ εἵδους ἐνότης, ἔδινε τήν ἐντύπωσι ὑπάρξεως ἰδεολογικῆς ταυτότητος. Τά σημερινά γεγονότα ὅμως ἀπέδειξαν πῶς ἡ "ἐνότης" ἦταν ἐπίπλαστη καί πῶς ἡ κοινή βάση ἦταν ἀπλούστατα τό κοινό συμφέρον. Τό ὅποιο συμφέρον ΔΕΝ εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησι τῆς Πατρίδος, διότι ἂν ἦταν δέν θᾶπρεπε οἱ μικροδιαφορές πού ὑπάρχουν μεταξύ τῶν πολλῶν ὁμάδων τῆς Δεξιᾶς νά ἴστανται φραγμός στήν ἐκ νέου συνένωσί της.

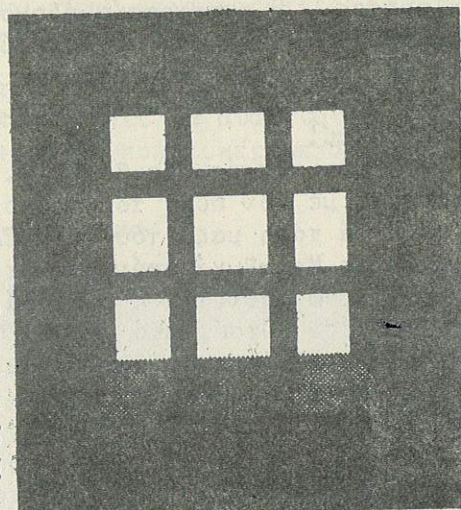
Στόν χώρο τῆς Δεξιᾶς, πού αὐτή τή στιγμή μᾶς ἐνδιαφέρει περισσότερο, παρατηρεῖται ἕνας ἐντυπωσιακός μετασχηματισμός καί

μιά περίεργη "μεταπήδησι" ἀπό τήν μιά ὁμάδα στήν ἄλλη. Ἔτσι βλέπουμε τοὺς μέχρι χθές ἀντιβασιλικούς νά μεταβάλλωνται σέ φανατικούς βασιλόφρονες, τοὺς μέχρι χθές ἀνήκοντας εἰς τόν "φαῦλο πολιτικό κόσμον" σέ ἐκπροσώπους τῆς 21ης Ἀπριλίου, τοὺς ἐπαναστάτες σέ δημοκρατικούς καί τό ἀντίστροφο, καί γενικά ὑπάρχει τέτοια σύγχυσι σχετικῶς μέ τό "ΠΟΙΟΣ εἶναι ΠΟΙΟΣ" πού δημιουργεῖ πλῆθος ἐρωτηματικῶν καί ὑπόκειται σέ πληθώρα ἐξηγήσεων. Ἀλλά καί οἱ ἐξηγήσεις πού θά δοθοῦν σήμερα γιά τό Α γεγονός, θά ἔχουν ἐπίσης σχετική σημασία, διότι αὔριο θά παύσῃ τό Α νά εἶναι Α!

Τό "ΕΑ" ὑπερηφανεύεται νά διαλαλῆ ὅτι ἔχει νά ἐπιδεύξῃ συνέπεια στίς διακηρύξεις του. Καί δέν μποροῦσε νά ὑπάρξῃ ἀλλαγὴ στή γραμμῆ, ὅταν δέν ἔχουν ἀλλάξει οἱ συνθήκες. Γι' αὐτό καί ἔχει τό δικαίωμα νά ζητήσῃ ἐξηγήσεις γιά τὰ ὅσα συμβαίνουν.

Καί τὰ ὅσα συμβαίνουν εἶναι πολύ δυσάρεστα. Ἡ "ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΜΝΗΣΙΑ" φερ' εἰπεῖν ἐθεωρήθη ἀπό πολιτικούς ὡς ἐμπόδιο καί ἐβλήθη τόσο ὥστε νά θεωρηθῆ ἡ διακοπὴ τῆς λειτουργίας της βεβαία! Αὐτό τό γεγονός θά βοηθήσῃ τά κόμματα, ἀλλά μπορεῖ νά πῆ κανεῖς μέ βεβαιότητα ΠΟΙΑ κόμματα θά εἶναι αὐτά; Ματαίως γράφαμε τακτικώτατα, πῶς πρέπει νά ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ἡ παροιμία "τό γυνάτι βγάζει μάτι"! Δέν μᾶς ἄκουσαν. Δέν ἔχουμε καμμιά ἀμφιβολία πῶς τά γεγονότα θά μᾶς δικαιώσουν. Δέν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν ἐπίσης τό γεγονός πῶς ζοῦμε σέ μιά γεννιά τῆς ὁποίας κύριο χαρακτηριστικό εἶναι ἡ ἀμφισβήτησι καί μοναδική ἐπιθυμία ἡ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ἐπαναστατικὴ κοινωνικὴ ἀλλαγὴ. Καί πῶς ἔχει συνειδητοποιηθῆ ὅτι οἱ ἀλλαγές δέν μποροῦν νά γίνουν μέ ΙΔΕΕΣ καί ΠΡΟΣΩΠΑ πού ἔχουν ἀποτύχει ὅταν ἐδοκιμάσθησαν.

Διακηρύξαμε ἀπό αὐτές τίς στήλες, πῶς ὁ κ. Γ. Παπαδόπουλος συγκεντρώνει τήν προτίμησι ἐνός σημαντικοῦ τμήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Διακηρύξαμε ἐπίσης πῶς ἡ ἀποτυχία τῆς 21ης Ἀπριλίου ὀφείλεται στήν χρη-

σιμοποιήσι άκαταλλήλων προσώπων. Καί έκει-
νο τό όποιο δέν μπορούμε νά κατανοήσουμε
είναι πώς είναι δυνατόν νά άναμένουμε με-
ταβολή τών πολιτικών πραγμάτων τής χώρας,
όταν τά πρόσωπα πού καλοϋνται νά πραγματο-
ποιήσουν αύτήν τήν μεταβολή, είναι τά ΙΔΙΑ
άκριβώς πού άπέτυχαν και ώδήγησαν τήν 21η
'Απριλίου έκει πού τήν ώδήγησαν.

Διακηρύξαμε επίσης, πώς οι 104 ύπουργοί
τών στρατιωτικών - και δυστυχώς καθόλου έ-
παναστατικών - κυβερνήσεων, μαζί μέ τίς δε-
κάδες και εκατοντάδες τών "παραγόντων" πού
είχαν κάποια ύπεύθυνη θέσι στην έπταετία,
έπρεπε νά ζητήσουν ΣΥΓΓΙΝΩΜΗΝ από τους άξι-
ωματικούς πού βρίσκονται στις φυλακές κα-
θώς και από τόν Έλληνικό λαό για τήν ΑΠΟ-
ΤΥΧΙΑ τους, και νά ίδιωτεύσουν ή έστω ώρι-
σμένοι έξ αύτών πού έχουν ικανότητες νά άρ-
κεστοϋν στην παροχή συμβουλών. Τό "ξαναζε-
σταμένο" φαγητό τρώγεται μέν, αλλά όχι μέ
τήν ίδια όρεξι.

Προτείνουμε νά μελετηθή τό τί έννοει ό
λαός μέ τήν εύχή πού εκφράζει: "ποϋ είσαι Πα-
παδόπουλε"! Καί νά δοθή εξήγησις τών αι-
τιών τής μεταστροφής του ρεύματος. Πώς δη-
λαδή τό 1% του κ. Γαρουφαλιά τό 1974 έπολ-
λαπλασιάσθη τό 1977 μέ σαφείς τάσεις νέας
αύξησης σήμερα. Καί τοϋτο θά έπρεπε νά ά-
πασχολήση πρωτίστως τους άρεσκομένους εις
τό νά δίδουν έντολάς. Διότι εις τίς έντο-
λές ύπακοϋν οι "πιστοί και άφοσιωμένοι σύν-
τροφοι ή όπαδοί" πού δέν **έγκαταλείπουν**
άφ' ενός τόν άρχηγό τους ό,τι και αν συμβή
και άφ' έτέρου δέν συζητοϋν τίς έντολές.Κι
αϋτοί οι όπαδοί δέν είναι 7% (τό ποσοστό τό
όποιο έλαβε ή ΕΠ) οϋτε 15-20% (ποσοστό στό
όποιο ύπολογίζονται σήμερα) αλλά 1% !.. Τό
ποσοστό πού έλαβε ή ΕΔΕ του κ. Γαρουφαλιά.
Οι ύπόλοιποι πού ζητοϋν σήμερα τόν κ.Παπα-
δόπουλο, έστράφησαν προς αύτόν επειδή άπέ-
τυχαν οι Κυβερνήσεις του κ. Καραμανλή. Δέν
τους ένόχλησε οϋτε ή νομιμοποιήσις του ΚΚΕ,
οϋτε ή φυλάκισις τών άξιωματικών, γεγονότα
πού συνέβησαν ΠΡΙΝ από τίς εκλογές του '74
και πού μέ τήν ύπέρ τής "ΝΔ" ψήφο τους τά
ΕΝΕΚΡΙΝΑΝ!. Από τόν κ. Γ. Παπαδόπουλο ζη-
τοϋν σήμερα ΑΜΕΣΗ βελτίωσι τής οικονομικής
τους καταστάσεως. Ζητοϋν μείωσι του πληθω-
ρισμού· ζητοϋν θέσεις εργασίας. Τά περί τών
"κρυσίμων στιγμών άς διέρχεται ή Πατρίς.."
είναι...μπλά-μπλά-μπλά και δικαιολογίες. Η
Πατρίς διήρχετο κρυσιμωτέρας στιγμάς τό 74
κι όμως δέν τήν έσκέφθησαν!

Αν οι Κυβερνήσεις του κ.Καραμανλή έπε-
τύγχανον, τους άξιωματικούς θά τους έθυ-
μοϋντο σήμερα οι συγγενείς τους και αϋτοί

πού βρήκαν κλειστή τήν "πόρτα" τής "ΝΔ"!..
Και θάμεναν μόνον οι έθνικισται νά άγωνί-
ζωνται, όχι για τήν ΑΜΝΗΣΙΑ, αλλά για τήν
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙ όλων τών διωχθέντων και άδι-
κηθέντων από τόν κοινοβουλευτισμό.

Έτσι, λοιπόν, πεποιθήσις μας είναι πώς
για νά στραφή ή μάζα προς σχηματισμούς πού
δέν θά παρέχουν τήν έγγύσι καλύτερεύσεως-
άλλαγής - τής καταστάσεως δέν άρκει ή πίστι
προς τήν έντιμότητα του κ. Γ. Παπαδοπούλου
και τών άξιωματικών - όσων - συμφωνοϋν μέ
αϋτόν. Τό εκλογικό σώμα χρειάζεται σιγου-
ριά!

Έδω πρέπει νά διευκρινήσουμε μία θέσι
μας, ή όποία όπως είχε διατυπωθεϋ, δέν εί-
ναι άπολύτως όρθή. Έννοοϋμε τήν εκφρασθεϋ-
σα άποψι, ότι τό 7% πού ψήφισε τήν ΕΠ άπο-
τελείται έξ άποφασισμένων ανθρώπων οι όποϋ-
οι έγκατέλειψαν τό Κόμμα τής έξουσίας για
νά στραφοϋν προς τό άγνωστο, άδιαφοροϋντες
για τίς συνέπειες. Εις αύτόν τόν συλλογι-
σμό, άποδεκτό από όλους, ένυπάρχει κάποια
άσάφεια. Δηλαδή: Οι ψηφοφόροι τής "ΕΠ" έ-
φυγαν από τήν "ΝΔ" οδεϋοντες προς τό άγνω-
στο ή έφυγαν για νά είσχωρήσουν στο Κόμμα
τής έξουσίας; Διότι ναί μέν τά στελέχη της
"ΕΠ" θά ήσαν ικανοποιημένα μέ ένα 12%, οι
ψηφοφόροι όμως ΠΙΣΤΕΥΑΝ πώς τό ποσοστό θά
ξεπεράση τό 31%, ποσοστό τών ψηφισάντων τό
Πολίτευμα τής Βασιλείας! Καί μέ 31% είναι
ΕΞΟΥΣΙΑ τό Κόμμα πού θά τό άποκτήση.Πρέπει
νά ληφθή σοβαρώς ύπ' όψιν σήμερα ή μεταβο-
λή τής ψυχολογίας του εκλογικού σώματος,
διότι τότε πίστευε στην έξουσία, ένω σήμε-
ρα γνωρίζει ότι επιδιώκει άπλώς νά "πιέση"
τά πράγματα. Θά φύγη δηλαδή από τήν σιγου-
ριά πού του παρέχει ό "βουλευτής" του μέ τά
ρουσφέτια του, για νά κυνηγήση τήν περιπέ-
τεια.

Γνωρίζουμε ότι δυσареστοϋμε πάρα πολλούς
μέ τήν άνάλυσι πού κάνουμε σήμερα. Όπως
γνωρίζουμε επίσης πώς τό νά λείει κανείς αϋ-
τό πού σκέφτεται είναι μειονέκτημα στην πο-
λιτική. Παρ' όλο πού προσπαθοϋμε νά μιλή-
σουμε όσο μπορούμε συγκεκαλυμμένα, θά βρε-
θοϋν ώρισμένοι πού θά ποϋν ότι προπαγανδί-
ζουμε πρόσωπα και καταστάσεις εις βάρος άλ-
λων.

Και άφοϋ έπεκταθήκαμε αρκετά, άς ολοκλη-
ρώσουμε τουλάχιστον. Για νά έγξηγηθοϋμε κα-
λύτερα και νά άποκτήσουμε τό δικαίωμα νά
ποϋμε αϋριο: Τά λέγαμε και **άδιαφορήσατε.**
Έπί πλέον μάς συκοφαντήσατε. Μήν βάζετε άλ-
λα έμπόδια στον δρόμο του Έθνικισμού!

Δέν έχουμε καμμιά άμφιβολία ότι ΑΥΤΑ θά
τά ποϋμε! Τώρα άπλώς θά άναφερθοϋμε σε ένα

σημεῖο, τό ὅποιο ὠρισμένοι φίλοι μας δέν διάβασαν μέ προσοχή (δέν θέλουμε νά ὑποθέσουμε ὅτι συνέβη ἄλλως!).

Γράφαμε στό ὑπ' ἀριθ. 23 τεῦχος, σελ. 9 πῶς: "Ἡ προσπάθεια γιά τήν ἐνότητα τῶν Ἐθνικοφρόνων ἀπέτυχε. Ἔτσι, οἱ Ἐθνικόφρονες θά πρέπει νά διαλέξουν μεταξύ... τριῶν κομμάτων (ὑπολογίζουμε καί τόν κ. Ἀβέρωφ) μέ ἀποτέλεσμα ἡ προσπάθεια γεφυρώσεως τῶν διαφορῶν, πού καταβάλαμε ἐπί δευτέρῃ, νά ἐγκαταλειφθῇ".

Αὐτό τό ἀπόσπασμα, μέ τό ὅποιο δείχναμε τήν πικρία μας διότι ἀντί νά ἐνωθοῦν οἱ Ἐθνικόφρονες, ξαναχωρίζονται πάλι σέ βασιλόφρονες καί "χουντικούς", ἀφοῦ τήν κάθε ὁμάδα τήν ἐκφράζει καί ἄλλο κόμμα σήμερα, τό ἐρμήνευσαν ὡς... προπαγάνδα ὑπέρ τοῦ κ. Ἀβέρωφ! Παρ' ὅλη τήν προσπάθειά μας, δέν μπόρεσαμε νά ἀντιληφθοῦμε βάσει ποίου συλλογισμοῦ ἐδόθη αὐτή ἡ ἐρμηνεία.

"Ἄς τό ἀναπτύξουμε τό θέμα, μέ δύο διευκρινίσεις πού πρέπει νά δώσουμε προηγουμένως. Ἡ πρώτη ἀναφέρεται στήν πιθανότητα διασπάσεως τῆς "ΝΔ", πού μέ τά σημερινά δεδομένα πρέπει νά ἀποκλεισθῇ. Εἴτε διότι ὁ κ. Ἀβέρωφ εἶναι "ἄτολμος", ὅπως ὑποστηρίζουν ὠρισμένοι, εἴτε τό κομματικό συμφέρον ὑπερίσχυσε τῶν ἰδεολογικοπολιτικῶν διαφορῶν τῶν κ.κ. Ράλλη καί Ἀβέρωφ, εἴτε διότι οἱ διαφωνίες τους εἶναι πλαστές καί ἀπλῶς μᾶς... δουλεύουν. Δέν πρέπει νά παραλείψουμε νά ὑπολογίσουμε καί τήν πιθανότητα ὅτι ἴσως δέν ἔφθασε ἀκόμη ἡ στιγμή. Ἡ δεύτερη διευκρίνησις, εἶναι σχετική μέ τήν παγία μας θέσι, ὅτι θεωροῦμε ΟΛΟΥΣ τοῦς κοινοβουλευτικούς ἀνευ μεταξύ τους διαφορῶν καί ὅτι προκειμένου νά προωθήσουμε τίς ἐθνικιστικές ἰδέες θά μπορούσαμε νά συνεργαστοῦμε μέ τόν κ. Ἀβέρωφ, ἄν αὐτό ἐξυπηρετοῦσε τόν σκοπό μας. Δέν λησμονοῦμε ὅτι ὁ κ. Γ. Παπαδόπουλος δήλωνε τακτικῶτα, ὅτι ἡ Ἐπανάστασις ἀνέτρεψε τοῦς φαύλους πολιτικούς, χωρίς νά ἐξαιρῇ τόν κ. Θεοτόκη ἢ τόν κ. Μαρκεζίνη. Πιστεύουμε, πῶς ἄν θεωρῇ ἀκόμη ὅτι ἡ 21η Ἀπριλίου καλῶς ἔγινε, θά ἔχη τήν ἴδια γνώμη. Καί νά μήν μετεμόρφωσε τοῦς κ.κ. Θεοτόκη καί Μαρκεζίνη ἀπό φαύλους σέ... ἀγγέλους!

Παρά τό γεγονός ὅμως ὅτι ὁ κ. Γ. Παπαδόπουλος ἔχει ἐκπεφρασμένη γνώμη γιά τοῦς συγκεκριμένους πολιτικούς πού ἀναφέραμε, ἐδέχθη νά συνεργασθῇ ἄμεσα μέ τόν κ. Μαρκεζίνη καί ἔμμεσα μέ τόν κ. Θεοτόκη, διότι ἔτσι πιστεύει πῶς ἐξυπηρετοῦνται οἱ πολιτικοί του στόχοι. Εἶναι μιᾶ πολιτική κίνησι

πού τήν δικαιολογοῦμε ἀπολύτως (δέν ἔχει σημασία ἄν συμφωνοῦμε ἢ ὄχι. Δικαιολογοῦμε τήν ἐνέργεια). Ἄν λοιπόν ὁ δικός μας ὀλιγλιτικός στόχος ἐξυπηρετεῖτο μέ συνεργασία τοῦ κ. Ἀβέρωφ, δέν θά διστάζαμε νά τή δεχθοῦμε, χωρίς βεβαίως νά ἀλλάξουν οἱ θέσεις μας καί ἡ γνώμη μας γιά τόν κ. Ἀβέρωφ!

Γιά νά... ἀνακουφισθοῦν ὅμως οἱ φίλοι, δέν φαίνεται πραγματοποιήσιμη τέτοια συνεργασία, διότι ὑπάρχει χάσμα μεταξύ μας στίς ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ θέσεις. Καί τονίζουμε τίς πολιτικές, διότι οἱ ἰδεολογικές μας διαφέρουν ἀπό ὅλους.

"Ἄν ὅμως ἐμεῖς δέν προβλέπεται νά συνεργασθοῦμε μέ τόν κ. Ἀβέρωφ, οἱ φίλοι τῆς 21ης Ἀπριλίου καί οἱ συγγενεῖς τῶν φυλακισμένων ἀξιωματικῶν, θά συνεργασθοῦν μέ τόν κ. Ἀβέρωφ καί τόν κ. Ράλλη ΘΕΛΟΥΝ δέν ΘΕΛΟΥΝ, ἄν ἐπιθυμοῦν τήν πραγμάτωσι τῶν σκοπῶν τους!... Ἴδοῦ πῶς θά συμβῇ αὐτό:

Οἱ φίλοι τῆς 21ης Ἀπριλίου ὑποστηρίζοντες τό Α κόμμα, δέν ἐπιδιώκουν τήν ἄμεση ἀναρρίχηση εἰς τήν ἐξουσία, διότι εἶναι σχεδόν ἀδύνατο νά ἀποκτηθῇ τό 40% τῶν ψήφων. Ἀγωνίζονται ὅμως διά νά ἀποκτήσῃ τό κόμμα αὐτό τόση δύναμι ὥστε νά καταστῇ ὁ ρυθμιστής τῆς πολιτικῆς. Διότι οἱ ψηφοφόροι θά προσελκυσθοῦν ἀπό τήν "ΝΔ", μέ ἀποτέλεσμα αὐτή νά ἀδυνατήσῃ νά σχηματίσῃ κυβέρνησι. Τότε ἢ θά ἐπαναληφθοῦν οἱ ἐκλογές μέ τά ἴδια ἐνδεχομένως ἀποτελέσματα ἢ θά ὑποχρεωθῇ ἡ "ΝΔ" νά ζητήσῃ τήν συνεργασία τοῦ Α κόμματος πρὸς σχηματισμό βιωσίμου κυβερνήσεως.

Διά νά καταστῇ δυνατή ἡ συνεργασία τό Α κόμμα θά ἀπαιτήσῃ ἐνδεχομένως, πλὴν τῆς ἀναλήψεως ὠρισμένων ὑπουργείων, καί τήν ἀποκατάστασι τῶν ἀξιωματικῶν. Δέν βλέπουμε πῶς ἄλλοιῶς θά ἀποκατασταθοῦν οἱ ἀδικηθέντες, διά κοινοβουλευτικῶν μέσων βεβαίως.

Ἡ ἀπελευθέρωσις λοιπόν τῶν πολιτικῶν καταδίκων, μόνο μέ τήν συνεργασία τῆς "ΝΔ" - δηλαδή τῶν κ.κ. Ράλλη καί Ἀβέρωφ - μπορεῖ νά ἐπιτευχθῇ. Αὐτό δέν εἶναι μυστικό. Τό ἴδιο ἐπεδίωκε καί ἡ "ΕΠ", νά καταστῇ δηλαδή ὁμάς πίεσεως καί νά "παζαρεύσῃ", τό ἴδιο καί ὁ κ. Μητσοτάκης, τό ἴδιο καί ὁ κ. Μαρκεζίνης. Ἡ συνεργασία λοιπόν ἐπιδιώκεται νά πραγματοποιηθῇ ἀπό τά κόμματα τῆς Δεξιῶς, μετὰ τίς ἐκλογές!

Αὐτό δέν μᾶς ἐνοχλεῖ. Ἀπεναντίας τό θεωροῦμε θεμιτό καί μέσα στό κοινοβουλευτικό παιχνίδι. Μᾶς ἐνοχλεῖ ὅμως ἡ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ αὐτῶν πού ὄχι μόνον δέν τό ὁμολογοῦν ἀλλά λοσπολογοῦν εἰς βάρος ἄλλων. Μᾶς δυσαραεσεῖ ἄ

Υπόθεσι Καλέντζη!

ΣΗΚΩΘΗΚΑΝ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΝΑ ΚΤΥΠΗΣΟΥΝ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ

Είναι λυπηρό τό ότι μās άπασχολοῦν θέματα για τά όποια δέν θά άξιζε να άφιερώσουμε οὔτε μιά γραμμή. Πρόθεσί μας εἶναι τό σημερινό σημείωμα να μην ἔχη συνέχεια, μιά και τά προβλήματα πού ἔχουμε να άντιμετωπίσουμε εἶναι άπειρα και δυσεπίλυτα, ὥστε ή ένασχόλησί μας με τόν Καλέντζη και τόν...λαό του (ὅπως άποκαλεῖ τούς φίλους του) να μās άπομακρύνη από τόν σκοπό μας.

Δέν μπορούμε ὅμως και να μην άναφερθοῦμε καθόλου στίς επιθέσεις πού δέχεται ὁ Κ. Πλεύρης, από κύκλους και πρόσωπα με τά όποια οὔδῶως ὁ ἴδιος άσχολήθηκε άφου δέν ἔχουν να επιδείξουν τίποτε τό ἰδιαίτερο.

Γνωστοποιήσαμε στους άναγνώστες μας τό περιεχόμενο τοῦ βιβλίου πού φέρεται ὅτι ἔχει γραφεί από τόν Καλέντζη. Για τίς βρισιές έναντίον τοῦ Κ. Πλεύρη, άσκήθηκε κατ' άρχήν και από μās κάποια πίεσι πρὸς τόν θιγόμενο να μην δώση σημασία, διότι άλλοιμονο αν χάνουμε τόν καιρό μας με ὅποιον θέλει να παραστήση τόν..ήγέτη λαοῦ! Άλλά από τήν συντροφιά τοῦ περιοδικοῦ ΚΙΝΗΜΑ πού διαθέτει τό βιβλίο, ὑπεστηρίχθη πῶς ή μή ὑποβολή μηνύσεως θά σημαίνει και άποδοχή τῶν χαρακτηρισμῶν από μέρος τοῦ Κ. Πλεύρη. Η μήνυσι ὡς ἔκ τούτου ὑπεβλήθη. Και τότε άρχισε νέα επίθεσι έναντίον τοῦ Κ. Πλεύρη από τούς ἴδιους, γιατί... "δέν ντράπηκε να σύρη στά δικαστήρια μιά ἔγγυο γυναίκα"! Η κ. Γαλάνη, πού εἶναι τυπικά ὑπεύθυνος τῶν εκδόσεων τοῦ βιβλιοπωλείου "ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΗ" εἶναι πολύ εὔκολο να άποφύγη τήν ταλαιπωρία και τήν καταδίκη, άρκει να ἔμφανισθῇ ὁ κ. Α. Δενδρινός, σαν άνδρας και ἔθνικιστής, και να να δηλώση πῶς ή κυρία δέν ἔχει καμιά οὔσιαστική συμμετοχή στα ὅσα συνέβησαν, και πῶς ὁ ἴδιος φέρει τήν εὔθυνη. "Αν πάλι δέν εἶναι ὁ κ. Α. Δενδρινός ή κεφαλή τοῦ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ, ὅπως εἶναι ή ἑντύπωσί μας, τότε ἄς ἔμφανισθῇ ὁ πραγματικός άρχηγός ὅπως κι αν λέγεται. Πάντως, δέν εἴμαστε ἑμεῖς ἐκεῖνοι πού τοποθετήσαμε τήν κυρία σε θέσι τέτοια, ὥστε να σηκῶνη στους ὤμους της τέτοιο βάρος. Ἐλπίζουμε πῶς οἱ πραγματικοί ὑπεύθυνοι θά αναλάβουν τίς εὔθυνες των ὅπως άρμόζει σε άντρες!

Στήν οὔσια τώρα τῆς ὑποθέσεως.

Κατηγορήθη ὁ Κ. Πλεύρης ὅτι εἶναι "χαφιάς" και ὅτι ἔξ αιτίας του ἐδιώχθησαν ἔθνικισταί. Ἰδού πῶς ἔχει ή ὑπόθεσι:

Ὁ Καλέντζης και ή παρέα του, ἔπεσκέ-

πτοντο τά γραφεῖα τῆς "4ης Αὔγουστου" κατὰ τό 1976. Τό κλίμα ὅμως δέν τούς ἱκανοποιούσε, διότι τό ἔθεωροῦσαν ὡς μή "ἐπαναστατικό". Πράγματι, ή ἡγεσία τῆς "4ης Αὔγουστου" άπαγόρευε κάθε παράνομη δραστηριότητα και ἀπέβαλε από τίς τάξεις της ὅποιονδήποτε μή συμμορφούμενο. Χαρακτηριστικά δέ ὁ Λογγίνος Παξινόπουλος καταθέτει τήν 7.3. 1977 εἰς τόν άνακριτήν ὅτι ὁ Κ. Πλεύρης:

"δέν θέλησε να γύνω μέλος τοῦ κόμματος διότι ἦτο πρόσφατος ὁ θόρυβος για ὅπλα τά όποια εἶχον εὔρεθῇ εἰς τήν οἰκίαν μου..".

Ὁ Καλέντζης δέν παρέμεινε στήν "4η Αὔγουστου" και δημιούργησε δική του κίνησι. Δυστυχῶς ὅμως για τήν "4η Αὔγουστου", μαζί με τόν Καλέντζη..άπεχώρησε και ἕνας πολυγραφος τῶν γραφείων, μιά γραφομηχανή και ἱκανός αριθμός ἑντύπων με τό σῆμα τοῦ κόμματος. Συγχρόνως, τόσο στήν Ἀθήνα ὅσο και στήν Θεσσαλονίκη, άρχισαν να ἔρχονται πληροφορίες περί ἐπιδιώξεως αντιπάλων μας να μās ἔμπλέξουν σε περιπέτειες. Οἱ ὑπεύθυνοι τῶν Γραφείων Θεσσαλονίκης, δι' ἔγγραφου των πρὸς τήν Ὑπηρεσία Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, τό 1975, γνωστοποιοῦν "συμφῶνως πρὸς πληροφορίας μας, θά τοποθετηθοῦν ὅπλα εἰς τά γραφεῖα τοῦ Κόμματος, από ἄτομα δῆθεν προσκεῖμενα πρὸς ἡμās, με σκοπό να θεωρηθοῦμε ὑπεύθυνοι παρανόμων ἑνεργειῶν". Η Ἀσφάλεια μās ἀπήντησε πῶς δέν ἔχει ἱκανό αριθμό ἄστυνομικῶν ὀργάνων για να προλάβουν τό ἑνδεχόμενο, μās ζήτησε δέ..και ὀνοματεπώνυμα πιθανῶν δραστῶν. Ἀλλά αὐτό ἀκριβῶς ζητούσαμε και μεῖς! Για να προστατευθοῦμε μόνοι μας, μεταφέραμε κρεβάτια και στρώματα στα Γραφεῖα και καθ' ὄλη τή διάρκεια τῆς νύχτας, δυό μέλη τῆς νεολαίας, ἔκ περιτροπῆς, ἔφύλαγαν σκοποί. Ἐπί πλέον, βαθμοφόροι τοῦ κόμματος, πραγματοποιοῦσαν αἰφνιδιαστικές ἐπισκέψεις και καθημερινῶς ψάχναμε σπιθαμή πρὸς σπιθαμή τά γραφεῖα. Με άνακοινώσεις δέ προειδοποιούσαμε τά μέλη μας να ἑντείνουν τήν προσοχή τους, διότι οἱ πληροφορίες μας ἦσαν ἀπόλυτα ἔξακριβωμένες. Προσπαθήσαμε να προστατεύσουμε τόν Ἐθνικισμό - και τούς ἑαυτούς μας - με τά μέσα πού εἴχαμε στή διάθεσί μας. Ἐλπίζαμε ἀκόμη - ἀφελῶς - πῶς οἱ ἔχθροί μας, πληροφορηθέντες τήν ἀποκάλυψι τῶν ἑνεργειῶν τους, θά ἔγκατέλειπαν τίς προσπάθειες. Πεισθήκαμε για τό λάθος μας ὅταν οἱ ἡγήτορες τοῦ Κόμματος κ.κ. Μεταξᾶς και Καψάλας, ἐκλήθησαν δι' άνάκρισι, κατηγορούμενοι ὅτι "εἰς τά γραφεῖα τῆς 4ης

Αύγουστου και δη εντός χαρτοκιβωτίου κατεΰχον ικανόν αριθμόν ξυλίνων ροπάλων, ήτοι πλέον των αποτελούντων την κατηγορίαν 35, αφ' ενός και αφ' ετέρου τοιούτον αριθμόν μεταλλικών γρόνθων και στιλέτων, άτινα εκάστοτε έχορήγουν τοις λοιποίς κατηγορουμένοις..". Αί δε έκνομοι ενέργειαι των κατηγορουμένων - πάντοτε συμφώνως προς τό κατηγορητήριο - "άποτελοϋν σοβαράν άπειλήν κατά της γαλήνης της χώρας, της σωματικής άκεραιότητος, της ειρηνικής και έλευθέρας διαβιώσεως των πολιτών και της εύρύθμου λειτουργίας του πολιτεύματός μας...". Από πού είχε αυτές τίς πληροφορίες ή δικαστική αρχή; Από κάποιον Σωτηριάδη, πού έπεσκέπτετο τακτικά τά Γραφεία της "4ης Αύγούστου", παριστάνωντας τόν Έθνικιστή και έπισκεπτόμενο και τίς διάφορες Ύπηρεσίες για νά τίς ..ένημερώνη.

Δύο χρόνια κράτησε ή ανάκρισι και μέ τό υπ' αριθμ. 197/26.2.1977 Βούλευμα, γλυτώσαμε την καταδίκη από τό Κακουργοδικείο (5 χρόνια φυλακή τουλάχιστον!) διότι οί δικασταί έκριναν πώς "ή κατάθεσις του ως άνω μάρτυρος άφίσταται της άληθείας και τά κατατεθέντα αποτελοϋσι φαντασιώσεις του λίαν εύφαντάστου μάρτυρος, άποβλέποντος διά της καταθέσεώς του ταύτης εις την ήρωοποιήσιν του". Οί δικασταί θά άντελαμβάνοντο καλύτερα τό "κίνητρο" του μάρτυρος, αν γνώριζαν ότι ο γελοίος αυτός "μπαινόβγαينه" σέ ύπηρεσίες..για καφέ!

Μετά από δύο χρόνια άϋπνίας, τά στελέχη της Θεσσαλονίκης..ήσύχασαν, αν δέν ληφθοϋν υπ' όψιν βεβαίως οί 5-6 δίκες πού είχαν για πρόκλησι παθών, όπου άθώώθησαν! "Όπως βλέπουν οί φίλοι μας, παρ' ότι γνωρίζαμε τί θά ύποστοϋμε, παρ' ότι ζητήσαμε την προστασία του Κράτους, παρ' ότι προσπαθήσαμε νά προστατευθοϋμε μόνοι μας, δέν κατορθώσαμε, εν τέλει, νά αποφύγουμε ό,τι οί έχθροί μας διέταξαν.

Στήν Άθήνα τά πράγματα ήσαν δυσκολότερα. Καί για έκεί, οί ίδιοι φίλοι πού μάς ένημέρωσαν στην Θεσσαλονίκη μάς προέτρεψαν νά προσέχουμε. "Όταν δέ, εκλάπη ο πολύγραφος και άρχισαν νά κυκλοφοροϋν έντυπα μέ..νεκροκεφαλές και άλλα παρόμοια, έγινε άντιληπτό πώς πλησιάζει ή ώρα της έπιθέσεως.

Η αρχή έγινε μέ τά έπεισόδια της κηδείας του Μάλλιου. Διάφοροι νεαροί, παριστάνοντες τόν έθνικιστή, έδειξαν τόν άνδρισμό τους, δέρνοντας μερικούς δημοσιογράφους. Η αντίληψι ή δική μας περί "άνδρισμού" είναι διαφορετική. Καί δέν θεωροϋμε "κατόρθωμα" τό νά δείρουν δέκα "λεβέντες" έναν πολίτη

καλυπτόμενοι πίσω από την άνωνυμία."Αν ήσαν άνδρες πραγματικά, νά τους έπετίθεντο μέσα στά γραφεία τους και όχι δέκα πρόσέναν. Πού κι αυτό βεβαίως, δέν θάχε καμιά πολιτική ώφέλεια, άρα θά ήταν μιά άνόητη ενέργεια μέ μόνο σκοπό "νά βγάλουν τά άπωθημένα τους". Άλλοίμονο όμως αν οί άγώνες έγινοντο για την ίκανοποίησι των διαφόρων συμπλεγμάτων κατωτερότητος.

Γι αυτά τά έπεισόδια, έθεωρήθη ύπαίτιος ο Κ. Πλεύρης! Δημοσιογράφοι έβεβαίωσαν ενόρκως πώς την προηγουμένη μέρα έγινε συγκέντρωσι "τραμπούκων" στό σπίτι του Πλεύρη όπου τους έδόθησαν οδηγίες σχετικά μέ τό ποιούς και πώς θά δείρουν! Έκαναν όμως ένα λάθος! Έβεβαίωσαν πώς ο κύριος εκτελεστής ήταν ο Λιόλιος, ο όποιος όμως την έποχή εκείνη βρισκόταν στις φυλακές του Βόλου εκτίοντας ποινή! Γλύτωσε ο Κ.Πλεύρης εκείνη την φορά. Η δέ μήνυσι του εναντίον των ψευδόρκων δημοσιογράφων, παρ' όλον ότι έπέρασαν 3,5 χρόνια, δέν έχει έκδικασθή ακόμη!

Αν γλύτωσε όμως, δέν σημαίνει και πώς ήσύχασε! Λίγες μέρες μετά δεύτερη προσπάθεια. Έμφανίζεται κάποιος Νικολαΐδης, πού πέρασε μερικές φορές από τά γραφεία του Κομματός - πώς νά διακρίνης τόν ρόλο του καθενός πού έμφανίζεται ως έθνικιστής; Ανακαλύπτεις έναν ύποπτο και σοϋ στέλνουν δύο - και ο όποιος άπεκάλυψε στην εφημερίδα "ΤΑ ΝΕΑ" ότι ή "4η Αύγούστου" οϋτε λίγο, οϋτε πολύ..θά ανατρέψη τό καθεστώς! Επί μιά εβδομάδα ο Τύπος βρήκε θέμα νά ασχοληθή. Τά "άφεντικά" όμως του Νικολαΐδη, στή βιασύνη τους - και θά εξηγήσουμε άλλη φορά, γιατί έβιάζοντο - δέν μέτρησαν καλά τόν βαθμό της εύφυϊας του, μέ αποτέλεσμα ο Νικολαΐδης νά ώδηγηθή στό ψυχιατρείο. Στήν δέ τελευταία του κατάθεσι στον άνακριτή, όμολογει πώς "όσα άνέφερα εις την άστυνομία είναι ψέματα, ειπα δέ ταϋτα για νά εκδικηθώ την 4η Αύγούστου"!.. "Ένα ψεματάκι ειπε τό παιδί, πού θά στοίχιζε 10 χρόνια φυλακή σέ στελέχη της "4ης Αύγούστου". Καί δέν ήταν κομμουνιστής ο άνθρωπος! "Έθνικιστής" έλεγε πώς ήταν!

Έδω πρέπει νά σημειώσουμε την άντρίκια στάσι του Λιόλιου, πού παρ' όλο κι αυτός θεωροϋσε την "4η Αύγούστου"..συντηρητική, άρνήθηκε 200.000 δρχ. πού του έδωσε γνωστή εφημερίδα για νά δηλώση πώς ο Κ.Πλεύρης τόν παρακίνησε νά προβή σέ παράνομες ενέργειες (τό άπεκάλυψε στό δικαστήριο).

Οί έχθροί του Έθνικισμού, έπειθαν ειτε μέ χρήματα ειτε μέ έπιχειρήματα έθνικιστές του είδους Σωτηριάδη ή Νικολαΐδη, νά προ-

βοῦν εἰς παρανόμους ἐνεργείας μέ σκοπό τήν ἐνοχοποίησι τῆς 4ης Αὐγούστου.

"Όταν οἱ Ἐθνικιστές ξεπέρασαν ἄνευ σοβαρῶν ἀπωλειῶν ὅλες τίς μέχρι τότε ἐπιθέσεις τῶν ἐχθρῶν, "ἔσκασε" ἡ ὑπόθεσι Καλέντζη, λίγες μέρες μετά τήν ἀποτυχία τοῦ Νικολαΐδη. Ὁ Καλέντζης συνελήφθη ἀπό δύο.. ἀσήμους δημοσιογράφους ἔπειτα ἀπό καταγγελία δύο φίλων του. Καθόλου ἠρωϊκή σύλληψι γιά τήν ὁποία ἀποφεύγει νά ἀναφέρῃ τό παραμικρό στό βιβλίό του. Ἄλλ' οὔτε ἐναντίον τῶν φίλων του πού πληροφόρησαν τούς δημοσιογράφους καταφέρεται. Αὐτούς δέν ἔπρεπε πρῶτα ἀπ' ὄλους νά κατηγορήσῃ; Ἀκόμη, στό ἴδιο βιβλίό, ἀρνεῖται ὅτι τοποθέτησε τίς βόμβες, ἀλλά δέν φαίνεται νά τόν πολυαπασχολῇ ἡ συγκέντρωσι ὀπλισμοῦ καί ἡ ἀνέυρεσι τοῦ πολυγράφου ΜΑΣ μαζί μ' αὐτόν. Οἱ πληροφορίες πού εἶχαμε ἦσαν: θά βρεθῇ ὁ κλεμμένος πολύγραφος μαζί μέ ὄπλα. Καί ὁ μέν κάτοχος τῶν ὀπλων θά ἦταν ἀγνωστος, ἀλλά ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πολυγράφου ἦταν γνωστός: Ἡ 4η Αὐγούστου! Συμπέρασμα: ΚΑΙ τά ὄπλα ἀνήκουν στήν 4η Αὐγούστου! Ἔτσι, τά στελέχη τῆς 4ης Αὐγούστου θά περνοῦσαν τό ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς τους στίς φυλακές, ὁ Ἐθνικισμός θά ἦταν μιά ἀνάμνησι, ἀξιωματικοί τοῦ στρατοῦ θά ἐξετίθοντο διότι παρεχώρησαν στρατιωτικό ὄπλισμό, κι ὁ Καλέντζης θά κάγχαζε παίζοντας τόν..Ναζί!!

Στοιχειώδεις κανόνες αὐτοπροστασίας ἐπέβαλαν τήν λήψι μέτρων. Μετά ἀπό συνεχεῖς συσκέψεις τῶν στελεχῶν τῆς 4ης Αὐγούστου ἀπεφασίσθη ἡ ὑποβολή μηνύσεως γιά τήν κλοπή τοῦ πολυγράφου καί ἀναφορᾶς πρός τίς κρατικές ἀρχές ὅτι ὁ Καλέντζης θά ἐτοποθέτη τόν πολύγραφο εἰς τό ἴδιο σημεῖο πού ἔκρυβε τά ὄπλα. Οἱ ἀστυνομικές ἀρχές ἀδιαφοροῦν καί ἐπεμβαίνουν μόνον ὅταν - κατά σύμπτωσι; - δέν ἔγινε κατορθωτό νά ἐνοχοποιηθῇ ὁ Πλεύρης γιά τά ἐπεισόδια τῆς κηδεῖας τοῦ Μάλλιου καί τῆς "ἱστορίας" τοῦ Νικολαΐδη, κι ἀφοῦ οἱ συνένοχοι τοῦ Καλέντζη τόν ἀποκαλύπτουν στούς δημοσιογράφους!

Ὁ Κ. Πλεύρης εἶχε τήν πρόνοια νά προστατεύσῃ τόν ἑαυτό του, τούς ὑφισταμένους, καί τούς ὀπαδούς τῆς κινήσεώς του. Ὡς καθηγητής προπαγάνδας σέ στρατιωτικές σχολές δέν θά ἄφηνε τόν ἑαυτό του νά πέσῃ θύμα τοῦ παιχνιδιοῦ ὀρισμένων ἄμυαλων νεαρῶν. Καί τό ὅτι οἱ νεαροί αὐτοί ἦσαν ὀρκισμένοι ἐχθροί τῆς 4ης Αὐγούστου φαίνεται ἀπό τίς καταθέσεις τους, ὅπου καταγγέλλομεν ὅτι ἡ 4η Αὐγούστου εἶναι ὑπεύθυνη τῶν βομβιστικῶν ἐνεργειῶν! ΘΕΛΟΥΝ νά ἐξαφανίσουν καί τόν Κ. Πλεύρη καί τήν 4η Αὐγούστου. Κανείς ἀπ' αὐτούς δέν θεωρεῖ τούς κομμουνιστές ὑπευθύνους, κανείς δέν μιλεῖ γιά "προβοκά-

τσια" παρουσία τοῦ ἀνακριτοῦ. Ἄλλά καταφέρονται ἐναντίον τῆς 4ης Αὐγούστου." Ἄν εἶναι τέτοιοι οἱ ἔθνικισταί, τί νά τούς κάνης τούς κομμουνιστές:

Παραθέτομε ἀποσπάσματα ἀπό τίς καταθέσεις τους. Καί πρῶτα ἀπό τήν κατάθεσι τοῦ Κ. Πλεύρη:

(19 Μαρτίου 1977) "...Δέν γνωρίζω ἄν τά ὄπλα τά ὁποῖα εὑρέθησαν εἰς τήν οἰκίαν τοῦ Χρηστάκη ἀνήκουν πράγματι εἰς τόν Καλέντζην..", "...αἱ ἔκνομαι ἐνεργεῖαι συμφέρουν εἰς τούς κομμουνιστάς..".

Ἰδοῦ καί καταθέσεις ἄλλων κατηγορουμένων:

Μ.Κ. (8.3.1977): "Ὅσον χρόνον ἐσύχναζα εἰς τά γραφεῖα τῆς 4ης Αὐγούστου, εἶχα ἀντιληφθῇ ὅτι πολλά ἄτομα τά ὁποῖα ἐπεσκέπτοντο τά γραφεῖα εἶχαν ἐξτρεμιστικές ἀντιλήψεις καί ὑπεστήριζαν βιαίας λύσεις.... ἔκαναν θυελώδεις συζητήσεις καί ὑπεστήριζαν ὅτι ἐπιβάλλονται δυναμικές λύσεις, ὅπως ξυλοδαρμοί ἢ ἐπεισόδια...".

Ν.Μ. (21.3.1977): Ἄναιρεῖ τίς δύο προηγούμενες καταθέσεις του, ὅπου βεβαίωνε πῶς ὁ Κ. Πλεύρης κατέχει ὄπλα καί ὁ ἀνακριτής τόν ρωτᾷ: "Ὅταν καταθέτατε ἐνώπιον ἡμῶν ὅτι ὁ Κων/νος Πλεύρης πιθανόν νά κατέχη ὄπλα, ἐγνωρίζατε ὅτι τοῦτο εἶναι ἀνάληθές; ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Ὅχι, διότι δέν ἐγνώριζα ὅτι οὗτος εἶχε ἐκδιωχθεῖ ἀπό τās θέσεις του καί ἐπομένως τοῦ εἶχαν ἀφαιρεθῇ τά ὄπλα, τά ὁποῖα ἐνδεχομένως νά εἶχε.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Μετά τήν δευτέραν ὡς ἄνω ἐνώπιον ἡμῶν δοθεῖσαν κατάθεσί σου ἀνακοινώσατε ταύτην εἰς μέλος ἢ στέλεχος τῆς 4 Αὐγούστου καί ποῖον.

Ὁ ἀνακριτής ὑποψιάζεται ὅτι ἐπιέσθη ὁ κατηγορούμενος νά ἀναιρέσῃ, διότι αὐτά τά "ἐπομένως" καί "ἐνδεχομένως" δέν εἶναι πολὺ πειστικά.

Εἰδικά αὐτόν τόν κατηγορούμενο τόν θεωροῦμε θῦμα τῆς ὑποθέσεως, διότι ἡ μετέπειτα στάσις του ἔδειξε πῶς δέν μπορεῖ νά ἔχη συνάφεια μέ τόν Καλέντζη. Εἶχε τήν τύχη ἐκτός τῶν ἄλλων, νά ἔχη ἀδελφούς δύο καλοῦς Ἕλληνας, πού τόν συγκράτησαν κατά τό δυνατόν.

Ν.Σ. (21.3.1977): Ἄναιρεῖ κι αὐτός τήν πρώτην κατάθεσί του, λέγοντας πῶς ἔκανε λάθος ὅταν ὑπεστήριξε πῶς ὁ Χαρλαύτης (ὑπεύθυνος Ἀθηνῶν τῆς 4ης Αὐγούστου) κατεῖχε ὄπλα. Ὁ ἀνακριτής ρωτᾷ: "Ὅλα ὅσα καταθέσατε περί κατοχῆς ὀπλων ὑπό μελῶν τῆς 4ης Αὐγούστου τυγχάνουσιν ἀληθῆ ἢ ψευδῆ.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: "Ὅσον ἀφορᾷ τούς Χαρλαύτην καί Συρεπίσιον, εἶναι ψευδῆ.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ἐγνωρίζατε κατά τήν προηγουμέ-

νην κατάθεσίν σας ότι οι άνωτέρω δέν έχουν όπλα καί εάν ναί διατί καταθέσατε περί του άντιθέτου.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Κατέθεσα τά άνωτέρω διότι είχα σχηματίσει τήν γνώμην ταύτην βάσει τών όσων ήκουσα εις τό γραφείο του Κόμματος τής 4ης Αυγούστου από τους ίδίους. Η γνώμη μου όμως αύτη διεφεύσθη εκ τών ύστερων επί τή βάσει στοιχείων τά όποια δέν δύναμαι νά σας αναφέρω.

Θεέ μου, μέ ποιούς ανθρώπους "μπλέξαμε" καί μέ πόση επιπολαιότητα ήσαν ίκανοί νά στείλουν άθώους στήν φυλακή. Ούτε τίς οικογένειες τών στελεχών τής 4ης Αυγούστου έσκέφθησαν, ούτε τά παιδιά τους πού θά έβλεπαν τους γονείς τους μετά από δεκαετείς, ούτε βέβαια τόν Έθνικισμό, γιατί άπλούστατα ήσαν μεταμφιεσμένοι έθνικισταί. Καί ένώ έμεεις δέν άσχοληθήκαμε μαζί τους στήν συνέχεια, άπαλλάσσοντάς τους, άλλους λόγω ηλικίας άλλους λόγω βλακειάς, αυτοί άντί νά ζητήσουν συγγνώμη συντετριμμένοι ζητούν καί τά ρέστα!

Νά συνεχίσουμε όμως μέ τίς καταθέσεις.

Θά σταθοῦμε στήν κατάθεσι του κ. Ι. Γιαννοπούλου στίς 19.3.1977: Πράγματι εις τό κόμμα τής 4ης Αυγούστου υπήρχον ώρισμένα μέλη τά όποια έθεωρούντο "σκληροπυρηνικοί" καί τά όποια άπεκαλούντο οὔτω διότι δέν άπεδέχοντο τήν συμβιβαστικήν πολιτικήν τήν όποιαν ήκολούθει ή ήγεσία του κόμματος μέ τίς διάφορες πολιτικές παρατάξεις αί όποιαί ήκολούθουν ιδεολογικήν γραμμήν διάφορον του κόμματος. Διαβάστε τί καταθέτει ό άνθρωπος σέ μία υπόθεσι πού αναφέρεται σέ εκρήξεις βομβών. Άλλά δέν είναι πλήρης μία κατάθεσις άν δέν περιέχει καί..όλίγη Λιβύη μέσα: "Έδω θέλω νά καταθέσω ότι πολλές φορές παρατηρήθη παρέκκλησις του κόμματος τής 4ης Αυγούστου διότι έν τελευταία αναλύσει ό Κ. Πλεύρης έξεμεταλλεύετο τοῦτο..καί ειδικώτερον διά τήν πραγματοποίησιν διαφόρων έμπορικῶν συναλλαγῶν, όπως συνέβη μέ τή δημοκρατία τής Λιβύης. Χαρακτηριστικά σας αναφέρω ότι ό Πλεύρης πήρε τό περασμένο έτος ως προμήθειά του διά τήν πώλησιν κουβερτών εις τήν Λιβύην τό ποσόν τών 25 εκατομμυρίων δρχ. κατά δέ τήν διάρκειαν τής 7 ετίας ό Πλεύρης συνελήφθη από τό καθεστώς του Ίωαννίδη όχι για τίς πολιτικές του ιδέες, αλλά για διάφορες συναλλαγές σχετικά μέ τήν έμπορία άλιευτικῶν". Πώς νά κρίνει κανείς αυτό τό απόσπασμα; Καί μέ τί νά άσχοληθῆ; Μέ τήν "παρέκκλησι", τίς "κουβέρτες" ή τά "άλιευτικά"; Τί σχέσουν έχουν αυτά μέ τίς βόμβες; Για τήν ιστορία πάντως αναφέρουμε πώς άν ή προμήθεια για πώλησι κουβερτών άνέρχεται σέ 25 εκατ. δρχ.πρέπει

ΟΛΟΙ οι Λίβυοι νά προμηθευθοῦν από μία κουβέρτα τουλάχιστον! Άν κατάφερε νά τούς... πείση ό Κ. Πλεύρης, εὔγε του!

Για δέ τά..άλιευτικά, ό Ίωαννίδης έχει διαφορετική γνώμη. Υπεστήριξε πώς συνέλαβε τόν Κ. Πλεύρη διότι είχε συνεννοηθῆ μέ ..Παλαιστινίους νά απαγάγουν τόν διευθυντή του Χίλτον. Τό δέ Μπί-Μπί-Σί, κατ' άνταπόκρισι του έβραίου Μοδιάνο άνέφερε πώς συνελήφθη ό Κ. Πλεύρης γιατί έτοίμαζε μέ νέους άξιωματικούς έθνικιστικό κίνημα. Βγάλε άκρη, σ' αύτή τήν χώρα τών άσυναρτησιῶν καί του παραλόγου!

Ό κ. Γιαννόπουλος όμως δέν άρκεΐται σ' αυτά. Καταθέτει στή συνέχεια: "Μου κάνει έν τύπωσι διατί δέν έχει γίνει ακόμη έρευνα εις τό σπίτι του Κ. Πλεύρη, ένω είναι γνωστόν ότι οὔτος κατεῦχεν άδειαν όπλοφορίας".

Είναι ν' άπορῆ κανείς! Δέν μελέτησαν οι υπεύθυνοι του ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ αυτές τίς καταθέσεις πριν διαθέσουν τό βιβλίο του Καλέντζη καί πριν αναγράψουν στό περιοδικό πώς όλα όσα αναφέρει ό ποινικός κρατούμενος είναι αλήθειες; Που απέβλεπαν μέ τήν εκδοσι του βιβλίου; Ό Κ. Πλεύρης ΔΕΝ άσχολῆται μέ τήν πολιτική. Είναι ελεύθεροι, άν έχουν τά προσόντα, νά καταλάβουν τήν θέσι του. Η αυτου του εΐδους "ήρωοποίησης" βομβιστῶν εις τί άποβλέπει; Δέν αντιλαμβάνονται ότι ταυτιζόμενοι οι Έθνικισταί μέ τους τραμπούκους ΔΕΝ θά σηκώσουν ποτέ κεφάλι;

Για νά ξεδιαλύνουν όλα αυτά προτείνουμε νά πραγματοποιηθῆ μία δημόσια συνάντησι του Κ. Πλεύρη μέ τόν κ. Α. Δενδρινό. Καί εκει παρουσία τών έθνικιστῶν, νά δοθῆ ένα τέλος σ' αύτή τήν υπόθεσι. Ό ένας από τους δύο βέβαια μετά από αύτή τήν συνάντησι θά πάη στό σπίτι του! Καί θά απαλλαγῆ ό χώρος μας από τους σαμποταριστές. Ό Κ. Πλεύρης δέχεται τή πρότασί μας. Περιμένουμε από τόν κ. Α. Δενδρινό νά συμφωνήσῃ.

Τό θέμα βέβαια δέν τελειώνει έδω. Ό κ. Γιαννόπουλος εμφανίζεται καί στήν υπόθεσι Τσαλτινόπουλου! Βεβαιώνει ένόρκως ότι παρουσία του ό Κ. Πλεύρης έγραψε επιστολή τήν όποια γραφολόγος όρισθείς από τό δικαστήριο απέδειξε πλαστή, καί για τήν όποια ό Τσαλτινόπουλος δικάζεται μεθαύριο. Στήν Ίδια υπόθεσι εναντίον του Πλεύρη κατέθεσε καί ό δικηγόρος του Καλέντζη κ. Κασιέρης! Σύμπτωσις; Άλλά καί άλλη σύμπτωσι υπάρχει ό Καλέντζης παραθέτει απόσπασμα από τή μήνυσι του Τσαλτινόπουλου. Που βρήκε τή μήνυσι;

Στήν δίκη πού θά γίνῃ θά αποκαλυφθοῦν όσα για πολλούς λόγους δέν γράψαμε. Μελλοντικῶς θά άσχοληθοῦμε μόνο μέ τή νοοτροπία τών "σκληρῶν"..πού έχουν τόση σχέση μέ μάς όση καί τό ΕΚΚΕ μέ τό ΚΚΕ!

Ίστορική Αναδρομή

Δ. ΠΡΟΦΙΛΗ

ἀντιστρατήγου ε.ά.

Ἀντεθνικαὶ ἐνέργειαι τοῦ Κ.Κ.Ε. καί προβληματισμοί

"Ἀπό τὴν ἀλήθεια κανεὶς δὲν ἐζημιώθη, ἐνῶ ζημιώνεται ὁποῖος ἐπιμένει εἰς τὴν ἐσφαλμένην γνώμην του"

ΜΑΡΚΟΣ ΑΥΡΗΛΙΟΣ

Ἐχουν παρέλθει ἤδη 62 χρόνια ἀπὸ τὴν ἱδρυση τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Ἑργατικοῦ Κόμματος, τότε, καὶ μετέπειτα ΚΚΕ κι ὁμως τὸ Κόμμα αὐτὸ διατείνεται - καίτοι ὑπάρχουν στοιχεῖα ἀντεθνικῆς δράσεώς του - ὅτι ὑπηρετεῖ τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ προσπαθεῖ νὰ διαφωτίσῃ δῆθεν - καὶ κυρίως τοὺς νέους - ὅτι γιὰ ὅλα ὅσα συνέβησαν μέχρι σήμερα φταίει ἡ ἀστική δεξιὰ πού κυβερνᾷ τὸν τόπο".

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, ἡ ἀστική τάξις καὶ οἱ ἐκπροσωποῦντες ταύτην εἰς τὴν Ἡγεσίαν τοῦ τόπου, ἐδῶ καὶ μερικά χρόνια, προσπαθοῦν - συμβιβασθέντες μὲ τὸ δῆθεν εἰρηνόφιλον πνεῦμα τῶν κομμουνιστῶν - ν' ἀποφεύγουν ὄχι μόνον κριτικὰ τῶν ἔργων τοῦ ΚΚΕ, ἀλλὰ καὶ ἀπλὴν ὑπόμνησιν ΣΟΒΑΡΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ἐκ τῆς ἱστορίας μας, διὰ τῶν ὁποίων θ' ἀπεδεικνύετο τὸ φθοροποιὸν ἔργον τοῦ ΚΚΕ.

Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι πρέπει οἱ ΝΕΟΙ τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ, οἱ κληρονόμοι μιᾶς ἐνδόξου ἐποχῆς κι αὐριανοὶ ΗΓΕΤΑΙ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ - μιὰ καὶ διακατέχονται ἀπὸ τὴν ἀγνία τῶν καιρῶν καὶ ἀπὸ ἄκρατο ἐνθουσιασμό γιὰ μάθησι - νὰ μάθουν τὴν πραγματικὴ ἀλήθεια διὰ τὰς μέχρι σήμερα, βλαπτικὰς διὰ τὸ ἔθνος, ἐνεργείας τοῦ ΚΚΕ. Ἔτσι ἐφ' ὅσον διαπιστοῦται ὅτι οἱ πλέον ἀρμόδιοι τῆς ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ τοῦ τόπου ἀρνοῦνται νὰ ὀρθώσουν τὸ ἀνάστημά των, ἡμεῖς ὡς μαχηταὶ τῶν ἰδανικῶν τῆς φυλῆς καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ - καίτοι ἀπλῶς διακονίσαντες εἰς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις τῆς χώρας - ἐρευνήσαντες διάφορα συγγράμματα θὰ ἐπιχειρήσωμεν τὴν παράθεσιν, χρονολογικῶς καὶ συνοπτικῶς, αὐτῶν τῶν ἐνεργειῶν "τοῦ κόμματος τῆς προδοσίας καὶ τοῦ ἐγκλήματος". Καὶ ἰδοὺ τὰ στοιχεῖα:

- (1) Ὀκτώβριος 1918 καὶ τὸ ΚΚΕ εἰς τὴν Παμβαλκανικὴν διάσκεψιν τῶν ΚΚ, εἰς Κίεβον, προσηγοράφει τὴν ἀπόφασιν "Ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Μακεδονίας", ὥστε νὰ δημιουργηθῇ Σοβιετικὴ Δημοκρατία.
- (2) Ἰανουάριος 1920 καὶ τὸ ΚΚΕ, εἰς τὴν διάσκεψιν ἰδρύσεως τῆς Β.Κ.Ο. (Βαλκανικῆς Κομμουνιστικῆς Ὁμοσπονδίας) πλειοδοτεῖ εἰς τὴν δεακήρυξιν περὶ "Ἀυτονομίας τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης".
- (3) 1η Σεπτεμβρίου 1920 καὶ τὸ ΚΚΕ διὰ προκηρυσσεῖς του "καλεῖ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, καὶ τοὺς φαντάρους νὰ πολεμήσουν κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἐσωτερικοῦ κι ὄχι κατὰ τῶν Τούρκων".
- (4) Κατὰ τὸ 1921 τὸ ΚΚΕ ἐκδίδει ἕνα μανιφέστο, ὅπου σημειοῦται "Μὴ μᾶς μιλάτε γιὰ πατρίδα κι ἐθνικὰς ἀποκαταστάσεις. Γιατί πολεμάμε; Ὁ σκοπὸς τοῦ Μικρασιατικοῦ πολέμου εἶναι κατακτητικὸς".
- (5) Ἰούλιος 1924 καὶ τὸ ΚΚΕ, εἰς τὴν 7ην συνδιάσκεψιν τῆς ΒΚΟ στὴ Μόσχα (τῇ ἀπαιτήσῃ Γ. ΔΗΜΗΤΡΩΦ) τονίζει ὅτι "υἱοθετεῖ τὴν ἀπόφασιν δι' αὐτονομίαν Μακεδονίας καὶ Θράκης".
- (6) Ἰανουάριος 1925 καὶ τὸ ΚΚΕ, μετὰ τὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν τοῦ 3ου ἐκτάκτου συνεδρίου του, διὰ τοῦ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ καθορίζει "ἀμείλικτος ἀγὼν ἐναντίον τῆς καταπιεστικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλληνικῆς μπουρζουαζίας στὴ Μακεδονία καὶ Θράκη".
- (7) 18η Νοεμβρίου 1929 καὶ τὸ ΚΚΕ, διὰ τοῦ δημοσιογραφικοῦ ὄργανου ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ, τονίζει "Οἱ Κύπριοι πρέπει ν' ἀγωνιστοῦν κατὰ τῶν Ἐνωτικῶν. Ἀγῶνας λοιπὸν ἐναντίον τῆς ἐνωσης, πού πού εἶναι ἱμπεριαλιστικὸς ζυγός".
- (8) 14η Ἰουνίου 1936 καὶ τὸ ΚΚΕ, διὰ τοῦ ἀρχγοῦ τοῦ Ν. Ζαχαριάδη, στὴν 2η ὁλομέλεια τῆς Κ.Ε. διακηρύσσει "ἡ δῆθεν λύτρωσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὴν Β. ΗΠΕΙΡΟ, ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ, ΚΥΠΡΟ, εἶναι στὴν πραγματικότητα κατακτητικὴς βλέψεις τῆς Ἑλληνικῆς πλουτοκρατίας".

(9) 7η Δεκεμβρίου 1940 καί τό ΚΚΕ ἐκδίδει καί κυκλοφορεῖ Μανιφέστο ὅπου σημειοῦται "κατά τήν ἀπόφαση τῆς ΚΕ ὁ πόλεμος πού γίνεται δέν μπορεῖ νάχη τήν παραμικρή σχέση μέ τήν ὑπεράσπιση τῆς πατρίδας μας γιατί διαπάχθηκε ἀπό τοὺς Ἑγγλέζους ἱμπεριαλιστές".

(10) 15η Ἰανουαρίου 1941 καί ὁ Ἀρχηγός τοῦ ΚΚΕ στήν περιβόητη ἐπιστολή του σημειώνει "Μετά τό διώξιμο τῶν Ἰταλῶν τό αἷμα τῶν Φαντάρων μας χύνεται ἀδίκαια. Ἐπρεπε νά κάνωμε ἐν-τιμη εἰρήνη μέ τή μεσολάβηση τῆς ΕΣΣΔ".

(11) 18η Μαρτίου 1941 καί τό ΚΚΕ ἀπευθύνει ἐκ-κλήση ξεσηκωμοῦ πρός τό Λαό καί τοὺς μαχη-τές "γιά νά πάρουμε στά σκέλια τίς διοικήσεις τῶν Μονάδων, γιά νά προτείνουν εἰρήνη στόν ἀ-πέναντι ἀντίπαλο καί ν' ἀκολουθήσουν τό παρά-δειγμα τῶν Βουλγάρων πού ἔγιναν σύμμαχοι τῶν Γερμανῶν".

(12) Ἰούλιος 1942 καί τό ΚΚΕ διατάσσει τόν Ε-ΛΑΣ νά συλλάβη "τόν ἐκ Β. ΗΠΕΙΡΟΥ κινούμε-νον ἱατρόν Ι. ΓΚΙΝΑΛΗΝ τῆς ὀργανώσεως Μ.Α.Β.Η. (μετώπου ἀπελευθερώσεως Β. Ἠπείρου) πρός σύν-δεσίν των μέ τό ἀντάρτικο τοῦ Ζέρβα". Ὁ ἱατρός συνελήφθη, κατεσχέθησαν τά ἔγγραφα, ἔταλαιπω-ρήθη ἐπί τρίμηνον ὡς αἰχμάλωτος καί ὑπεχρέωθη μετά νά ἐπιστρέψῃ ἀπρακτος εἰς Β. Ἠπειρον.

(13) 24η Δεκεμβρίου 1942 καί τό ΚΚΕ διατάσσει τόν ΕΛΑΣ "νά εἰσβάλλῃ στήν περιοχὴ Ἠπείρου, πρὸς διάλυσιν τοῦ ΕΔΕΣ".

(14) 7η Ἰανουαρίου 1943 καί τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ "ἀφοπλίζουν φυλάκιον τοῦ ΕΔΕΣ εἰς Τατάρ-ναν".

(15) 1η Μαρτίου 1943 καί τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ "ἀ-φώπλισαν δολίως καί διέλυσαν τὰς Ἐθνικὰς δυνάμεις τοῦ Ταγματάρχου ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ εἰς Μορ-βούνιον Καρδίτσας". Οἱ συλληφθέντες, μεταξύ τῶν ὁποίων καί ὁ ΣΑΡΑΦΗΣ, ὠδηγήθησαν δέσμοι εἰς τό χωρίον Κολοκυθιά. Ὁ Ἀρχισμηνίας ΚΩΣΤΟΡΙΖΟΣ ἐξετελέσθη καθ' ὁδόν.

(16) 8η Μαρτίου 1943 καί τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ "δι-λύουν διὰ δόλου τό ἀντάρτικο τοῦ Ἐθνικο-φρονος ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ εἰς Αὐγερινόν Βοῖου". Ὁ Σιδηρόπουλος, 10 Ἀξιωματικοὶ του καί οἱ ἐπι-ζήσαντες ἄνδρες των ἐκτελοῦνται.

(17) 10η Μαρτίου 1943 καί τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ "ἐ-κτελοῦν ὁμαδικῶς καί κατόπιν βασάνων, τήν Ἐθνικὴν ἀνταρτικὴν ὁμάδα ΑΓΟΥΡΙΔΑΙΩΝ εἰς Μαύ-ρο Λιθάρι". Αἰτία ἡ ἄρνησις των νά ἐνταχθοῦν εἰς τόν ΕΛΑΣ.

(18) 7η Μαΐου 1943 καί τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ "ἀφώ-πλισαν δολίως τὰ ἔθνικὰ ἀνταρτικά τμήματα τοῦ ἱατροῦ Παπαϊωάννου εἰς Τριχωνίδα".

(19) 13η Μαΐου 1943 καί τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ "ἀφο-πλίζουν διὰ δόλου ἔθνικὰ ἀνταρτικά τμήμα-τα τοῦ Στυ/χου ΨΑΡΡΟΥ καί ἔθνικὴν ἀνταρτικὴν δύναμιν τοῦ Λοχαγοῦ ΚΡΑΝΙΑ, εἰς ΦΘΙΩΤΙΔΑ.

(20) 14η Μαΐου 1943 καί τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ "ἐπι-τίθενται καί διαλύουν τὰ ἔθνικὰ ἀνταρτικά τμήματα Ξηρομέρου τοῦ Ταγ/μου Καραμπέκιου".

(21) 16η Μαΐου 1943 καί τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ "ἐπι-τίθενται κατὰ τῶν ἔθνικῶν ἀνταρτικῶν τμη-μάτων Βάλτου τοῦ ἱατροῦ ΧΟΥΤΑ".

(22) Μάιος 1943 καί τό ΚΚΕ πληροφορηθέν τήν ὑ-πό τοῦ ΖΕΡΒΑ ἀποστολήν δύο ἀξ/κῶν πρὸς Β. Ἠπειρον διὰ σύνδεσιν μέ τήν ὀργανῶσιν Μ.Α.Β.Η ἀποστέλλει τὰ στελέχη τοῦ ΕΛΑΣ, ΓΙΑΝΝΑΡΗΝ, ΠΡΙ-ΝΟΝ καί ΕΞΑΡΧΟΝ εἰς Ἀλβανίαν ἵνα προτείνουν εἰς τὰς Ἀλβανικὰς Ἀρχάς διάλυσιν τῆς ΜΑΒΗ". Οἱ Ἀλβανοὶ βάσει τῶν ὑποδείξεων τοῦ ΚΚΕ, δολοφονοῦν στελέχη τῆς ΜΑΒΗ εἰς 12 χωρία καθὼς καί τόν πρόεδρον τῆς ὀργανώσεως ΣΑΧΙΝΗΝ.

(23) 23η Ἰουνίου 1943 καί ὁ ΕΛΑΣ "ἐπιτίθεται κατὰ τῶν ἀνασυγκροτηθειῶν δυνάμεων τοῦ ΨΑΡΡΟΥ τὰς ὁποίας ἐξηνάγκασεν εἰς διάλυσιν".

(24) 12η Ἰουλίου 1943 καί τό ΚΚΕ "ὑπογράφει συμφωνον συνεργασίας μετὰ τοῦ ΚΚΒουλγαρί-ας, πρὸς ἐγκαθίδρυσιν εἰς τήν Βαλκανικὴν Σοβι-ετικὴν Δημοκρατίαν".

(25) 10η Αὐγούστου 1943 καί ὁ ΕΛΑΣ "ὑπογράφει συμφωνον συνεργασίας μετὰ τῶν Ἀλβανῶν καμ-μουνιστῶν".

(26) 16η Σεπτεμβρίου 1943 καί τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ "διαλύουν βιαίως εἰς Καστρίτσι Πελοποννή-σου τήν ἔθνικὴν ἀνταρτικὴν ὁμάδα τοῦ Ὑπολοχα-γοῦ Χ. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ". Ἐκτελοῦνται ἐπί τόπου ὁ Ἀρχηγός Δροσόπουλος καί οἱ ἈΞ/κοὶ Σκαρτσίλας καί Νιγιάνης.

(27) 4η Ὀκτωβρίου 1943 καί ὁ ΕΛΑΣ "ὑπογράφει μετὰ τῶν Γερμανῶν τῆς Ἠπείρου, συμφωνον πρὸς διακοπὴν τῶν μεταξὺ των ἐχθροπραξιῶν".

(28) 15η Ὀκτωβρίου 1943 καί ὁ ΕΛΑΣ "ἐξαπολύ-ει γενικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῶν τμημάτων τοῦ ΕΔΕΣ καίτοι ἐμάχοντο ταῦτα κατὰ τῶν Γερμανῶν".

(29) 23η Ὀκτωβρίου 1943 καί τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ ἐπιτίθενται καί διαλύουν τήν ἔθνικὴν ἀν-ταρτικὴν ὁμάδα τοῦ Ταγ/χου Καραχάλιου εἰς Πέ-τρναν Πελοποννήσου". Τοῦτον συλλαμβάνουν τραυ-ματίαν καί ἐκτελοῦν τήν θην Δεκεμβρίου 1943.

(30) 28η Ὀκτωβρίου 1943 καί τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ ἐπιτίθενται κατὰ τῆς ἔθνικῆς ἀνταρτικῆς δυνάμεως τοῦ Ἰλάρχου Τ.ΒΡΕΤΑΚΟΥ εἰς Παληόχωρα Πελοποννήσου, τήν ὁποίαν διαλύουν". Τόν δέ συλ-ληφθέντα τραυματία Ἀρχηγό της, ἐκτελοῦν μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς τήν Μοῆν Νιβιόβης".

(31) 10η Νοεμβρίου 1943 καί τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ, ἐπιτίθενται κατὰ τῶν ἐθνικοφρόνων τοῦ χω-ρίου ΜΟΛΑΟΙ τῆς Πελοποννήσου".

(32) 26η Νοεμβρίου 1943 καί ὁ ΑΡΗΣ ΒΕΛΟΥΧΙΩΤΗΣ "ζητάει δι' ἐγγράφου του πρὸς τόν ΤΖΙΩΤΑ τοῦ Α.Α.Σ. (Ἀλβανικοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Στσα-τοῦ) βοήθεια, σέ πληροφορίες καί πυρομαχικά γιά νά ξεκαθαρίσῃ ὑπολείμματα τοῦ ΖΕΡΒΑ πού συνερ-γάζονται μέ Β. Ἠπειρώτες".

(33) 13η Δεκεμβρίου 1943 καί ὁ ΕΛΑΣ "ὑπογράφει συμφωνον μετὰ τῶν ΑΛΒΑΝΩΝ διὰ τήν συγκρό-τησιν μικτῶν Ἑλληνοαλβανικῶν Μονάδων καί Ὑ-παρχηγείων".

(34) 28η Δεκεμβρίου 1943 καί τμήματα τοῦ ΕΛΑΣ "ἐπιτίθενται ἐκ νέου κατὰ τῶν ἐθνικοφρό-νων τῆς Κωμοπόλεως ΜΟΛΑΟΙ τῆς Πελοποννήσου καί σφαγιάζουν 42 τοὺς ὁποίους ἤμιθανεῖς ρίπτουν εἰς τό βάραθρον ΤΡΥΠΑ τοῦ ΤΑΡΑΤΣΑ".

Συνεχίζεται εἰς τό ἐπόμενο

Κ. ΠΛΕΥΡΗ

Τό Ποητιστικόν ἔπος

τοῦ Ἑλλητισμοῦ

Συνέχεια ἀπό τὸ προηγούμενο

Κλείων τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀφελλητισμοῦ θά ἀναφέρω δύο ἐπὶ πλέον περιπτώσεις του. Ἡ πρώτη προέρχεται ἀπὸ πάθος πολιτικόν, ἐνῶ ἡ δευτέρα εἶναι ἀπλῶς ἀδικαιολόγητος.

Ὁ μαρξιστὴς συγγραφεὺς Κορδάτος βάλλει κατὰ μεγάλων μορφῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἐπειδὴ ἐκεῖνα διετύπωσαν ἀπόψεις ἀντιθέτους πρὸς τὸν κομμουνισμὸν. Ἐπὶ παραδειγματι καταφέρεται ἐναντίον τοῦ Ἡρακλείτου, διότι ἦτο "ὡς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του ἐχτρός τῆς δημοκρατίας", διότι "ὁ φιλόσοφος βρίζει καὶ καταριέται τοὺς δημοκρατικούς" καὶ "φανατικὸς ἀριστοκράτης ὅπως ἦταν δὲν ἔβλεπε τίποτε τὸ καλὸ νὰ ἔχει ἢ λαϊκὴ μάζα", διότι "δίδαξε πῶς δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ ἰσότης... πῶς ἡ ἰσότης καὶ ἡ κοινωνικὴ ἰσοπέδωση σημαίνουν ἀκίνησία, νέκρω καὶ σταμάτημα", διότι "ὑπερασπίζονταν τὸ ἀριστοκρατικὸ καθεστῶς καὶ ἀρνούντανε τὴ δημοκρατία". (Γιάννη Κορδάτου: "Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσο-

φίας" ἐκδ. "Μπουκουμάνη" Ἀθ. 1972, σελ. 82 - 83).

Μολαταῦτα οἱ ξένοι θαυμάζουν καὶ ἐπαινοῦν τὸν Ἡράκλειτο. Καὶ ποῖοι ξένοι! Πρῶτος καὶ καλύτερος ὁ Λένιν ("Φιλοσοφικὰ τετράδια" ἐκδ. 1972 σελ. 294) ὁ ὁποῖος βλέπει εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἡρακλείτου μίαν "καλὴ ἐκθεση τῶν ἀρχῶν τοῦ διαλεκτικοῦ ὕλισμοῦ". Ἐπίσημως μάλιστα οἱ κομμουνισταὶ θεωροῦν τὸν Ἐφέσιον φιλόσοφον θεμελιωτὴν τῆς διαλεκτικῆς, διότι "ὁ Ἡράκλειτος διατύπωσε γιὰ πρώτη φορά στὴν ἱστορία τῆς φιλοσοφίας τὶς ἀρχές τῆς ἀντικειμενικῆς διαλεκτικῆς" ("Παγκόσμια Σοβιετικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια" Γ' Ἑλλ. ἐκδ. "Κυψέλη" Ἀθ. 1960, λέξεις: "Ἡράκλειτος") πρᾶγμα πού ἄλλως τε γίνεται ἀποδεκτὸν ἀπὸ ὄλους, οἱ ὁποῖοι συμφωνοῦν ὅτι "ὁ Ἡράκλειτος ἦταν ὁ πρῶτος μεγάλος διαλεκτικὸς" (Ρ. Χάβερμαν: "Φυσικὴ Ἐπιστῆμη καὶ κοσμοθεωρία" Ἑλ. ἐκδ. "Πέλλα" σελ. 68).

Πρὸς τοὺς συναγωνιστὰς καὶ ἀναγνώστας

Λόγω τῆς ἐκτάκτου ὕλης αὐτοῦ τοῦ τεύχους, ὑποχρεωθήκαμε νὰ ἀναβάλλουμε τὴν δημοσιεύσιν πλείστων κειμένων. Διὰ νὰ μὴ χάσουν τὴν ἐπικαιρότητα των, θά κυκλοφορήσῃ ἕκτακτεῦχος τοῦ "ΕΑ" περὶ τὴν 20ὴν Νοεμβρίου, μὲ ἄρθρα καὶ μελέτες τῶν κ.κ. Κ. Πλεύρη, Μ. Χαηλίδη, Δ. Προφίλη, Α. Ἀντωνίου, Α. Μαυρογιάννη, Β. Κομνηνοῦ, Γ. Χαρλαύτη, Δ. Χαλέπης καὶ ἀφιερῶματα στὴν 28ῆν Ὀκτωβρίου 1940, τὸν Μακεδονικὸ Ἀγῶνα, τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Θεσσαλονίκης, στὴν σφαγὴ τῶν Ἑλλήνων στὸν Μελιγαλᾶ, κ.ἄ.

Σκεφτόμαστε νὰ συνεχίσουμε καὶ στό μέλλον τὴν ἐκδοσὶν ἐκτάκτων τευχῶν, ὥστε νὰ δημοσιευθοῦν ὅλες οἱ ἀξιόλογες συνεργασίες πού εἶχαν τὴν καλωσύνη οἱ φίλοι νὰ μᾶς ἐφοδύσουν.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Θά ἐπιμείνω περισσότερο, διότι οἱ ἀναγνώ-
σαι πρέπει νά συνειδητοποιήσουν ἀπολύτως, ὅτι
οἱ Νεοέλληνες ἐπιστήμονες πλήττουν τούς Ἀρχαιο-
εὐέλθους, κατά τρόπον πού δέν τό κάνουν οἱ ξέ-
νοι. Ὁ Ἰδιος ὁ συγγραφεύς Κορδάτος εἰς τό προ-
αναφερθέν βιβλίον του ἀρνεῖται ὅτι ὁ Σωκράτης
ὑπῆρξε ὁ θεμελιωτής τῆς ἠθικῆς, γράφει (σελ.
236) "οἱ ἱστορικοί τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς φι-
λοσοφίας βρίσκουν πῶς ὁ Σωκράτης μέ τό αἷμα
αὐτό στάθηκε ὁ μεγαλύτερος ἠθικολόγος μέσα στήν
ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ ἀντίληψη ὅμως αὐ-
τή δέν εἶναι καθόλου σωστή". Αὐτά ὑποστηρίζει
ὁ Ἕλληνας συγγραφεύς, ἐνῶ ὁ Γερμανός φιλόσοφος
Α. Σοπενχάουερ διακηρύσσει εἰς τό ἔργον του
"Κριτική τῆς ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως" (Ἑλλ.
ἔκδ. "Ἀναγνωστίδη" σελ. 87) ὅτι ὁ Σωκράτης ὑ-
πῆρξε ὁ "πατέρας τῆς ἠθικῆς". Καί δέν εἶναι μό-
νον ὁ Σοπενχάουερ, ἀλλά καί οἱ ἰδεολογικῶς προ-
ιστάμενοι τοῦ Κορδάτου κομμουνισταί ἀναγνωρί-
ζουν τόν "ἠθικό ὀρθολογισμό" τοῦ Σωκράτους (π.χ
Μ. Γιοφτσούκ, Τ. Ὀτζερμαν, Ι. Στσιπάνωφ: "Σύν-
τομη ἱστορία τῆς φιλοσοφίας" Ἑλλ. ἔκδ. "Ἐπί-
κουρος" Ἀθ. 1963, σελ. 75).

Παραλλήλως ἡ "Παγκόσμια Σοβιετική Ἐγκυκλο-
παίδεια" (ἐνθ. ἀνωτ. λέξις: "Σωκράτης") ἀναλύ-
ει τήν "ἠθική τοῦ Σωκράτη", δέχεται ὅτι "στόν
Σωκράτη ἀνήκει σημαντικός ρόλος στήν ἀνάπτυξη
τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν θεωριῶν γιά τήν ἀγωγή"
καί ἐπισημαίνει ὅτι "στόν ὀρθολογισμό πού ἐμ-
φανίσθηκε στό 17 αἰ. οἱ ἀρχές τῆς σωκρατικῆς
διδακτικῆς ἀναπτύχθηκαν στίς ὀρθολογικές θεω-
ρίες ἐκείνης τῆς ἐποχῆς". Ὁ Ἕλληνας ὅμως συγ-
γραφεύς δέν προβάλλει, δέν ἐπαινεῖ τόν Σωκράτη
ἀλλά τόν πολέμει καί γνωρίζετε διατί; διότι ὅ-
πως γράφει ὁ Κορδάτος εἰς τό προαναφερθέν βι-
βλίον του "ὁ Σωκράτης ἦταν ἐπικίνδυνος ἐχθρός
τῆς Ἀθηναϊκῆς Δημοκρατίας καί σάν τέτοιος ἔ-
πρεπε νά καταδιώχτεῖ" (ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 246). Ἡ
καταδίωξις συνεχίζεται...

Τόν Κορδάτο δέν τόν ἐνδιαφέρει ἡ ἐπιστημο-
νική δόξα τοῦ Σωκράτους τόν ἐνδιαφέρει "ἡ πει-
σματική ἐπιμονή του νά κηρύχνη τις ἀντιδημο-
κρατικές ἰδέες" καί τά "νέα πολιτικά δόγματα
πού ἦταν ὑπονομευτικά τοῦ δημοκρατικοῦ πολι-
τεύματος" (ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 288). Ἰδοῦ διατί
ἔπρεπε τότε νά καταδιώκετο ὁ Σωκράτης καί δια-
τί ἀκόμη πρέπει νά καταδιώκεται. "Ὅσον ἀφορᾷ
εἰς τήν θανατικήν καταδίκην τοῦ ἐπιφανοῦς φι-
λοσόφου, ἡ ὁποία καί τώρα συγκινεῖ καί ἔχει ἐμ-
πνεύσει φιλοσόφους καί καλλιτέχνους, ὁ Κορδάτος
(ἐνθ. ἀνωτ. σελ. 246) τήν ἀντιμετωπίζει ὡς ἀ-
κολούθως: "θέλουν νά ποῦν ὅμως πολλοί πῶς ἡ κα-
ταδίκη τοῦ Σωκράτη ἦταν ἀδικη. Ἡ γνώμη αὐτή
δέν εἶναι σωστή"!

Ἐκτός ἀπό τās ἀνωτέρω κρίσεις παραλογισμοῦ
σημειῶν καί ἀδικαιολογήτους περιπτώσεις ὑπο-
τιμήσεως τῆς συνεισφορᾶς τῶν Ἀρχαιοελλήνων ἐ-
πιστημόνων. Φέρω ὡς παράδειγμα τόν, κατά τά ἄλ-
λα θαυμάσιον, καθηγητήν Δημ. Στεφανίδην, ὁ ὁ-
ποῖος ἀμφισβητεῖ τήν γνώμην τοῦ Γερμανοῦ καθη-
γητοῦ *Edgar Salin* διὰ τήν συμβολήν τῶν Ἀρχαιο-
ελλήνων εἰς τήν δημιουργίαν τῆς ἐπιστήμης τῆς
κοινωνικῆς οἰκονομικῆς.

Συγκεκριμένως ὁ Ἕλληνας καθηγητής εἰς σχετι-
κῆν ἐργασίαν του ("Ἡ κοινωνική οἰκονομική ἐν
τῇ ἱστορικῇ τῆς ἐξελίξει" Ἀθ. 1948, τόμος Α,
σελ. 105). γράφει: "Αἱ οἰκονομολογικαί ἔρευναι,
πού ἔγιναν εἰς τήν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, ὑπῆρξαν αἱ
πλουσιώτεροι ἐξ ὅλων τῶν συναφῶν ἐρευνῶν τῆς

ἀρχαιότητος. Ἄν παρά τοῦτο, δέν ὠδήγησαν αὐ-
ται εἰς τήν πλήρη διαμόρφωσιν τῆς κοινωνικῆς
οἰκονομικῆς τοῦτο ὀφείλεται κατά βάσιν μέν εἰς
τήν ἀπλότητα τῆς αὐτόθι οἰκονομικῆς ζωῆς, μέ
τήν ὅποیان ἡσχολήθησαν διεξοδικῶς εἰς τήν εἰσα-
γωγῆν δευτερευόντως δέ εἰς πολλά ἄλλα αἷτια".
Εἰς τήν ἰδίαν σελίδα τοῦ βιβλίου του παραθέτει
ὑποσημείωσιν οἷου διαβάζομεν: "Ὁ καθηγητής *ED-
GAR SALIN, CESHICHTE DER VOLKSWIRTSCHAFTSLEHRE*
2α ἔκδ. BERLIN 1929, σελ. 9, εἰδικώτερον ἀσχο-
ληθεῖς εἰς ἄλλα ἔργα του μέ τās οἰκονομικᾶς θεω-
ρίας τῆς ἀρχαιότητος, φρονεῖ, ἀντιθέτως, ὅτι
ἡ κοινωνική οἰκονομική κατεῖχε σημαίνουσας θέ-
σιν εἰς τήν ἀρχαίαν ἑλληνικήν ἐπιστημονικήν κί-
νησιν καί ὅτι ἐκ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν ἀρχαίων
Ἑλλήνων διὰ τὰ κοινωνικά οἰκονομικά ζητήματα
προῆλθον πάμπολλα οἰκονομολογικά συγγράμματα,
ἄν καί προσβλέποντα τήν οἰκονομικήν ζωὴν οὐχί
αὐτοτελῶς, ἀλλ' ὑπό τό πρῶμα τῶν κρατικῶν συμ-
φερόντων. Τά συγγράμματα ὅμως ταῦτα - λέγει πε-
ραιτέρω ὁ *Salin* - ἀπωλέσθησαν, διότι κατά τήν
καταστροφὴν τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ
συνκεντρώθη τό ἐνδιαφέρον εἰς τήν διάσωσιν μόν-
ων τῶν φιλοσοφικῶν καί τῶν σπουδαιότερων ἐκ
τῶν λοιπῶν ἐπιστημονικῶν ἔργων. Εἰδικώτερον ἀ-
πωλέσθησαν ἔργα, ἀναγόμενα εἰς βιοτεχνικά ζη-
τήματα, ὡσαύτως ἔργα σοφιστῶν περὶ χρήματος,
περὶ τῶν ὁποίων κάμνει παρεμπιπτόντως λόγον καί
ὁ Ἀριστοτέλης, ὁμοίως τὰ πλεῖστα ἀπό τὰ συγ-
γράμματα, πού ἐπραγματεύοντο περὶ γεωργίας καί
ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Ρωμαῖος συγγραφεύς Οὐάρρων φαί-
νεται ἔχων πεντηκοντάδα ὄλην ὑπ' ὄψιν του, τέ-
λος ἀπωλέσθη ἔργον περὶ πλοῦτου, ἀποδιδόμενον
εἰς τόν Ἀριστοτέλην.

Ὅλα ταῦτα ὅμως ἀποτελοῦν κατά σημαντικόν
μέρος εἰκασίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων δέν ἠμπορεῖ τις
νά στηριχθῆ καί συμφωνήσῃ ἀπολύτως μέ τό προ-
εκτεθέν συμπέρασμα τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ. Πι-
θανώτατα, τά ἔργα ταῦτα δέν ὑπῆρξαν εἰς τὸσον
μέγαν ἀριθμόν ἢ ἡσχολοῦντο μέ μόνην τήν τεχνι-
κῆν πλευράν τῶν διαφόρων παραγωγικῶν κλάδων,
ἀμφίβολος ἐξ ἄλλου εἶναι ἡ ἐπιστημονική ἀξία
ἐκείνων ἐξ αὐτῶν, πού ἀνεφέροντο ἀμεσώτερον εἰς
τήν οἰκονομικήν ἐπιστήμην...".

Μετέφερα αὐτουσίαν ὀλόκληρον τήν ὑποσημείω-
σιν διὰ νά ὀδηγηθῆ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς ὁ ἀναγνώ-
στης εἰς τό συμπέρασμα ὅτι ὁ Ἕλληνας καθηγητής
δέν παραδέχεται πῶς οἱ Ἀρχαιοέλληνες διεμόρ-
φωσαν πλήρως τήν ἐπιστήμην τῆς κοινωνικῆς οἰ-
κονομικῆς, ἐνῶ ὁ Γερμανός καθηγητής "φρονεῖ ἀν-
τιθέτως". Καί ἐρωτῶ διὰ ποῖον λόγον ὁ Ἕλληνας
καθηγητής διαφωνεῖ μέ τήν ἄψιν τοῦ Γερμανοῦ
καθηγητοῦ; ὁ ὁποῖος εἰς τό κάτω - κάτω τῆς γρα-
φῆς εἶναι καί εἰδικός εἰς τās οἰκονομικᾶς θεω-
ρίας τῆς ἀρχαιότητος.

Ἀξίζει νά προσέξετε ὅτι ὁ μέν *E. Salin* μᾶς
πληροφορεῖ διὰ τό πλῆθος τῶν Ἀρχαιοελληνικῶν
οἰκονομολογικῶν συγγραμμάτων καί μνημονεύει τόν
Ρωμαῖον συγγραφέα Οὐάρρων, ὁ ὁποῖος εἶχε ὑπ'
ὄψιν του πεντηκοντάδα Ἀρχαιοελληνικῶν βιβλίων
μέ θέμα τήν γεωργίαν. Ὁ δέ Δ. Στεφανίδης ἀμ-
φιβάλλει ἄν ὑπῆρξαν τόσα ἔργα, ἀμφιβάλλει διὰ
τήν ἀξίαν, ἀμφιβάλλει διὰ τό περιεχόμενον των,
κλπ. καί προτάσσει τῆς ἐπιχειρηματολογίας του
κατά τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ ἕνα μακαριώτατον
"πιθανώτατα".

Μετά ἀπό ὅσα εἶπομεν φαίνεται ὅτι ἔχουμε δῶ-
σει μίαν εἰκόνα τοῦ τί σημαίνει καί πῶς γίνε-
ται ὁ ἀφελληνισμός.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑΤΩΝ - ΠΟΙΟΙ ΕΠΙΖΟΥΝ ΚΑΙ ΤΙ ΑΠΟΜΕΝΕΙ - Ο ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΣ - Η ΓΕΩΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ - ΓΕΩΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΟΝΤΟΛΟΓΙΑ - ΑΙ ΕΠΟΧΑΙ ΤΩΝ ΠΑΓΕΤΩΝΩΝ - ΠΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΠΟΙΟΥΣ ΑΝΑΓΕΝΝΑΤΑΙ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ - Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΜΥΘΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΝ - ΤΟ ΦΥΣΙΚΟΝ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ - Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΚΑΙ Η ΠΑΛΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΩΣΙΝ - ΤΟ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Ἡ παρουσία τῆς τεχνολογίας μέ τās κατασκευάς τῆς καί τά δημιουργήματά τῆς δέν εἶναι δυνατόν νά χαθῆ ἀπό τό πρόσωπον τῆς γῆς μέ ἕναν σεισμόν ἢ ἕνα πόλεμον ἀπό αὐτούς πού γνωρίζομεν. Πιθανῶς νά ὑπάρξουν σεισμοί ἢ πόλεμοι πού νά ἐκμηδενίζουν κάθε μορφή ζωῆς, ἀλλά δέν ἐξαφανίζονται τά οἰκοδομήματα τῶν πόλεων καί τās ἄλλας ἐκδηλώσεις τῆς ὑλικῆς δημιουργίας. Ἀκόμη καί ἕνας ὀλέθριος πυρηνικός πόλεμος πού θά δι-αλύσῃ τά πάντα θά ἀφήσῃ ἀρκετά ἴχνη ἀπό τήν τεχνολογίαν.

Διά νά ἀπωλεσθοῦν καί ὄχι ἀπλῶς νά καταστραφθοῦν τά ὑλικά ἐπιτεύγματα τοῦ ἀνθρώπου ἀπαιτεῖται νά συμβῆ ἕνα εἶδος κατακλυσμοῦ, ὅπου τρομακτικοί ὄγκοι ὕδατος θά πνίξουν κάθε ζωή, ἐνῶ ταυτοχρόνως ὅλα θά σκεπασθοῦν ἀπό τεράστια στρώματα λάσπης. Ἡ καταβύθισις τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς συμπαρασύρει ὀτιδήποτε εὐρίσκεται εἰς αὐτήν. Μετά ἀπό μίαν τέτοιαν κοσμογονικήν ἀναστάτωσην ἀνατρέπεται τελείως ἡ φυσιογνωμία τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς. Ἐμφανίζονται νέαι στερεαί καί νέαι θάλασσαί. Τό ζωϊκόν καί φυτικόν βασίλειον ἀλλάζει καί αὐτό. Νέα εἶδη φυτῶν καί ζῶων προβάλλουν εἰς τήν θέσιν αὐτῶν πού ἐχάθησαν ὀριστικῶς καί τήν ὑπαρξίν τῶν ὀπίλων πληροφορούμεθα ἀπό τās ἀνασκαφάς καί τά ἀπολιθώματα εὐρήματα. Ὅσα εἶδη φυτῶν ἢ ζῶων διέφυγον ἀπό τόν βίαιον θάνατον κατά τήν διάρκειαν τοῦ κατακλυσμοῦ, εἴτε ἐκ τύχης εἴτε διότι εὐρέθησαν μακράν αὐτοῦ καί κατόπιν κατῶρθωσαν νά προσαρμοσθοῦν πρὸς τās νέας συνθήκας ζωῆς ἠδυνήθησαν νά ἐπιζήσουν. Ὅλα τά ἄλλα ἀπωλέσθησαν διὰ παντός, ὥστε βλέπομεν μόνον τούς σκελετούς των εἰς τά μουσεῖα.

Ἡ γεωλογία καί ἡ παλαιοντολογία εἶναι δύο ἐπιστῆμαι ἀπό τās ὀποίας ἀντλοῦμεν στοιχεῖα καί ἀποδείξεις διὰ τήν ἐξέλιξιν τῆς γῆς, τῶν ζῶων καί τῶν φυτῶν. Εἰδικώτερον ἡ γεωλογία ἀσχολεῖται μέ τήν γένεσιν καί τήν ἐξέλιξιν τοῦ πλανήτου μας καί συνεργάζεται μέ τήν γεωφυσικήν καί γεωχημείαν, αἱ ὀποῖαι μελετοῦν τήν φυσικήν καί χημικήν σύστασιν τῆς γῆς. Ἡ παλαιοντολογία ὡς ἐπιστήμη ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ ἀπολιθώματα, τά ὀποῖα εἶναι λείψανα ζῶων ἢ φυτῶν ἢ ἴχνη αὐτῶν, πού διετηρήθησαν ἐν ἀπολιθώσει ἐντός τῶν γηϊνῶν πετρωμάτων. Τά ἀπολιθώματα ἀνήκουν εἰς ἐλ-δικήν μας γεωλογικήν περίοδον. Κάποτε ὑπῆρξαν καί ἐνεκλείσθησαν ἐντός τῶν πετρωμάτων ὅπου διετηρήθησαν δεκάδας χιλιάδας, ἑκατοντάδας χιλιάδας, ἢ ἑκατομμύρια χρόνια. Ἡ κατάστασις των ἐξαρτᾶται ἀπό τήν σύστασιν τοῦ ἐδάφους. Ἀλλοῦ μὲν διετηρήθησαν τελείως ἄθικτα μέ τό κρέας καί τό δέρμα των, π.χ. τά πτώματα τῶν μαμούθ πού κατεπιλάκωθησαν ἀπὸ τούς πάγους τῆς Σιβηρίας. Ἀλλοῦ δέ διεσώθη ἡ μορφή των, χάρις εἰς τήν ἀπολιθώσιν, τήν ὀποίαν ὑπέστησαν διὰ τῆς ἐπι-

δράσεως ἐπ' αὐτῶν διαφόρων ὀρυκτῶν οὐσιῶν.

Ἡ παρούσα ἐργασία θά ἀνατρέξῃ εἰς τὰ στοιχεῖα πού μās δίδει τό νεώτερον στάδιον τῆς γεωλογικῆς ἱστορίας τῆς γῆς πού καλεῖται "τεταρτογενής περίοδος" καί πού ἀρχίζει ἐδῶ καί ἕνα ἑκατομμύριον χρόνια (κατ' ἄλλους 700.000) καί ἐξακολουθεῖ ἀκόμη. Συγκεκριμένως θά μās ἀπασχολήσουν ἀργότερον οἱ παγετῶνες τοῦ προαναφερθέντος σταδίου ἐξελίξεως τῆς γῆς, διότι οἱ παγετῶνες τῆς "τεταρτογενοῦς περιόδου" ἀποτελοῦν ζωτικόν ὀρόσημον. Ὅταν λέγωμεν παγετῶν ἐννοοῦμεν μάζα πάγου, ἡ ὀποία ἐσχηματίσθη ἀπό τήν συμπίεσιν τῆς χιόνος. Εἰς τό ἀπώτατον παρελθόν ἐσημειοῦτο μία μυστηριώδης πτώσις τῆς θερμοκρασίας καί ἐπιπτε ἐπὶ μακρόν ἀφθονος χιῶν μέ συνέπειαν τήν κάλυψιν τῆς γῆς ἀπὸ παγετῶνας. Ἀνεξηγήτως μετὰ πάροδον χιλιάδων ἐτῶν ἀνήρχετο πάλιν ἡ θερμοκρασία, ἔλυωναν οἱ πάγοι καί ἐπεκράτει ἡπιον κλίμα. Εἰς τήν γεωλογίαν τά θερμά διαστήματα μεταξύ δύο παγετῶνων καλοῦνται "μεσοπαγετώδεις ἐποχαί".

Ἐννοεῖται ὅτι αἱ συνταρακτικαί μεταβολαί ἀπό τό κρύον εἰς τήν θερμότητα καί τανάπαλιν προεκάλουν βαθυτάτας ἀλλαγάς εἰς τό κλίμα, τά δὲν τήν ἐδαφικήν φυσιογνωμίαν καί τήν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Εἴπομεν ὅτι τότε καθήρχετο ἡ θερμοκρασία μυστηριωδῶς, διότι ἡ ἐπιστήμη δέν γνωρίζει τούς λόγους τῆς ἐπελεύσεως τοῦ ψύχους. Ἐχουν διατυπωθεῖ ποικίλαι θεωρίαι. Ὅτι κάτι συμβαίνει εἰς τήν τροχίαν τῆς γῆς, ὅτι κάτι συμβαίνει εἰς τόν ἥλιον κλπ. Μόνον θεωρίαι. Αἱ ἐποχαί τῶν παγετῶνων εἶναι γεγονότα ἀναμφισβήτητα, πού συνέβησαν ἐντός τῆς ἰδικῆς μας γεωλογικῆς περιόδου τῆς τεταρτογενοῦς. Αἱ σπουδαιότεραι δέ ἐξ αὐτῶν εἶναι τρεῖς καί ὀνομάζονται "μινδέλιος" μέ χρονικήν διάρκειαν 100.000 ἐτῶν (700.000 - 600.000) "ρίσιος" ἡ ὀποία ὀμοίως διήρκεσεν 100.000 χρόνια (325.000 - 225.000) καί "βούρμιος" ἡ ὀποία ἤρχισε πρὸ 100.000 ἐτῶν καί ἐτελείωσε μόλις πρὸς 25.000 ἐτῶν.

Ὅπως ἐλέχθη κατά τὰ μεταξύ τῶν ἐποχῶν παγετῶνων τό κλίμα ἦτο ἡπιον. Ἐδῶ καί 25.000 χρόνια ἐτελείωσε ὁ πρόσφατος παγετῶν καί διὰ τῆς ἐπικρατήσεως θερμοῦ κλίματος ἐδημιουργήθη πάλιν ἡ πανίς καί ἡ χλωρίς μέ σοβαράς μεταβολάς εἰς τήν φύσιν καί τήν μορφήν τῆς, καθῶς καί εἰς τήν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, διότι κατεβυθίσθησαν ξηραί, αἱ ὀποῖαι μετετράπησαν εἰς θάλασσας, κλπ. Ὅσαύτως ὁ ἐπιζήσας ἀνθρώπος ἐξηκολούθησε τήν περιπετειώδη πορείαν του ἐντός καινοφανοῦς περιβάλλοντος.

Τώρα διερχόμεθα μίαν ἐποχήν πιθανῶς μεσοπαγετώδη, μίαν ἐποχήν δηλαδή πού ἤρχισε πρὸ 25 χιλιάδων ἐτῶν (ὅταν ἔληξεν ἡ "βούρμιος" περίοδος παγετῶνος) καί ἡ ὀποία θά τελειώσῃ μέ τόν νέον παγετῶνα. Ἐάν ἡ "βούρμιος" περίοδος παγετῶνος ἦτο ἡ τελευταία ἐποχή παγετῶνων, τότε ἀσφαλῶς δέν διανοῦμεν τώρα μίαν μεσοπαγετώδη ἐποχήν. Ἐάν ὅμως ὁ παγετῶν τῆς "βουρμίου" περιόδου δέν ἦτο ὁ τελευταῖος, ἀλλά θά ἀκολουθήσῃ ἐπόμενος αὐτοῦ, μοιραίως ἡ γῆ θά γνωρίσῃ μετὰ ἀπὸ μερικῆς χιλιάδας χρόνια, ἐνωρίτερον ἢ ἀργότερον τόν ἐπερχόμενον παγετῶνα. Τί θά συμβῆ τότε: Ἀπλούστατα ὅ,τι ἐγίνε καί εἰς τό παρελθόν: μυστηριώδης πτώσις θερμοκρασίας, χιῶνες, πάγοι μέ ὄλας τās συνέπειας. Καί κατόπιν αἰφνιδία ἀνάστος τῆς θερμοκρασίας, λύσιμος πάγων καί ἡ ζωὴ θά συνεχισθῇ ἐπὶ μιᾶς νέας ἐπιφανείας γῆς.

Συνεχίζεται στό ἐπόμενο

Άπόψεις σέ ιδεοπολιτικά θέματα

Γράφει ο Alexis de Tocqueville στην "ANATOMIA ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ"

Άριστοκρατία & Δημοκρατία

Στά κράτη όπου ο νόμος τής διαδοχής βασίζεται πάνω στα δικαιώματα του πρωτοτόκου, οι κτηματικές περιουσίες περνούν από γενιά σέ γενιά χωρίς νά υποστούν καμμιά διαίρεση, και σάν αποτέλεσμα, τò οικογενειακό πνεύμα ως έναν δρισμένο βαθμό ένσωματώνεται μέ τò κτήμα. Η οικογένεια αντιπροσωπεύει τò κτήμα, και τò κτήμα τήν οικογένεια, τής οποίας τò δνομα μάζι μέ τήν καταγωγή, τήν δόξα, τήν έξουσία και τις άρετές, διαιωνίζεται σέ ένα άθάνατο μνημείο του παρελθόντος και ένα σαφές έχέγγυο γιά τò μέλλον. Όταν ή ίση διανομή τής περιουσίας καθιδρύεται διά νόμου, καταστρέφεται ή έσωτερική εκείνη σχέση μεταξύ οικογενειακού συναισθήματος και διατήρησης τής πατρικής περιουσίας. Η περιουσία παύει νά αντιπροσωπεύη τήν οικογένεια, γιατί μιá και αναπόφευκτα πρόκειται νά διαιρεθῆ ύστερα από μιá ή δυò γενιές, έχει κατ' ανάγκη μιá συνεχῆ τάση μειώσεως και στό τέλος διασπαθίζεται έντελώς. Οι γιοι ένός μεγάλου γαιοκτήμονος άν είναι λίγοι σέ αριθμό, ή άν τους ευνόηση ή τύχη, μπορεί νά τρέφουν τήν έλπίδα πώς θα γίνουν έξ ίσου πλούσιοι όπως και ο πατέρας τους, αλλά όχι πώς θα κατέχουν τήν ίδια περιουσία μ' εκείνον. Τά πλούτη τους θα πρέπει νά απαρτίζονται από άλλα περιουσιακά στοιχεία. Τήν στιγμή όμως πού αποστρέφεται ο γαιοκτήμων του ενδιαφέροντος γιά τήν διατήρηση του κτήματος πού προέρχεται από τήν ένωση, τήν παράδοση και τήν οικογενειακή περηφάνεια, μπορούμε νά είμαστε βέβαιοι ότι άργά ή γρήγορα θα τò διαθέσει, γιατί υπάρχει ένα ισχυρό οικονομικό ενδιαφέρον στην κάθε πώληση, έφ' όσον τò ρευστό κεφάλαιο αποδίδει μεγαλύτερους τόκους από τήν έγγειο ιδιοκτησία, και είναι και πιδ άμεσα διαθέσιμο γιά τήν ίκανοποίηση του πάθους τής στιγμής.

**

Υπάρχει, πράγματι, μιá ευγενής και νόμιμη έφεση γιά ισότητα πού οδηγεί τους ανθρώπους νά εϋχονται νά είναι όλοι δυνατοί και τιμημένοι. Αύτή ή έφεση οδηγεί στην άνύψωση των ταπεινών στό επίπεδο των μεγάλων. Άλλά υπάρχει επίσης στην ανθρώπινη ψυχή μιá διεστραμμένη έπιθυμία ισότητας, πού κάνει τους άδύνατους νά προσπαθούν νά υποβιάσουν τους δυνατούς στην δική τους τήν στάθμη, και οδηγεί τους ανθρώπους στό νά προτιμούν τήν ισότητα έν δουλεία παρά τήν άνισότητα έν έλευθερία.

**

Το πατριωτισμός ή ή θρησκεία είναι τά δυò μοναδικά κίνητρα στόν κόσμο πού μπορούν νά καθοδηγήσουν όλους τους ανθρώπους πρòς τόν ίδιο σκοπό. Έναπόκειται στους νόμους νά εϋπνήσουν και νά διοχετεύσουν τò ακαθόριστο εκείνο κίνητρο του πατριωτισμού πού ποτέ δέν έγκαταλείπει τήν ψυχή του ανθρώπου.

**

Η σκέψη δέν εξαρτάται, όπως ή φυσική δύναμη, από τόν αριθμό των φορέων τής, ούτε μπορούν οι συγγραφείς νά μετρηθούν σάν τις μονάδες πού απαρτίζουν ένα στράτευμα. Αντίθετα, τò κύρος μιας γνώμης, συχνά αύξάνει, όσο μικρότερος είναι ο αριθμός εκείνων πού τήν εκφράζουν. Τά λόγια ένός ανθρώπου μέ δυνατά χαρακτηριστήρα πού συδουλλίζει τά πάθη ένός προσεκτικού άκροατηρίου, έχουν μεγαλύτερη δύναμη από τις άγορεύσεις χιλιάδων ρητόρων.

**

Η πρώτη ιδέα πού γεννιέται σέ ένα κόμμα, όπως και σέ ένα άτομο, όταν έχη πιά αποκτήσει συναίσθηση τής ισχύος του, είναι ή δέν έχει καν καιρό νά αναδιφήση ως τò βάθος τους, γιατί υποβοηθείται άπορρέει από τήν πείρα.

**

Οι πιδ μορφωμένοι Άμερικανοί αποδίδουν τήν μικρή έπιρροή του Τύπου στην υπερβολική διασπορά τής δύναμής του. Αποτελεί άξίωμα τής πολιτικής έπιστήμης σ' αύτή τήν χώρα τò γεγονός πώς ο μόνος τρόπος γιά νά έξουδετερώσει κανείς τήν έπίδραση των δημοσίων έντύπων είναι νά πολλαπλασιάσει τόν αριθμό τους. Δέν μπορώ νά έννοήσω πώς μιá άλήθεια τόσο αυταπόδεικτη δέν είναι πιδ γενικά παραδεδεγμένη και στην Εϋρώπη.

**

Τά άριστοκρατικά καθεστώτα είναι πολύ περισσότερο έμπειρα στην νομοθετική έπιστήμη από ό,τι θα μπορούσε νά είναι ποτέ οποιαδήποτε δημοκρατία. Έχουν έναν αυτοέλεγκχο πού τά προστατεύει από τά σφάλματα ένός πρόσκαιρου ένθουσιασμού, και διαμορφώνουν μακρόχρονα σχέδια πού γνωρίζουν πώς νά τά άφίνουν τά ώριμάσουν μέχρις ότου παρουσιασθῆ μιá κατάλληλη ευκαιρία. Τò άριστοκρατικό πολίτευμα προχωρεί μέ ιδιαίτερη δεξιοτεχνία και γνωρίζει νά προσαρμόζει τήν άθροιστική δύναμη όλων των νόμων του ώστε νά συγκλίνουν ταυτόχρονα πρòς ένα δεδομένο σημείο. Αύτò δέν συμβαίνει μέ τά δημοκρατικά καθεστώτα, των οποίων οι νόμοι είναι πάντα σχεδόν άτυχεις ή άνεφάρμοστοι. Τά μέσα πού έχει στην διάθεσή τής μιá δημοκρατία είναι, συνεπώς, άτελέστερα από εκείνα πού διαθέτει μιá άριστοκρατία. Και τά μέτρα πού άφρονα υίοθετεί, συχνά αντίτιθενται στόν ίδιο τόν σκοπό τής. Μόνον ο άπώτερος στόχος είναι χρησιμώτερος.

**

Όταν ένα άτομο ή ένα κόμμα άδικείται, στις Ένωμένες Πολιτείες, σέ ποιόν μπορεί νά αποτανθῆ γιά μιάν επανόρθωση; Στην δημοσία γνώμη; Μά αύτή συνιστά τήν πλειοψηφία. Στην νομοθετική έξουσία; Μά αύτή έκροπώνει έπίσης τήν πλειοψηφία και ύπακούει σ' αύτήν άπόλυτα. Στην εκτελεστική έξουσία; Μά κι αύτή διορίζεται από τήν πλειοψηφία, και δέν είναι παρά ή πλειοψηφία έπιστρατευμένη. Τò όρκωτό σύστημα δέν είναι παρά ή πλειοψηφία περιβεβλημένη μέ τò δικαίωμα νά κρίνει υποθέσεις πού άγονται στά όρκωτά δικαστήρια. Και σέ μερικές Πολιτείες, ακόμα και οι δικασταί εκλέγονται από τήν πλειοψηφία. Όσο άδικο ή παράλογο και άν είναι ένα νομοθετικό μέτρο, δέν έχει τρόπο κανείς νά παραπονεθῆ και πρέπει νά ύποταχθῆ σ' αύτò, όσο καλύτερα μπορεί.

**

Είναι δύσκολο νά ύποχρέωσης τόν λαό νά μετέχη στην διαχείριση των κοινών, αλλά είναι ακόμα δυσκολώτερο νά τόν έφοδιάσει μέ τήν πείρα και νά του έμπνεύσει τά αισθήματα πού χρειάζονται γιά νά κυβερνήσει καλά. Παραδέχομαι ότι οι έπιθυμίες τής δημοκρατίας είναι ιδιότυπες, τά όργανά τής θάναυσα και οι νόμοι τής άτελείς.

**

Όσοι ζουν σέ δημοκρατικές κοινωνίες, όχι μόνον σπάνια άφιερώνονται στόν στοχασμό αλλά είναι φυσικό νά μήν του έχουν και μεγάλη εκτίμηση. Μιá δημοκρατική κοινωνία, μέ δημοκρατικούς θεσμούς, διατηρεί τò μεγαλύτερο ποσοστό του πληθυσμού σέ μιá συνεχῆ δραστηριότητα και οι πνευματικές συνθήκες πού ταιριάζουν σέ μιá τέτοια δραστηρία ζωῆ δέν άρμόζονται σέ μιá ζωῆ άφιερωμένη στην περιουλογή. Έχει συνεχώς τήν ευκαιρία νά βασίζεται σέ ιδέες τις οποίες δέν έχει καν καιρό νά αναδιφήση ως τò βάθος τους, γιατί υποβοηθείται πολύ συχνότερα από τήν έπίκαιρη ύφή μιās ιδέας παρά από τήν άπόλυτη άκρίβειά τής.

Χρυσάνθος Τραπεζοῦντος

Ἵπηρετής τοῦ Θεοῦ καί τῆς Πατρίδος

Ὁ Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος καί κατόπιν Ἀρχιεπίσκοπος Ἑλλάδος, Χρυσάνθος, δέχεται καί αὐτός τίς ἐπιθέσεις μιᾶς μερίδος τῆς Ἐκκλησίας καί χριστιανικῶν ὀργανώσεων.

Κατωτέρω ἀκολουθεῖ ἄρθρο τοῦ Ἱερ. Γ.Τ., ἀναφερόμενο στά τῆς ἐκλογῆς τοῦ Χρυσάνθου ὡς Ἀρχιεπισκόπου, Προηγουμένως ὅμως πρέπει νά ἀναφέρουμε δύο λόγια γιά νά ἐξηγήσουμε τό γιατί ὁ Ἱεράρχης φέρεται ὡς "ἄνθρωπος τοῦ παλατιοῦ" ("ΤΑ ΝΕΑ" 30.10.1978) ἢ ἀντιβενιζελικός. Θά παραθέσουμε ἕνα ἀπόσπασμα ἀπό ἱστῶρημα τοῦ Φ. Γρηγοριάδη στό περιοδικό ΙΣΤΟΡΙΑ (τεῦχος 7, σελ. 22):

"Στά σχέδια τοῦ Βενιζέλου ἦταν ἡ ἴδρυσις τῆς "Δημοκρατίας τοῦ Πόντου", ἕνα ἰδιαίτερο κράτος σέ στενή συνάφεια μέ τήν Ἀρμενία.

Ἦδη εἶχε συγκροτηθῆ ὁ πυρήν τοῦ κράτους τῆς Ἀρμενίας, πού τήν ἀνεξαρτησία της τήν προέβλεπε ἡ συνθήκη τῶν Σεβρών. Τότε ἀνέκυψε διαμάχη μεταξύ Βενιζέλου καί τοῦ Μητροπολίτου Χρυσάνθου εἰδικά γιά τήν πόλι τῆς Τραπεζοῦντος. Οἱ Ἀρμένιοι τήν ἤθελαν γιά ἔξοδο τοῦ Κράτους τους στήν θάλασσα. Ὁ Βενιζέλος δεχόταν τήν παραχώρησι. Ἀνένδοτος ἔμενε ὁ Χρυσάνθος μέ τούς περισσοτέρους Τραπεζοῦντίους".

Τελικῶς, ὡς εἶναι γνωστόν, ἡ Τραπεζοῦντα παρεχωρήθη ὑπό τοῦ Βενιζέλου εἰς τούς Ἀρμένιους, καίτοι θεωρεῖται ἡ πρωτεύουσα τοῦ Πόντου. Καί Πόντος χωρίς Τραπεζοῦντα, εἶναι Ἑλλάδα χωρίς Ἀθήνα.

Θά ἦταν πολύ περίεργο γιά ἕνα φλογερό πατριώτη, ὅπως ἦταν ὁ Χρυσάνθος, νά ἐκτιμᾷ ἔπειτα ἀπό αὐτό, τόν Βενιζέλο.

Στό ὑπ' ἀριθ. 3 τεῦχ. τοῦ "ΕΑ" σχολιάσαμε τήν ἐπιθυμία τοῦ Ι. Μεταξᾶ νά παραμείνη τό Κράτος μακράν τῆς ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου. Ἀνεγράψαμε δέ τήν φράσι "ἀπεκάλυψε τό πραγματικό του πρόσωπο ὁ Γεωργακόπουλος" ἀναφερόμενοι στήν ἀνυπακοή τοῦ Ἵπουργοῦ Παιδείας τῆς "4ης Αὐγούστου", ὁ ὁποῖος ἀνεμύχθη ὑπέρ τοῦ Δαμασκηνοῦ, γεγονός πού τοῦ ἐστύχισε τήν ἀπομάκρυνσί του ἀπό τήν Κυβέρνησι.

Τίς πληροφορίες μας γιά τήν δράσι τοῦ Γεωργακοπούλου τίς εἶχαμε ἀπό τόν Μανιαδάκη, ὁ ὁποῖος ἐπιπροσθέτως μᾶς ἐβεβαίωσε πώς ὁ Ἵ-

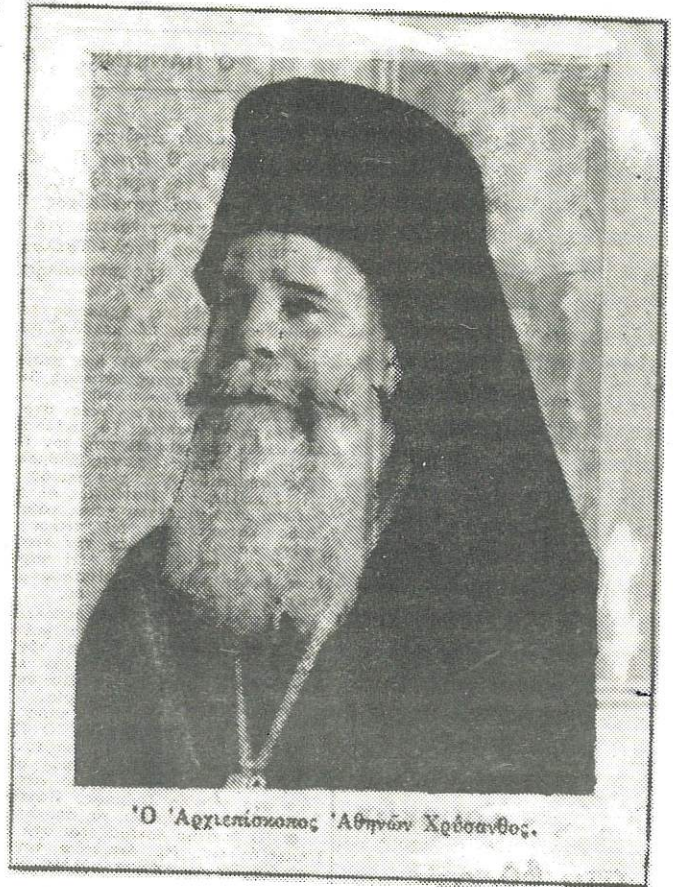
πουργός Παιδείας ἦταν ἐμπόδιο στήν ἴδρυσι τῆς ΕΟΝ καί πώς μόλις βρῆκε τήν ἀφορμή ὁ Μεταξᾶς τόν ὑπεχρέωσε εἰς παραίτησι, γιά νά νά ἴδρυθῆ ἡ ΕΟΝ στήν συνέχεια. Οἱ πληροφορίες τοῦ Μανιαδάκη ἐπιβεβαιώνονται ἀπό τά τηλεγραφήματα πού ἀντηλλάγησαν γιά τό θέμα αὐτό μεταξύ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β' καί τοῦ Μεταξᾶ.

Τό περιβάλλον ὅμως τοῦ Γεωργακοπούλου ἀντέδρασε γιά τό σχόλιό μας καί μέ ἐπιστολή πρὸς τό περιοδικό ὑπεστήριξε πώς ὅλα ὅσα συνέβησαν ἦσαν σκευωρία τοῦ Μανιαδάκη. Μάλιστα ἔγινε κάποιος ὑπαινιγμός πώς "λόγω

στενῆς ἀντιλήψεως τῆς προσωπολατρείας" μας πρὸς τόν Μεταξᾶ, ἐνδεχομένως νά ἀποκρύπταμε τά γεγονότα ὅπως τά ἐμφανίζει ἡ "ἄλλη πλευρά"!

Τηλεφωνικῶς παρακαλέσαμε τόν ἐπιστολογράφο μας κ. Γ. Συρεπίσιο, νά μᾶς ἐφοδιάσῃ μέ ἕνα ἀντίγραφο τῆς παραίτησεως Γεωργακοπούλου ἀπό τό ὁποῖο ὡς μᾶς διαβεβαίωσε θά φανῆ ἡ ἀλήθεια. Δυστυχῶς καί τι τέτοιο δέν συνέβη. Ἀναμένοντάς το πέρασε καιρός, καί ἔτσι ὑποχρεωθήκαμε νά ἐπαναφέρουμε τό θέμα.

Ὁ Ἱερ. Γ.Τ. εἶχε τήν καλωσύνη νά θυσιάσῃ λίγο ἀπό τόν πολῦτιμο χρόνο του, καί νά γράψῃ γιά τό "ΕΑ" τό ἄρ-

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσάνθος.

θρο πού ακολουθεῖ. Δηλώνουμε δέ πώς θά δημοσιεύσουμε ὁποιαδήποτε ἀντίθετη ἀποφί, ἀρκεῖ νά βασίζεται ἐπί ἐπιχειρημάτων.

* *

Γιά νά μπορέσει ὁ Ὁρθόδοξος Ἕλληνας νά παρακολουθήσει τὰ γεγονότα πού ἀναφέρονται στίς σχέσεις ἐκκλησιαστικῶν καί πολιτικῶν παραγόντων τοῦ προσφάτου παρεθόντος ἀλλά καί τοῦ παρόντος, πρέπει νά ἔχει ὑπ' ὄψη του δύο βασικές ἱστορικές ἀλήθειες. α) Ὅτι ἡ ἐκάστοτε κυβέρνησις προσπαθεῖ νά ἐπιβάλλει τήν ἐκκλησιαστική πολιτική πού χαράσσει ἐπειδή αὐτήν θεωρεῖ συμφέρουσα πολιτικῶς. β) Ὅτι στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπό τόν καιρό τοῦ περασμένου αἰῶνος ἐπικρατοῦν δύο μερίδες ἐπισκόπων. Οἱ ἄξιλοι Ἀρχιερεῖς πού ὑπηρετοῦν μέ αὐταπάρνηση τήν ἀφιέρωσή τους στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ καί πού διακονοῦν τόν λαό. Καί οἱ ἀνάξιλοι πού φατριάζουν ἐπιδιώκοντας κερδοφόρες θέσεις καί πού ἀδιαφοροῦν γιά τόν λαό στηριζόμενοι στήν ὑποστήριξη ἰσχυρῶν παραγόντων τοῦ Κράτους. Αὐτές οἱ δύο ἀρχές πρέπει νά βρίσκονται συνεχῶς στό νοῦ τοῦ μελετητῆ γιά τήν περίπτωση τῶν Ἀρχιεπισκόπων Ἀθηνῶν Χρυσάνθου καί Δαμασκηνοῦ.

Εἶναι γνωστό καί ἀπό ὄλους σχεδόν παραδεκτό ὅτι ἡ κυβέρνηση τοῦ Ι. Μεταξᾶ προσπάθησε νά ἀνυψώσει τόν Ἔθνος σέ ὄλους τούς τομεῖς του (Κοινωνική Πρόνοια - Ἐργασία - Ἀμυνα - Οἰκονομία - Παιδεία). Καί ἐπειδή ἰδιαιτέρως σπουδαία καί οὐσιαστική εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία γιά τόν Ἔθνος, ἤθελε νά βρισκεται ἡ Ἱεραρχία στό ὕψος πού τῆς ἀρμόζει. Αὐτός ὁ λόγος δέν

ἐπέτρεπε στόν Κυβερνήτη νά ἀδιαφορήσει στήν περίπτωση τῆς ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν. Ἀντιθέτως μάλιστα ἔπρεπε νά βοηθήσει ὥστε μέ τόν καλύτερο τρόπο νά ἐκλεγεῖ ὁ πιό ἄξιλος, χωρίς νά ἐπιδιώξει φτηνά πολιτικά ἀνταλλάγματα.

Ἡ συμβολή αὐτή θά τόνιζε τήν ἀγνότητα τῶν προθέσεων του γιά τόν Ἔθνος.

Ἡ ἀνάγκη ἐκλογῆς στή θέσι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἐνός ἄξιου, μέ ἰσχυρή προσωπικότητα, γνώσεις καί ἱκανότητες, φάνηκε ἀμέσως μετά τήν κηδεία τοῦ προηγουμένου Ἀρχ/που Χρυσόστομου Παπαδοπούλου. Ἡ κοινή γνώμη καί οἱ ἐφημερίδες τόνιζαν τήν ἀναγκαιότητα ἀνόδου δυνατῆς φυσιολογικῆς, ἐπειδή προέβλεπαν τίς ἐπερχόμενες ἀναταραχές τοῦ πολέμου.

Τό πρόβλημα πού μᾶς ἀπασχολεῖ γιά νά λυθεῖ πρέπει νά ξεκινήσει ἀπό τὰ πρόσωπα πού παρυσιαστήκαν ὡς ὑποψήφιοι καί μετά νά κρίνουμε τή στάσι τοῦ Ι. Μεταξᾶ καί τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καί Ἱεροσκευμάτων Γεωργακοπούλου.

1.- Ὁ Ἀρχ/πος Τραπεζοῦντος Χρυσάνθος, ἦταν φυσιολογικῶς μέ διεθνή ἀκτινοβολία. Ἡ ἐπίδοσή του στά γράμματα καί τόν Ὁρθόδοξο βίωμα στόλιζαν τήν προσωπικότητά του. Γιά ἀπόδειξη δέν θά ἀναφέρουμε τήν προηγούμενη δράση του στόν Πόντο καί στήν Ἀθήνα, ἀλλά μονάχα δύο ἐξωελλαδικές ἀπόψεις πού περιέχονται σέ ἔγγραφο τοῦ '40.

α) Ὡς Πατριαρχικός Ἐξαρχος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στήν Ἀθήνα, ἀνάλαβε ἐνεργό ρόλο στήν προετοιμασία ἐκλογῆς Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου τό 1937 καί ματαίωσε τὰ πονηρά σχέδια τῶν Ἀγγλων. Τοῦ ἔγραφε λοιπόν ὁ Τοποτηρητής τῆς Κύ-

πρου Λεόντιος ὅταν πλέον ὁ Χρυσάνθος ἔγινε Ἀρχ/πος Ἀθηνῶν: Ἀναγνωρίζομεν τάς πρός τήν Ἐκκλησίαν ἡμῶν μεγάλας καί ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας τῆς Ὑμετέρας Σεπτής Κορυφῆς... Λυπούμεθα, ὅτι ἀπωλέσαμε τάς ἀμέσους Αὐτῆς ὑπηρεσίας, ἀλλά παραμυθούμεθα, βλέποντας τόν μέγα Αὐτῆς περί τῶν καθ' ἡμᾶς ἀδιόπτωτον ἐνδιαφέρον... ἀπό τοῦδε ἀνακηρύττομεν εὐεργέτην. (Πάφος 14.3.1940) (1).

β) Τά ἀρχεῖα τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας, πού δημοσιεύτηκαν τό '70 ἀποκαλύπτουν τούς δόλιους τρόπους πού μεταχειρίστηκαν γιά νά ἀποκλείσουν τήν ἐκλογή τοῦ Χρυσάνθου στήν Κύπρο ἐπειδή ἦταν ἄνδρας μέ μεγάλες ἐθνικές διαστάσεις καί δέν γινόταν ὄργανο τῶν ἐπιδιωξέων τους. Γράφεται σ' ἐνα "μνημόνιο" τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας Ἀθηνῶν: Θεωροῦμεν τήν ἱκανοποιητικὴν ἐπίλυσιν τοῦ θέματος τούτου ὡς σημαντικωτάτην... Ἐφ' ὅσον ἤδη δέν ὑφίσταται δυνατότης ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχ/που Χρυσάνθου, φρονῶ ὅτι θά ἦτο σοβαρόν σφάλμα νά συνεχισθῆ ὁ περιορισμός τῶν ὑποψηφίων... (2).

2.- Πολλοὶ Ἱεράρχες πρότειναν στόν Ἰωαννίνων Σπυρίδωνα νά θέσει ὑποψηφιότητα Ἀρχ/που ἀρνήθηκε ὁμως γιά δύο λόγους: α) Ἐπειδή στά παρασκήνια ἐκινεῖτο δραστηρίως ὁ τότε Κορινθίος Δαμασκηνός... (3) καί ἐπειδή ἀναγνώριζε τήν ἐξοχον καί ἀπό πάσης ἀπόψεως ἐκκλησιαστικὴν φυσιολογικὴν καί ἐπιβλητικὴν προσωπικότητα τοῦ Χρυσάνθου, ἦν δεόντως ἐξετίμα, ἀποκαλυπτόμενος πρό αὐτῆς (4). Ἀρνήθηκε ὁ Σπυρίδων ἐπειδή ἔβλεπε τήν ἐμπάθεια τοῦ Δαμασκηνοῦ νά ὀδηγεῖ τήν Ἱεραρχία σέ πόλωση καί δέν ἤθελε νά συνθλιβῆ ἀνάμεσά της.

3.- Ὁ Κορινθίος Δαμασκηνός

νός ήταν ο άνθρωπος των παρρασκηνίων και των πατριασμών προκειμένου να γίνει 'Αρχ/πος. Για να αποπλίσσει παλαιότερα τον πιθανό μνηστήρα του θρόνου των 'Αθηνών, Δημητριάδος Γερμανό επέτυχε εν μιά νυκτί, χάρις εις την ην εξήσκει επίρροήν προς τον Πρωθυπουργόν Παναγην Τσαλδάρην να εκδοθεί ο Α.Ν. της 16.6.35. Οι παρρασκηνιακές ενέργειες του Δαμασκηνού πολλαπλασιάστηκαν, από τότε που φάνηκε με την ασθένεια του Χρυσοστόμου οτι σύντομα θα τεθεί θέμα εκλογής Αρχ/που. Με την βοήθεια του Υπουργού Γεωργακοπούλου συγκέντρωσε θέσεις κλειδιά στο πρόσωπό του.

Την ίδια τακτική ακολούθησε ο Δαμασκηνός και όταν ήρθαν οι Γερμανοί, προκειμένου να πάρει τον 'Αρχιεπισκοπικό θρόνο από τον Χρυσανθο που τους περιφρόνησε ως έχθρους της Πατρίδος.

Δέν είναι αστοχο να αναφερθεί οτι είχε και άλλου είδους ήθικες εκτροπές ανεπίτρεπτες σέ 'Ορθόδοξο κληρικό, τίς όποιες όπωσδήποτε γνώριζε ή κυβέρνηση. Καί δέν έπρεπε να εύνοϊσει την άνοδο τέτοιου προσώπου.

□ Ι. Μεταξās έκτιμοϋσε τον Χρυσανθο διότι ήταν άναγνωρισμένη προσωπικότητα. 'Αλλά και οι πληροφορίες οι σχετικές με τίς διαθέσεις των εκλεκτόρων 'Αρχιερέων σ' αυτόν έστρεφαν φυσιολογικά την εκλογή. Αυτόσ είναι ο λόγος που επέβαλε στην Κυβέρνησή του ουδέτερη στάση, ενώ μπορούσε να οργανώσει την τεχνητή ανάδειξη του Χρυσάνθου. 'Η ουδετερότητα της Κυβερνήσεως Ι. Μεταξā ήταν από την αρχή δεδομένη και δηλωμένη. Γι' αυτό άμέσως μετά την εκλογή, όπως όμολογεύ ο ίδιος ο Γεωργακόπουλος, μέ έντολή του Ι. Μεταξā

συνέταξε τό άναγνωριστικό Β. Διάταγμα για τον Δαμασκηνό. Δέν έμαθε άμέσως ο Κυβερνήτης τί ακριβώς έγινε ώστε να εκλεγεί ο Δαμασκηνός (5). 'Ο Γεωργακόπουλος έδρασε υπέρ του Δαμασκηνού αντίθετα μέ την γραμμή της Κυβερνήσεως. 'Όταν ο Μανιαδάκης, πριν από την εκλογή έμαθε για τίς δολοπλοκίες, εκδηλώθηκε για άντιπερισπασμό υπέρ του Χρυσάνθου. Κι αυτόσ παρά τίς Κυβερνητικές έντολές.

□ 'Υπουργός Θρησκευμάτων Γεωργακόπουλος που υποστήριξε τον Δαμασκηνό, παραπλάνησε τον Ι. Μεταξā και στό Νόμο για την προκειμένη εκλογή, έβαλε την έξης πρωτοφανή διάταξη: Πάσα ένστασις υποβαλλομένη κατά την διάρκειαν της προς εκλογήν του 'Αρχιεπισκόπου συνεδριάσεως και μέχρι πέρατος της ψηφοφορίας, κρίνεται υπό του παρισταμένου 'Υπουργού των Θρησκευμάτων αποφασίζοντος άνεκκλήτως (6).

Δεύτερη πονηρή ενέργεια του 'Υπουργού είναι ή συμμετοχή του Δρυινοπούλεως 'Εωάννη στην εκλογή. 'Εφ' όσον μέ άπόφαση του Πρωτοβαθμίου Συν. Δικ. έγινε έκπτωτος, άνεξάρτητα από την έφεση, δέν είχε δικαίωμα να συμμετέχει στην εκλογή όπως δέν συμμετείχε στην Διαρκή Σύνοδο όπου άντικαταστάθηκε. Σαφώς για την περίπτωση ώριζε ο Α. Ν. 16.6.35 άρθ. 3. 'Η γνωμοδότηση του Νομ. Συμβ. του Κράτους που προκάλεσε ο Γεωργακόπουλος έχει μόνο συμβουλευτικό χαρακτήρα. Τό ότι ο ίδιος τον εκάλεσε στην εκλογή χωρίς συγκατάθεση της Συνόδου, δείχνει τουλάχιστο άυθαιρεσία.

Στίς προσπάθειές του ο υπουργός είχε στενό συνεργάτη του τον Βασ. 'Επίτροπο Δ. Πετρακάκο, φίλο κι αυτόν του Δαμασκηνού.

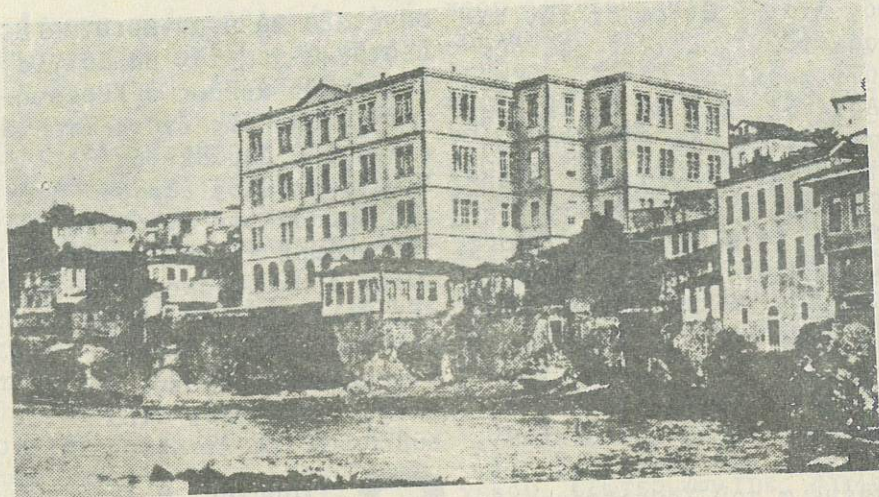
Τήν μέρα της εκλογής μέσα στο Ναό μαζί με τους εκλεκτορες 'Αρχιερείς βρισκόταν μονάχα ο 'Υπουργός και ο Βασ. 'Επίτροπος. Μπορεί να υποθέσει κανείς πόσο έμειναν άπαθείς θεατές ή ενεργά υποστηρικτές του φύλου τους Δαμασκηνού. 'Η πονηρή παρουσία του Γεωργακόπουλου στην 'Ιεραρχία την ώρα της εκλογής μέ ειδική έξουσία για την κρίση της εκλογής ήταν τό άποκορύφωμα των δολοπλοκιών μιας διετίας. Καί μόνο από την τελευταία αυτή πράξη μπορεί ο ιστορικός να συμπεράνει ότι ή εκλογή εκείνη ήταν "βεβιασμένη" και άρα "πεπλανημένη".

Μέ αυτά τά δεδομένα μπορούμε να κρίνουμε πώς ο Δαμασκηνός, παρά τίς κυβερνητικές προβλέψεις, πήρε στην εκλογή 31 ψήφους μαζί με την δική του, ενώ ο Χρυσανθος 30 χωρίς να ψηφίσει ο ίδιος και ο φίλος του της Λήμνου που άπουσίαζε. 'Η παρουσία του 'Υπουργού και του Βασ. 'Επίτροπου εξασφάλισαν τουλάχιστον την μία ψήφο που έκρινε τό άποτέλεσμα.

'Η μεροληπτική στάση του Γεωργακόπουλου έγινε όλοφάνερη και από τον χειρισμό του προβλήματος κατόπιν, όταν έγινε σχετική προσφυγή στό Συμβ. 'Επικρατείας. Ζητούσε για δικό του σκοπό τον Κώδικα Πρακτικών της Συνόδου και έμφανίστηκε ως ο κύριος "άντίδικος" στην περίπτωση της προσφυγής.

□ Ι. Μεταξās μετά από τά γενόμενα άντελήφθη την μεροληπτική στάση του Γεωργακόπουλου. Κάλεσε άμέσως τον Μανιαδάκη και του έλεγε: Κώστα, αύριο τό πρωί ο Γεωργακόπουλος θα βρίσκειται σίτο σπίτι του. Φθάνει πιά. 'Αρκετές ζημιές μου έκανε (7). Στο προσωπικό του 'Ημερολόγιο γράφει ξεκάθαρα τά γεγονότα: Κινδυνεύει ο

Χρυσόστομος. Αρχίζει κινήσεις προεκλογική. Καλῶ Γεωργακόπουλον, μοῦ λέει ὅτι σχεδόν ὅλη ἡ Ἱεραρχία εἶναι συγκεντρωμένη ὀλόγυρα στὸν Κορινθίας. Ὁ Γεωργακόπουλος τὸ εἶχε προετοιμάσει ὀλο ἀπὸ καιρὸ - δυὸ χρόνια. Τὸν ἀνύψωσε, τὸν ἐνδυνάμωσε, τὸν ἔκανε ἀφέντη τῶν ὑλικῶν μέσων τῆς Ἐκκλησίας.. Ἐκανε τὸν οὐδέτερο μὰ ἀπὸ κάτω ἐνεργοῦσε μὲ ὅλη του τὴν δύναμη γιὰ τὸν Δαμασκηνό.. Εἶπα ἡ Ἐκκλησία νὰ μείνη ἀπολύτως ἐλευθέρα. Καί κάτω ἀπὸ αὐτὸ τὸ προνόμιο, ὑπουργὸς καί κλικά του προετοίμαζαν τὴν ἐκλογή.. Ὁ Γεωργακόπουλος μὲ ἠπάτησε.. Μὲ μεταχειρίσθηκε θρασύτατα καί ἀνεδαίσιτα (11 Δεκέμβριος 1938). Προηγουμένως τηλεγράφησε στὸν Βασιλέα στὸ Λονδῖνο μεταξύ τῶν ἄλλων "διέπραξε πολιτικῶς μυστικὴν ἀντιπολίτευσιν ἐναντίον μου, καί συνεπῶς ἀπιστίαν πρὸς τὸν Πρωθυπουργόν του" (8). Ἐκ τῶν ὑστέρων ἐγινε γνωστὴ ἡ προηγούμενη "νοοτροπία" τοῦ Γεωργακόπουλου. "Ὅλοι σχεδόν οἱ ὑπ' αὐτοῦ ὑποβληθέντες, ψηφισθέντες καί δημοσιευθέντες ἐκκλησιαστικοὶ Α. Ν., καλῆ τῆ πίστει τοῦ Μεταξᾶ, ὡς οἱ 39/31/31.8.36., 136/24/25.9.36., 348/2.11.36 411/23/31.12.36., 936/16/24.11.37 καί 1363/1938 ἐξυπηρέτησαν καί εὐηργέτησαν πρὸς ὅσα ἀνήκοντα ἰδεολογικῶς καί κομματικῶς εἰς τὴν παράταξιν τοῦ Βενιζελισμοῦ... Ὁ Ὑπουργὸς οὗτος ἐχειρίσθη τὸ ζήτημα σκανδαλωδῶς ὑπὲρ τοῦ Κορινθίας Δαμασκηνοῦ, κατορθώσας νὰ ὑποκρύψει τὰς προθέσεις του" (9). Αὐτοῦ εἶναι οἱ λόγοι πού ἀνάγκασαν τὸν Ι. Μεταξᾶ νὰ ἀπομακρύνει τὸν Ὑπουργὸ Ἐκκλησιαστικῶν Γεωργακόπουλο ὡς δολιοφθορὴ τῆς Δικτατορικῆς Κυβερνήσεως" καί νὰ ἀναλάβῃ ὁ ἴδιος τὸ Ὑπουργεῖο

"ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ" Τραπεζοῦντος. Τὸ μεγαλύτερο πνευματικὸ ἔδραμα τῆς περιοχῆς τοῦ Πόντου κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Τουρκοκρατίας.

Παρά τὴν ἀπεγνωσμένην προσπάθειαν τοῦ Χρυσάνθου, παρεωρήθη ὑπὸ τοῦ Βενιζέλου εἰς τοὺς Ἀρμενίους!

Ὅταν κάποτε γραφῆ ἡ πραγματικὴ ἱστορία τοῦ Ἑλληνισμοῦ, θὰ ἐπλαγῆ τὸ ἔθνος μὲ τὴν ποσότητα τῶν "λαθῶν" τοῦ Βενιζέλου.

τὴν 28.11.38 (10).

Γιὰ τὴν ἴδια μεροληπτικὴ στάση κάλεσε ὁ Μεταξᾶς τὸν Βασ. Ἐπίτροπο Δημ. Πετρακᾶκο τὴν 6.11.38 καί τὸν διέταξε "νὰ παύσῃ νὰ ἐνεργῇ μεροληπτικῶς περὶ τὸ ἀρχιεπισκοπικὸ ζήτημα". Καί ἐπειδή συνέχισε τὴν ἴδια τακτικὴ καταχρώμενος τῆς θέσεώς του καί ἀσεβῶν πρὸς κατηγορηματικὰ διαταγὰς τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως ἐξετοπίσθη. Καθῆκοντα Βασ. Ἐπιτρόπου ἀνατέθηκαν στὸν Λεωνίδα Φιλίππιδη. Αὐτὰ πού γράφει σὲ βιβλίον του ὁ Δημ. Πετρακᾶκος εἶναι δικαιολογίαι πού δὲν στηρίζονται στὴ πραγματικότητα (11).

Μετά τὴν ἐπικράτησιν τῶν Γερμανῶν φάνηκαν καθαρότερα οἱ παρασημακῆς ἐπιδόσεις Δαμασκηνοῦ - Πετρακᾶκου. Ὁ Δ. Πετρακᾶκος ἦτο ἀχώριστος ἀντροφος τοῦ Dölger (Λοχαγοῦ τῆς Γκεστάπο) πού ἐπηρέαζε, βασικά, τὴ γραμμὴ τῶν Γερ-

μανῶν στὰ Ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα (12). Ὁ Δαμασκηνὸς ἀρχισε μὲ φίλους του ἐπαφῆς καὶ δολοπλοκίαις γιὰ νὰ γίνῃ Ἀρχιεπίσκοπος. Καταστρώθηκε τὸ σχέδιο καί στίς 18 Ἰουνίου 1941 ἐκδόθηκε ἡ Συντακτικὴ Πράξις παύσεως τοῦ κανονικοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσάνθου. Συγκροτήθηκε ἑκτακτὴ Σύνοδος ἀπὸ Ἀρχιερεῖς φίλους τοῦ Δαμασκηνοῦ καί ὀλοκλήρωσαν τὴν ἐπιδιώξεις τους.

Νὰ τὴ ἔγραφε μεταξύ ἄλλων γιὰ τὸν Δαμασκηνό ὁ κατοχικὸς Ὑπουργὸς Ἐκκλησιαστικῶν Λογοθετόπουλος, πού ὑπόγραψε τὴν παύσιν τοῦ Χρυσάνθου καί τὴν ἀνοδο τοῦ Δαμασκηνοῦ: Δέν ἀντέχομεν εἰς τὸν πειρασμόν νὰ μὴ σκιαγραφῶμεν ἐνταῦθα τὸν Μακ. Δαμασκηνόν... ἐκλιπαρῶν ἐπέτυχεν νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικόν θρόνον... δέν ἐξίστασε νὰ ἐπιζητήσῃ πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ του τὴν εὐνοίαν αὐτοῦ τούτου τοῦ κατακτητοῦ.. (13).

Ο μεγάλος θόρυβος γύρω από την κανονικότητα της έκδοσης του Διαμασκηνοῦ ὀφείλεται στην προσπάθεια νά ἐξωραϊσθῆ ἡ ἀνοδος του στον Ἀρχιεπισκοπικό θρόνο μέ τά ὄπλα τῶν Γερμανῶν, ἐναντίον τῶν ὀποίων φέρθηκε τόσο λεβέντικα ὁ Χρυσάνθος. Ἀλλά καί γιά κάτι ἀκόμη. Θέλουν νά ρίξουν στάχτη στά μάτια πού προσπαθοῦν νά ξεδιαλύουν τά σκοτεινά παρασκήνια. Τά ἴδια παρασκήνια πού ὑποστηρίζουν ἀκόμη οἱ ἐναπομείναντες Διαμασκηνοί.

- (1) Ἀρχεῖο Χρυσάνθου (Τόμος Β') σελ. 271-272.
- (2) Ἀρχεῖο Χρυσάνθου (Τόμος Β') σελ. 305.
- (3) "Ἱεράρχαι Ἀθηνῶν ἐξ Ἡλείου ὀρμώμενοι". Ἀρχιμ. Φιλ. Βιτάλη, Περιοδικόν "Ἐκκλησία" 1962, σελ. 274.
- (4) Σημεῖωση Ἱστορίας Ἐκ. Ἑλλάδος, Ἀρχιμ. Θεοκλ. Στράγκα, σελ. 2177 (Τόμος Δ').
- (5) Ἐπιστολή ἀναγνώστου Γ. Συρεπίσιου εἰς "ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΥΡΙΟΝ" σελ. 5.
- (6) Ἀρθρον 15 τοῦ Α.Ν. 1457/1938 (ΦΕΚ 414 Α' 1.11.1938).
- (7) Ἐφ. "ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ" 19 καί 20 Αὐγούστου 1972.
- (8) Τηλεγράφημα, Πρὸς Βασιλέα - Λονδῶν. Ἀριθ. 27097/17.10.1938 (Συμπληρωματικόν Ἡμερολόγιον Μεταξᾶ, σελ. 69).
- (9) Ἱστορία Στράγκα σελ. 2210.
- (10) Ἱστορία Στράγκα σ. 2210.
- (11) Σημεῖωση Ἱστορίας, Στράγκα, σ. 2189 καί 2198.

- (12) Ἡμερολόγιον Χρυσάνθου (1.5.1941) Τόμος Β' σ. 382.
- (13) "Ἴδου ἡ Ἀλήθεια" Κ. Λογοθετόπουλου (1948) σελ. 203-204.

Ἱερ. Γ.Τ.

Τό ἄρθρον τοῦ Ἱερ. Γ.Τ., εἶναι περισσότερο ἀπό ἀποκαλυπτικό. Ἀλλά καί ἐπίκαιρο θά ἔλεγε κανεὶς, ἀφοῦ τίποτε δέν ἔχει ἀλλάξει ἀπό τίς παρασκηνακές δραστηριότητες γιά τήν ἐκλογή Μητροπολιτῶν καί Ἀρχιεπισκόπου.

Ἄντί νά παραδειγματισθῆ ὁ πολιτικός κόσμος τῆς χώρας, ἀπό τό ἀναμενόμενο ἦθος καί τήν ἐπιθυμητή εὐταξία πού - θά ἔπρεπε - νά διακρίνουν τίς ψηφοφορίες τῶν Ἱεραρχῶν, ἀντιθέτως ἐπεκράτησε στήν Ἐκκλησία τό ψηφοθηρικό κλίμα - μέ ὅλα τά δυσμενῆ ἐπακόλουθα - τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Εἶναι εὐκολώτερο νά μιμηθῆ κανεὶς τό "κακό" παρά τό "ἀγαθό".

Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά ἐπαληθεύονται οἱ Ἐθνικιστικές θέσεις, σύμφωνα μέ τίς ὀποῦες οἱ ἀπόφεις ὅτι ἂν τό πνευματικό καί ἠθικό ἐπίπε-

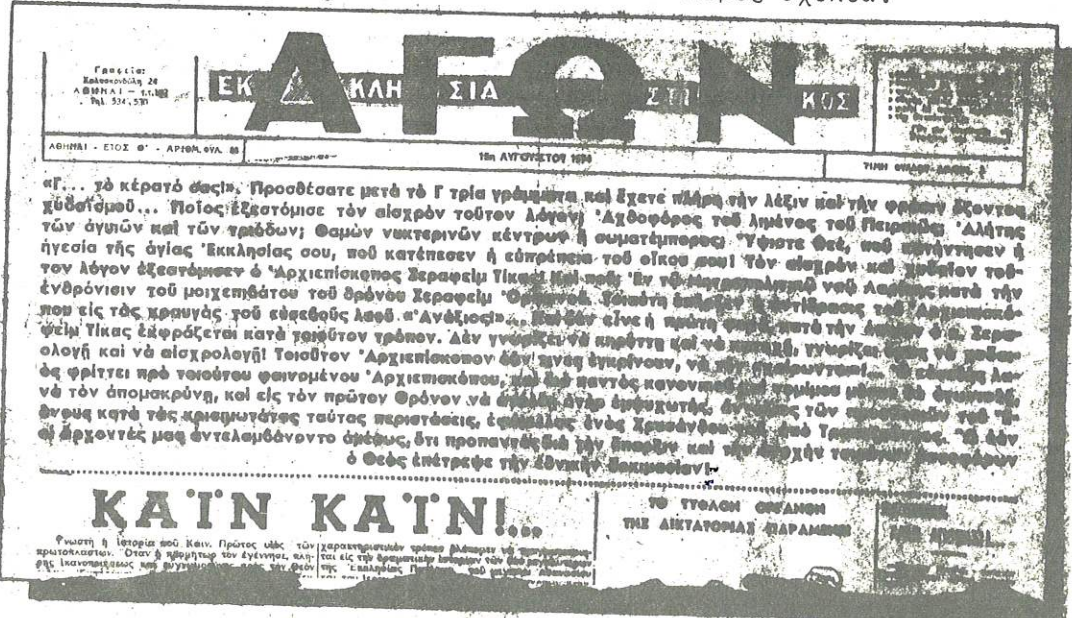
δο τοῦ λαοῦ βελτιωθῆ, τά ἀποτελέσματα τῆς ψηφοφορίας θά εἶναι ἐνδεικτικά τῆς θελήσεως του καί ὄχι παραμορφωμένα λόγω τῆς συναλλαγῆς, αὐτές λοιπόν οἱ ἀπόφεις δεῖχεται ὅτι δέν εὐσταθοῦν.

Ὅταν τό πλεόν ἠθικό καί πνευματικό σῶμα, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία, δέν ἐκλέγει διαφορετικά ἀπό ὅτι ὁ "ὄχλος" ἀλλά ὑποκύπτει στίς πιέσεις καί στήν διαφθορά, πῶς εἶναι δυνατόν νά ἀναμένει κανεὶς ὅτι θά ἀλλάξουν τά πράγματα, ἂν "μορφωθῆ" ὁ λαός;

Ἄλλωστε, τό φαινόμενο δέν εἶναι καινούργιο. Ὁ Ἀγιος Ἀθανάσιος μέ τήν σύμφωνο γνώμη τῶν Ἐπισκόπων δέν ὠδηγήθηκε στήν ἐξορία;

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ σκοπός τοῦ ἄρθρου δέν εἶναι αὐτός. Ἀλλά ἡ διερεύνησις τῶν αἰτίων πού ὠδήγησαν στά γνωστά ἀποτελέσματα. Καί μέ εὐχαρίστησι θά δημοσιεύσουμε τό κείμενο τῆς παρατήσεως Γεωργακοπούλου, ἂν μᾶς ἀποσταλῆ ἕνα φωτοαντίγραφο. Μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ ἀλήθεια. Ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐνδεχομένου. Ὅχι ἡ ἀπόκρυψις.

Κατωτέρω ἀναδημοσιεύουμε ἀπόσπασμα ἀπό τόν "ΑΓΩΝΑ". Χωρίς σχόλια!

"Αντε και... Πρωθυπουργός!

Ἐξαιτίας τῶν φιλάθλων τοῦ ΗΡΑΚΛΗ λίγο ἀκόμη καί θά χάναμε τόν κ. Ἀχιλλέα μας!

Συμφώνως πρὸς τὰ ὅσα πληροφορηθήκαμε, ἐπιέσθη νά παραιτηθῆ μετὰ ἀπὸ τὴν γνωστοποίησι τῶν συνθημάτων πού ἀκούσθησαν εἰς βάρους του κατὰ τὶς διαδηλώσεις τῶν φιλάθλων.

Συνθήματα ὅπως "Ἀχιλλέα ντροπή σου γιὰ τὴν ἀπόφασή σου", "Ἀχιλλέα τσιράκι... τοῦ Παντελάκη" ἢ "Ἀχιλλέα πιόνι, τοῦ κόμματος ἀγχόνη", ἐνόχλησαν τόν κ. Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας πού - πάντα συμφώνως πρὸς τὶς πληροφορίες μας - πίεσε.. ἄρκετά τόν κ. Ἀχιλλέα νά παραιτηθῆ "γιὰ λίγο" ὥσπου νά ξεχασθῆ κάπως τὸ θέμα. Ἡ ἄρνησι τοῦ κ. Ἀχιλλέα εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ὄξυνσι τῶν σχέσεων τῶν δύο ἀδελφῶν, τόσο ὥστε κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Διεθνoῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης ὁ κ. Ἀχιλλεύς νά ἀπουσιάσῃ (ἴσως γιὰ πρώτη φορά)! Καί ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ ἀπουσίαζε καί ἀπὸ τὴν δεξιῶσι πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Προέδρου. Τὴν ἴδια ὥρα εὐρίσκετο ὅπως μᾶς εἶπαν σέ "σκυλάδικο" μὲ τὴν συντροφιά του, ἐνῶ τόν κ. Πρόεδρο συνόδευε ὁ ἕτερος ἀδελφός. Μόνον τὴν τρίτη μέρα στὴν Πρώτη ἐμφανίσθηκε ὁ κ. Ἀχιλλεύς.

Αὐτὰ βέβαια εἶναι "οἰκογενειακά" θέματα καί δέν θά μᾶς ἀπασχολοῦσαν ἂν δέν παρέμενε ἐπ' ἄρκετό στὴν Θεσσαλονίκη ὁ κ. ὕφυπουργός, ὥστε νά ἀναρωτηθοῦμε ποῖός προϋσταται τέλος πάντων τοῦ Ἀθλητισμοῦ; Ἄν ἡ ἀπουσία (ἐπὶ δίμηνο;) τοῦ ἀρμοδίου ὕφυπουργοῦ ἀπὸ τὴν θέσι του δέν δημιουργεῖ δυσκολίες στὴν σωστή λειτουργία αὐτοῦ τοῦ τομέως, τότε σέ τί χρειάζεται ὁ ὕφυπουργός;

Ἀλλὰ ποῖός τολμᾷ νά φέξῃ τόν κ. Ἀχιλλέα;

Ὁ κ. Παπαθεμελῆς βρῆκε τόν δρόμο του!

Ὁ κ. Παπαθεμελῆς προσεχώρησε στό ΠΑΣΟΚ καί ἔτσι ἀποκτήσαμε καί Χριστιανομαρξιστὴ βουλευτὴ! Τώρα νά δῆτε καυγάδες πού θά γίνωνται μὲ τόν κ. Τζουμάκα! Ἐκτός κι ἂν συμβιβασθοῦν, ὁπότε στὰ γραφεῖα τοῦ ΠΑΣΟΚ θά ἀναρτηθοῦν, δίπλα-δίπλα, ἡ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ μὲ τὴν φωτογραφία τοῦ Μάρξ!

Σ' αὐτό τόν τόπο ὅλα γίνονται!

Μετὰ τὴν Χριστιανικὴ Δημοκρατία τοῦ κ. Ψαρουδάκη, νά καί ὁ Χριστιανικὸς Μαρξισμὸς τοῦ κ. Παπαθεμελῆ!

Τὰ Χριστιανικὰ σωματεῖα βεβαίως ἐσιώπησαν! Τί νά ποῦν ἄλλωστε;

Ἐκλογές στὴν Ρωσία!

Μιά ψήφος γιὰ ἓνα... φέρετρο!

Ὁ βουλευτὴς τοῦ ΠΑΣΟΚ κ. Περράκης κατήγγειλε ὅτι ὑπάρχουν βουλευτὲς πού ἐκμεταλλεύονται τόν ἀνθρώπινο πόνο τῶν ἀσθενῶν ψηφοφόρων τους, πού τοὺς ἐπισκέπτονται στὰ νοσοκομεῖα ἢ φροντίζουν νά στείλουν ἀεροπορικῶς τὰ φέρετρά τους ὅταν πεθάνουν!

Λίγο.. ἀκριβὰ θά ἔρχεται ἡ ψήφος, ὅπως εἶναι οἱ τιμές τῶν φερέτρων σήμερα! Ἀλλὰ ἓνας βουλευτὴς ὀφείλει νά "προσέξῃ" τοὺς ψηφοφόρους του. Ἄλλωστε σταυρὸ ἔχει τό φέρετρο, σταυρὸ ἔχει καί τό ψηφοδέλτιο!

Στὴν καταγγελία τοῦ βουλευτοῦ, ἐδόθη ἀπάντησι ἀπὸ θιγόμενο συνάδελφό του, ἀναφαν λίγο τὰ αἷματα (ἦταν καί Κρητικά) καί ὑπεχρέωθη ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς νά τοὺς ἐπιναφέρῃ στὴν τάξι, μὲ τὴν ἐξῆς κοινοβουλευτικὴ φράσι:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεων. Μπουρνιάς): Δέν μπορεῖτε νά ἔλθετε ἐδῶ νά βγάλετε τὰ ἀπωθημένα σας. Δέν νομίζω ὅτι ὁ ἐκνευρισμὸς ὠφελεῖ.

ΠΕΡΡΑΚΗΣ: Τί εἶναι αὐτὰ πού λέτε κύριε Πρόεδρε, "τὰ ἀπωθημένα" μας; Τί ἔκφραση εἶναι αὐτὴ κ. Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ: Μῆ κτυπᾶτε τὰ χέρια σας μέσα στὴ Βουλή. Καθίστε κύριε (θόρυβος - κωδωνο-

Οι δημοκράτες

Βατούσι!

Τό Μπουρουντί τῆς Ἀνατ. Ἀφρικής θά ἐορτάσῃ σέ λίγο τά 20 χρόνια τῆς ἀνακηρύξεως τῆς ἀνεξαρτησίας του.

Οἱ ὑπερήφανοι Βατούσι τοῦ Μπουρουντί εἶναι πανευτυχεῖς ἐπειδή ἡ Δημοκρατία ἐγ καθιδρύθη στήν χώρα τους!

Στήν φωτογραφία ἔχουν ἐνδυθῆ μέ τίς ἐπίσημες στολές τους γιά νά ἐορτάσουν κάποιο ἄλλο γεγονός.

Οἱ Δημοκράτες Βατούσι ψηφίζουν φυσικά στόν ΟΗΕ, καί μέ τήν φῆφο τους ρυθμίζουν τίς τύχες τῶν ἐθνῶν!

"Ἄς εἶναι εὐλογημένοι!

κρουσίες).

Τί κρίμα νά μήν δείχνῃ ἡ τηλεόρασι τίς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς!

Οἱ... Μεγαλοϊδεάτες τῆς «Ν.Δ»

Ὁ κ. Κονύτσας, βουλευτής τῆς Νέας Δημοκρατίας, ἀνέπτυξε σέ συνέδριο τό θέμα "Τό καθῆκον μας πρός τό Κόμμα", καί εἶπε μεταξύ ἄλλων:

" Ἄλλοι σκοτεινοῦ κύκλοι, ἐπιθυμοῦν τήν διάσπασή μας, ἐμεῖς ὅμως ἐνωμένοι καί πιστοί στήν ἰδέα τῆς Μεγάλης Εὐρώπης".

Αὐτός μᾶς ξεπέρασε! Ἐμεῖς μιλοῦμε "μόνο" γιά Μεγάλη Ἑλλάδα (καί εἴμαστε βέβαια φασίστες), αὐτός τό παραμεγάλωσε λίγο!

Τέτοια προσαρμογή στήν ΕΟΚ καί μέ τέτοια ταχύτητα, κανεῖς δέν τήν φανταζόταν.

Καυμένη Εὐρώπη! Πού νά ξέρῃς τί σέ περιμένει!

ΟΙ ΞΕΤΣΙΠΩΤΟΙ!

«... ζήσαμε ἓναν αὐταρχικό πρωθυπουργό... Σκέψου τί εἶδους κυβέρνησι θέλεις. Θέλεις κυβέρνησι ἑνός ἀνδρός καί ὑπουργούς - κλητήρες... Τί μπορεῖ νά βγῆ πιά ἀπό τόν Κων. Καραμανλή καί τοὺς ξεζουμισμένους πλέον συνεργάτες του; Τό χάος εἶναι θέβαιο ἂν ξαναψηφιστοῦν, ἂν ξεγελάσουν καί πάλι τόν ἐλληνικό λαό... Τό σύνθημα εἶναι: Καραμανλῆς σημαίνει χάος!»...

(Κ. Μητσotάκης, Νοέμβριος 1977 — πρὶν ἀρπάξῃ τὸ κοκκαλάκι τῆς ἐξουσίας).

«... ἀλλοίμονο γιά τὴν Ἑλλάδα ἂν ἔλειπε ὁ Κων. Καραμανλῆς καί τὸ κόμμα τῆς πλειοψηφίας... Ἐχομε ἓνα μεγάλο ἀγαθὸ πού προσφέρει στήν Ἑλλάδα ὁ κ. Καραμανλῆς. Εἶναι ἡ σοβαρότητα καί ἡ ὑπευθυνότητα μέ τὴν ὁποία ἀντιμετωπίζει τὰ προβλήματα... ἡ ὑπαρξὴ στήν Ἑλλάδα ἑνός ἀναγνωρισμένου διεθνoῦς κύρους ἡγέτη, ἀποτελεῖ ἓνα μεγάλο κεφάλαιο πού ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐκτιμοῦν καί εὐχονται νά διατηρηθῇ».

(Κ. Μητσotάκης, Αὐγουστος 1979 — Ὑπουργός, πλέον, ἐνδιαφερόμενος νά μὴ χάσῃ τῷ «κοκκαλάκι», πού τὸ κινήγαγε ἀπὸ τὸν Ἰούλιο τοῦ 1965, ὅταν τοῦ φώναζαν «Μητσotάκη Κάθαρμα!»).

Είπε αλήθειες και τον έδιωξαν!!

Τό άληθινό πρόσωπο τής Δημοκρατίας.

Στάλιν!

Τό πλήρες κείμενο τής ομιλίας τού κ. Φιλίππιδη έχει ως εξής:

«Πριν από μερικές εβδομάδες άνεργόφ τις έφημεριδες μία μικρή είδηση, πού πέρασε, άν κρίνουμε από τήν έλλειψη όποισδήποτε αντίδρωσους, τελειως άπαράτητη.

«Ο πρωτοπουργός - έλεγε η είδηση - διάταξε να άκυρωθεί άπόφαση τών άρμοδίων άρχών για τήν χορήγηση δανείου-στεγασέως σε βουλευτές, κυρίως τών επαρχιών, στην πρωτεύουσα.

«Ίσως τήν είδηση ότι τό γεγονός δεν σχολιάστηκε άπό κανένα να δίνει μία μικρή παράγραφος, πού συμπλήρωνε τήν πληροφορία.

«Αποκάλυπτε η παράγραφος αυτή, πώς τό αίτημα για τήν χορήγηση δανείου είχε υποστηριχθεί άπό βουλευτές όλων τών κομμάτων, όλων τών περιούγων τού κοινοβουλίου... ώστε όσοι βουλευτές δεν έχουν σπίτι στην Άθινα ήθελαν να άποκτήσουν. «Εστ' κι άν έκπροσωπούν κάποια επαρχία και έθεώρησαν σκόπιμο να κινήσουν τήν δυναμην πού διαθέτουν για να έπιτύχουν τό ποθούμενο.

«Η δουλειά χλάσε τελικά. Άλλά αυτό δεν άφαιρεί τίποτα άπό τήν σημασία τής προθέσεως: Άυτοί πού νομοθετούν τής διατάξεις για τήν πάταξη τής άστευφλίας, για τήν ανάσχεση τής τάσεως όλων τών Έλληνων να κουβαληθούν στην πρωτεύουσα, καταστρέφοντας τήν δημογραφική εικόνα και τήν οικονομία τής Χώρας, παρεδίδαν τούς κανόνες πού ό ίδιοι θέτουν.

«Τό τέμπερα, ώ μόρες, ώ καιροί, ώ ήθη, καθώς έλεγε στον πρώτο κατά Κατλινα λόγου τού ο Κικέρων.

«Οι βουλευτές είναι οι έκλεκτοί τού λαού. Είναι τό όλας πού συντηρεί τό πολιτεύμα. Τί θα γίνει άν αυτό τό όλας μωρανθεί - άν χαλάσει.

«Άς προσπαθήσουμε να άναζητήσουμε τήν αίτια τού κακού.

Τό Σύνταγμα λέει στο άρθρο 51

πώς οι βουλευτές άντιπροσωπεύουν όμοια θά διορθωθεί τό κακό;

«Στήν πραγματικότητα όμοια, πολλοί βουλευτές άντιπροσωπεύουν ένένα έκαστομύρια κατοίκων, τρι-άπό τούς ψήφοφόρους τούς και τό συμφορόνά τούς. Άγνοούν τό γενικότερα συμφορόνα τού συνόλου. Δέν μελετούν τά ζητήματα πού έρχονται προς συζήτηση στην Βουλή. Δέν έχουν γνώμη.

«Δέν θέλουν να έχουν γνώμη, για τό ζωτικά θέματα πού άσασχολούν τό έθνος. Και ξεδύουν τον καιρό τούς συνωθούμενοι και διαγκωνιζόμενοι στα ύπουργικά γραφεία για τήν διεκπεραίωση προσωπικών υποθέσεων.

«Αυτή είναι η αίτια πού συχνά οι συζητήσεις σημαντικώτατων νομοσχέδιων στην βουλή γίνονται ένυπνιοι κενών ουσιαστικά καθισμάτων. Και ότι τά κομματα άποφασίζουν πιά για τις άποφάσεις οι άδιοφορουντες εκπρόσωποι τού λαού. Έτσι όμοια νοθεύεται τό πολιτεύμα.

«Οι κομματικοί μηχανισμοί άπο τού τούς μεγαλύτερη ισχύ άπό έκείνη. Και οι πολίτες δεν μετέχουν όοο θά έπρεπε στις άποφάσεις άφου οι έκλεκτοί τούς δεν ένδιώφονται για σημαντικώτερο μέρος τών καθηκόντων τούς. Θα ήταν θεάρα άδικο να πούμε πως όλοι οι βουλευτές άδιοφορούν για τό κοινό. Ένας μεγάλος όμως αριθμός τούς υποθιβάει τό λειτουργήμα τού βουλευτού. Τό μεταβάλλει σε επάγγελμα. Έτσι ένηγείται και η άπαιτηση να άποκτήσουν σπίτι στην πρωτεύουσα. Έτσι ένηγείται και τό ακατανόητο, ότι οι βουλευτές παίρνουν συντάξεις σάν να ήσαν κοινοί επαγγελματίες. Έτσι ένηγείται ότι έχουν διάφορες άδείες πού τούς χρησιμεύουν μόνο για να προωθούν τούς σκοπούς έκείνων πού υποσχονται πως θα τούς ξαναψηφίσουν. Έτσι ένηγείται πως ακολουθούν κατά γραμμα τήν κομματική γραμμή και δεν έχουν προσωπική γνώμη για τίποτα. Εκείνο πού τούς άσασχολεί είναι άποκλειστικά να μίν κακοκαρδιστούν τον άρχηγό τού κομμάτος τούς και δεν τούς ξαναθάλη τυχόν στο ψηφοδέλτιο στις έπόμενες εκλογές. Πως

κρατικά στο πολιτικό πεδίο. Νά έχουν δημοκρατική έσωτερική δομή. Και ό καλύτερος τρόπος γι' αυτό είναι να έχουν κοινοβουλευτικές όμοιές δηλαδή βουλευτές πού να μίν ένδιαφέρονται μόνο για τό προσωπικά τούς συμφορόνα.

«Η Δημοκρατία πρέπει να στερεωθεί άπό τή θάση τής. Και θάση τής είναι ό έκπρόσωπος τού λαού. Πρέπει, καθώς λέει ο Ίσοκράτης, να φεύγουν άπό τήν πολιτική όχι πλουσιώτεροι άλλα ένδοξώτεροι. Άλλά όχι μόνο αυτό. Πρέπει και να συμβάλουν στην καθημερινή δικαιοσύνη τού πολιτεύματος. Με τήν προσωπική τους στάση, με τό προσωπικό τους ήθος, με τήν προσωπική τους γνώση και ένδιαφέρον για τό σύνολο. Οί μεγάλες έπαναστάσεις πού καθέρωσαν τό δικαίωμα τού λαού να καθορίσει τόν τήν τύχη τού, στηρίχθηκαν στην αρχή πως ό λαός θα διακήρυσε τις θέλησεις του με έκπροσώπους τού. Ο θεωρητικός Μοντεσκιέ παρατήρησε πως ό λαός δεν μπορεί πάντα να σκέπτεται για όλο.

«Υπάρχουν ζητήματα πού δεν τά γνωρίζει και δεν μπορεί να τά χειρισθεί - γι' αυτό χρειάζεται τούς κατάλληλους εκπροσώπους. Άν όμως ό εκπρόσωπος αυτοί είναι άκατάλληλοι; Ή άν άδιαφορούν; Άν δεν καταπολιτώνται για τό μέγαλα θέματα πού άσασχολούν τον τόπο, ώστε να έχουν γνώμη και να άντιπροσώπουν έπείτα τούς έκλογείς τούς. Άυτός είναι ό μεγάλος κίνδυνος. Νά φθάσουμε στο σημείο, η έκλογή τών εκπροσώπων τού λαού να γίνεται με άλλα στενά κριτήρια, άπομικά, τοπικά, κομματικά ή ποιστικά καλύτερα και όχι ευρύτερα ύψηλώτερα πολιτικά.

«Και αυτόν τόν κίνδυνο πρέπει να τον άποφύγουμε. Η Δημοκρατία δεν είναι τό τέλειο πολιτεύμα. Είναι άπό τούς τό καλύτερο δυνατόν. Είναι τό πολιτεύμα πού διασφαλίζει τήν άξιοπρέπεια και τήν έλευθερία τών ανθρώπων. Έχει έλλείψματα. Άλλά η μεγάλη δύναμη τής είναι πως τά έλλείψματα αυτά μπορούν να συζητούνται έλευθερα και να διορθώνονται.

«Έτσι η πρόσφατη προσπάθεια βουλευτών έξ όλων τών περιούγων τής βουλής να άποκτήσουν στέγη στην Άθινα - γιατί άραγε άφου η

δραστικότητα τούς πρέπει να άναπτύσσεται στις επαρχίες τούς; - Έτσι η προσπάθεια αυτή δεν πρέπει να άναπτύσσεται.

Τό πολιτικό μας έπίπεδο εύτυχώς, παρ' όλα τά κατά καιρούς άναφύομενα προβλήματα, άνεβαίνει θραδώς άλλα ασφαλώς.

«Η Δημοκρατία μας γίνεται κάθε μέρα κοινωνικώτερα, ένδιαφέρεται και θεραπεύει και τά προβλήματα τών όμάδων, δεν άσχολείται μόνο με τά άτομικά δικαιώματα. Γίνεται δικαιοσύνη. Άν έπιτύχουμε να γίνη και ήθικώτερα, τό κέρδος θα είναι μεγάλο. Καί η ζωή τής ασφαλέςτερη.

Ο κ. Φιλίππιδης έβλεπε δυό-τρία όρθά πράγματα και λησμόνησε άλλες δυό-τρεις χιλιάδες. Οί εύαύδητοι κολνοβουλευτικοί ξεσηκώθηκαν και τόν επέκριναν, ΟΧΙ για τό δεν έβλεπε τήν αλήθεια, άλλα έπειδή τήν έβλεπε!

Δέν βρέθηκε κανείς να άνατρέψη με έπιχειρήματα τήν όμυλία τού δημοσολογράφου, άλλα όλοι κραύγασαν πως δεν πρέπει να λέγωνται τέτοια πράγματα για τό άμεύωσυν τό κύρος τής Βουλής. Όμολόγησαν έπομένως πως η αλήθεια τούς ζημιλώνει!

Αυτά και πολλά άλλα μας πείθουν ότι δεν είναι δυνατόν να ύπάρξη βελτύωση με κολνοβουλευτικούς διαδουκασίες.

Όποιοι φοβάται τόν δάλογο, φοβάται τήν αλήθεια!

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΥΡΙΟΝ 1

Κ. ΠΛΕΥΡΗ

Η ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΑΠΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΣΚΟΠΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1980